

ἀσφάτως καὶ ἔκομισθη εἰς Ἰταλίαν, ὅντες ναὸν τελετήν μέγιστον ἐπι-
πλέστεως. Γράφει δὲ εἰς τὰ Γυμνάσιατα, ὅτι Λύρηλιανός ὁ βασιλεὺς φτῆλ.
Θεν εἰς Ἱεροσόλυμα καὶ ἔζητησε τὸ γένος τοῦ Δαβὶδ καὶ εὗρε τοὺς ἔχοντας
τυλώματα εἰς τοὺς δακτύλους ἐκ τῆς ἐργασίας τῆς τεκτονικῆς, ὅλα ταῦτα
[εἶναι] αἰρετικῶν ἐφευρέματα.

'Αντιλερησίς εἰς τὰ ἄνωθεν.

Μιχαὴλ ὁ Γλυκᾶς Σικελιώτης, παλαιὸς ἱστοριογράφος ἐν τοῖς χρόνοις
Θεοδοσίου τοῦ μεγάλου (¹) γράφει εὐσεβῶς περὶ τούτων τῶντα: Λύρηλιανός
ὁ βασιλεὺς μετὰ τὸν Οὐνεσπεσιανὸν καὶ Τίτον, τὸν κτεναφέσαντα τὴν Ἱερου-
σαλήμ καὶ σπείραντα εἰς αὐτὴν δακτύλια, μαθὼν περὶ τοῦ Χρι-
στοῦ, ὅτι ἐκ γένους Δαβὶδ μέλλει κυριεῦσαι τὴν οἰκουμένην πᾶσαν, ζήτησιν
ἔποιησε περὶ τῶν ἀπογόνων Λαβὶδ ἐν Ρώμῃ· ἢ γάρ Ἱερουσαλήμ τότε ἦτο
ἡρηματιμένη· ὅμεν εὐδόνιν τινας ἀπογόνους τοῦ γένους Δαβὶδ οὐχὶ τέκτονας,
ἄλλις γεηπόνους γεωργοὺς ὄντας καὶ ἔχοντας [τοὺς δακτύλους] αὐτῶν ἔξογ-
χωμένους ἐκ τοῦ ἀρότρου καὶ δικτύλης ἥρωτησεν αὐτοὺς περὶ τοῦ μέλιοντος
[εἰς αὐτῶν βασιλεῦσαι, οἱ δὲ ἔδειξαν αὐτῷ τὰς χεῖρας καὶ τοὺς δακτύλους ἐκ
τοῦ ἀρότρου ψεροῦσαμένους καὶ ἰδόντες ἀπέλυστεν αὐτοὺς δουλεύειν τὴν γῆν,
ἀκούντας παρ' αὐτῶν, ὅτι ἐν τῇ συντελείᾳ τῶν αἰώνων μέλλει νὺν βασιλεύσυ
ὅτι Λαβὶδ καταγόμενος Χριστός. Πλέτε λοιπόν, ἐὰν συμφωνῶσι τὰ τοῦ εὐ-
σεβοῦς μετὰ τῶν κακοδίεων. "Οὐδενέστερος καὶ καλὸς καὶ ὀφέλιμος, εἰσὶ τὰ τῶν
Πνευματικῶν γυμνασμάτων ἕπη, ἄλλις συμπεφυρμένα μετὰ πολλῶν κακο-
δίξιν τοῖσι, τὰ ὅποια δὲ Νικόδημος εἰς τύπον ἴδοις πολλοὶ τὰ εἰδιαθοῦν-
ται, ἄλλα ἀπατῶνται.

Παχύμοιον ταύτης τῆς βίβλου εἴραι καὶ τὸ βεβύσιον καλούμενον Πέρος
Χριστοῦ μιμήτεος, ποίημα καὶ σύνθεμά τινος Λατίνου Θωμᾶ· Ακέμπε ἐκ
τοῦ Βελγίου (Ολλανδίας) Βέλγου πιπόλου θηρανοῦ κατὰ τὸ 1617 ἔτος (²),
φτίνεται μὲρις κατανικτικὸν νάι, ἄλλις κακοδίξιον ἄνδρος σύνθεια ὄν. εοὺς
ἐκβάσειν τρυγόει στιγμὴν. οὐδὲ μέτο τριπόλων σῆκα.

Παραβολογικοὶ τοιενοὶ ἐπάγχει καὶ ἐτερον βίβλοιν Ὁδηγὸς ἀτλαντὶς καλού-
μενον (κακὸς ὄδηγος) τὰ οητά τῆς παλαιᾶς μὲ γράμματα ἐιραῖκη φέρων,
καὶ μαρτυρεῖται Αντικόν ἀγίων Λύρουστίνον, Ἱερωνύμου (εἰ καὶ εἰσεβούν).
Διὸς ἀπέχειται μὲτερηγονος πεπαρχουστήν εἴραι ἴσχων, καὶ ὅτι δὲ Τερτυλίων:
Οὐδεν τοιεις τιπαρχουστής τὸν χρόνον τοῦτον τὰς ἀγ. Τριάδας
πατερεζείη πατερεζείη ἐν Λατρείᾳ γενθανεύοντος τοιαν διέτειν δεῖ
αὐτοῖς καθεῖ, καὶ τορετοίσιν οὐ καὶ ὄντεσσον, οὐ δὲ ὄρθιδοντος θεάσησιν τις
τεταρτεῖς τησσαρεῖς θεάσισται τοιαν μητράντη μητράντης καὶ παρα-
στατεῖς δέντρον τοιαν ἀστεράντης παραστατεῖς.

11

'Ἐκ τούτων |

φερός οἱ ποιλοί, ως ...
φτάρος λειτουργεῖ καθεκίστην, ὑσάκις ἀν θέλῃ, καὶ εἰς μίαν καὶ τὴν αὐτὴν,
τραύτεξαν καὶ οἰκαδε.ἴς περὶ συνεχοῦς καθημερινῆς μέτεοι ἡ·
ινβλία φαίνονται / καθότι οἱ Λατῖνοι εἰς
1, Lc 17

Μὲ δὲ οὐδὲν ὁ Νικίδημος θέλει τὴν γονυκλίσιαν νὰ γίνεται τὰς πέντε
ἡμέρας τῆς ἔβδομού μέρος ἐκτὸς Σαββάτου καὶ Κυριακῆς, ὃ δὲ Τυπάλδος ποσῶς
μὴ εἰσερχόμενος εἰς ἐκκλησίαν τὰς ε'. ἡμέρας, ἀλλὰ μόνον εἰς μίαν λειτουρ-
γίαν τῆς Κυριακῆς θέλει εἰς αὐτὴν τὴν λειτουργίαν τῆς Κυριακῆς νὰ γονυ-
τίζῃ καθὼς οἱ Λατῖνοι καὶ κατὰ τοὺς κανόνας εἶναι παράνομος. Ἀντίορθη-
σις εἰς τὴν ὑπεράσπισιν Κυρῦλλον Λουκάρεως τοῦ καλουπήνοφρονος, ἢν ποιεῖ
Γερμανὸς ἐν τῇ ὑπὲρ αὐτοῦ συγχριφείσῃ Εὐαγγελικῇ σάλπιγγι. (Οὗτος ἦν
Πελοποννήσιος Ἐσφιγμενίτης, ἀλλ' η Εὐαγ. αὕτη νέα σάλπιγξ οὐκ ἔστι
πόνημα τούτου, ἀλλὰ Κωνσταντίνου Οἰκονόμου ἐπ' ὄνόματι αὐτοῦ κληθείσα
ὑποκρυβέντος τοῦ Οἰκονόμου.)

ΑΘΩΝΙΑΣ ΙΑΚΩΒΟΥ, ΚΩΔ. ΑΓ. ΠΑΝΤΕΛΕΗΜΟΝΟΣ 282 *

12

H 16

φ. 48β Πρὸς τούτοις εὑρίσκεται ~~καὶ~~ παλαιὸν ὑπόμνημα, ὅτι καὶ ἐν ᾧ τει
868 ἐπὶ τῆς βασιλείας Βασιλείου τοῦ Μακεδόνος διατίθεται τοῦ δσίου Λουκᾶ
τοῦ ἐν τῷ νήσῳ Θάσῳ ἀσκήσαντας, Ξενιφῶν καλούμενος μετὰ τὴν κοίμησιν
τοῦ γέροντός του ἥλθεν εἰς τὸ ὄρος καὶ ησύχασεν εἰς τὰ δρυὶς τῆς μονῆς
Φιλοθέου.

φ. 53α Περὶ τῆς ἀρχαιότητος τοῦ δροῦς "Ἄθω εὑρίσκεται γεγραμμένον
εἰς τὸν κατὰ πλάτος βίον τοῦ δσίου Λαζάρου τοῦ Γαληνίωτου, ὅτι ἐν τοῖς
χρόνοις Βασιλείου Μακεδόνος διέψη πονητοὶ ἐκ τινος μονῆς δροῦς". Αὐτῷ δηλ-
θασὶ τῷ τοῦ Λαζαρού παριθύειν θῆναι.

13

φ. 61α. "Οτε δὲ ἡ καταδρομή τῶν βαρβάρων κατερήμωσε τὰ τῆς ἀντιο-
λῆς μοναχῶν καταπέγκα καὶ τοὺς μοναχοὺς κατεδίωξε τότε ἀρχισε τὸ ὄρος
"Ἄθω κατουκεῖσθαι μᾶλλον καὶ ἐγέρειν μονῆς διαφόρους ὡς ἀπὸ γραμμᾶς
(i.e. εἰς κάνερον τοὺς μοναχοὺς ἐν πάντῃ ἀνάγεσθαι).

φ. 48β. "Ἔκτοτε λοιπὸν (σὰν τοῦ Νικολάου) διατριμόχης μετερίστε
τὸν Ποντον καὶ οἰχλὸν διαστίλει, δὲ βοῦτος τοὺς ἡγομένους, ἐσύνετο δὲ
τὸ προνύμιον τοῦ Πρώτου ἐπειδὴ τοῦ ἔτους 1740 ἐπὶ Πατρώδουν εἰτε
μετὰ τὸ οὐμαδίτητα, τὰ κοινῆκα ήτοι ιδιορρυθμίαν κατηγόρηθη καὶ τὸ τοῦ
Πατρώδου ἀξιόκα.

14

15

* Σημ. *Ἐκ τοῦ κάτιστας τοῦτο ὁ Λάζαρος ἑδότο · Τὰ πάτρια τοῦ Ἀγίου
Ταῦτα (Νέος Εὐλόγου τοῦ Η', 1912 σ. 116—211) ἀπερ τίχεν ἑδόται οἱ Μ. Γε-
ράνιοι τοῦτον εὐηγγέλιον ἐν τῷ 18ηρ. σ. 15' αἰδίνες (τοῦ οἱ κάθι καὶ τοῦ Πα-
τρώδου τοῦ 1611 ἐπειδὴ τοῦ Πατρώδου τοῦ 1740, σ. 17β', σ. 216 ἐπειδή παραπομένειν εἰπερ-
τειν εἰπετεῖσθαι τοῦτο τῷ παραπομένειν εἰπετεῖσθαι τοῦ Λάζαρου, ὥστε τοῦ τίτλου μονῆς τῆς

16

Ἐκ τούτων ἡ
φρεσὸς οἱ ποιλοί, ως...
φάριδος λειτουργεῖ καθεκιστην, ὑσάκις μὲν θέλῃ, καὶ εἰς μίαν καὶ τὴν αὐτὴν,
τραίτερην καὶ οἰκαδε.

Μὲ δὲν δῆπον ὁ Νικόδημος θέλει τὴν γονυκλισίαν νὰ γίνεται τὰς πέντε
ἡμέρας τῆς ἔβδομησίδος ἐκτὸς Σαββάτου καὶ Κυριακῆς, ὃ δὲ Τυπάλδος ποσῶς
μηδὲ εἰσερχόμενος εἰς ἐκκλησίαν τὰς ε'. ἡμέρας, ἀλλὰ μόνον εἰς μίαν λειτουρ-
γίαν τῆς Κυριακῆς θέλει εἰς αὐτὴν τὴν λειτουργίαν τῆς Κυριακῆς νὰ γονε-
τίζῃ καθὼς οἱ Λατίνοι καὶ κατὰ τοὺς κανόνας εἶναι παράνομος. Ἀντίρρη-
σις εἰς τὴν ὑπεράσπισιν Κυριαλλού Λουκάρεως τοῦ καλουσίκυψονος, ἢν ποιεῖ
Γερμανὸς ἐν τῇ ἑπ' αὐτοῦ συγχριφείσῃ Εὐαγγελικῇ σάλπιγγι. (Ὥντος ἦν
Πελοποννήσιος Ἐσφιγμενίτης, ἀλλ' ἡ Εὐαγ. αὗτη νέα σάλπιγξ οὐκ ἔστι
πόνημα τούτου, ἀλλὰ Κονσταντίνου Οἰκονόμου ἐπ' ὄνόματι αὐτοῦ κληθείσα
ὑποκρυβέντος τοῦ Οἰκονόμου.)

ΑΘΩΝΙΑΣ ΙΑΚΩΒΟΥ, ΚΩΔ. ΑΓ. ΠΑΝΤΕΛΕΗΜΟΝΟΣ 282 •

φ. 428 Πρὸς τούτοις εἰρίσκεται μὲν παλαιὸν ὑπόμνημα, ὅτι καὶ ἐν ἔτει
868 ἐπὶ τῆς βασιλείας Βασιλείου τοῦ Μακεδόνος διατίθηται τοῦ δισίου Λουκᾶ
τοῦ ἐν τῷ νησῷ Θάσῳ ἀσκήσαντας, Ξενοφῶν καλούμενος μετὰ τὴν κοίμησιν
τοῦ γέροντος του ἥλθεν εἰς τὸ ὄρος καὶ ησύχασεν εἰς τὰς δρυας τῆς μονῆς
Φιλοθέου.

φ. 532 Περὶ τῆς ἀρχαιότητος τοῦ ὄρους Ἀθω εἰρίσκεται γεγραμμένον
εἰς τὸν κατά πλάτος βίον τοῦ δισίου Λαζάρου τοῦ Γαλησιώτου, ὅτι ἐν τοῖς
χροίοις Βασιλείου Μακεδόνας διῆψι μοναχοὶ ἔχοντος μονῆς ὅρους "Ἄθω φιλ-
θασι πρὸς τὸν Λαζάρον συμβουλευθῆναι.

φ. 533. "Οτε δὲ ἡ καταδρομὴ τῶν βιοβάριον κατεργήμασε τὰ τῆς ἀνατο-
λῆς μοναχῶν καταφέρει καὶ τοὺς μοναχοὺς κατεδίωξε τότε ἀρχισε τὸ ὄρος
"Ἄθω κατοικεῖσθαι μᾶλλον καὶ ἐγίρειν μονῆς διαφόρους ὡς ἀπὸ γραμμάτων
(sic) εἰς πάντα τοὺς μοναχοὺς ἐν αὐτῷ ἀνάγεσθαι.

φ. 535. "Ἔχοντες λοιπὸν (όπου τοῦ Νικολάου) διατριψης ἀπεργίσις
τὸν Ποντὸν καὶ σίχλι διασπολεῖς, δὲ φῶτος τοὺς ήγοντείνοντες, ἐσύζετο δὲ
τὸ προνύμιον τοῦ Ποντοῦ ἐν τῷ Σεπτέμβριῳ 1740 ἐπὶ Πατσίου πατριάρχου εἴτε
μετὰ τριμηνότητα τὰ χοινίζα. | οἱ ιδιορυθμιῶν κατεργήθη καὶ τὸ τοῦ
Ποντοῦ ἀξίωμα.

* Ση. Τὰ τοῦ καθηγητοῦ τοῦ οὐρανοῦ Λάζαρου θέλατο. Τὰ αὐτά τοῦ Ἅγιον
Τηλεμάχου (Νίος Εὐάγγελον τομ. Η, 1912 σ. 116—241) ἀπεργίσις ἀπελαύνει ὁ Μ. Γε-
ρ. Δ. οὐαὶ τῶν ἐγγράφων) ἐν τοῦ Ιησοῦ σ. 15' αἰτίας (τοῦ οὐ καθά καὶ τοῦ Ια-
κώβου τοῦ Ιησοῦ) τοῦ Ιησοῦ σ. 17' αἰτίας τοῦ Ιησοῦ σ. 217 τ. Παρασκευήνος ἐγγρά-
φων απελαύνει τοῦ οὐ προτεταγμένας ἐν τῷ Λαζαρῷ, ὅποις τοῦ τοῦ μονῆς τῆς
οὐαὶ τοῦ Ιησοῦ ἀπελαύνεται.

1, Λεύκη
15

Ηελίος

17
18

18

Αὐτὸν τὸν τρόπον καὶ περιέδει τοῦ ιθάνου. Τότε μὲν διεγείρετον αἰδέν εὔησαν ποιεῖν οὐκοῦ: σοὶ δὲ ἐπει τοῖς φασασῖς ωκεανοῦ πήγαντα τοῦτο τὸ ιθάνον. Καὶ δὲ θαυμάσιαν τῶν τριήκοντα ιστομαθήτων (ι.) ἀντέβη τοῦτο τοῦτον εἰς το πέραν καὶ ἕκτοσθη ἡ πατέρις Λαζαρίδης. Η Χαλκιδαῖη διώρη ἔχεινεται δια τὸ Σιδηροκάστρον. Λύσσαν πόλις κατέ μετέπειπεν τῆς νήσου Λασσον. Σεργίου καὶ Σεργίουρα ἡ τὸν παλαιομέτρη Σινιάρων. ή πατέρι, τοῦ Αριστοτέλους τοῖς τὴν Λαζαρίδην γόραν, πλησίου τοῦ στρατοποιοῦ κάτεν, ὑφισταμένη τοῦ ιθάνου. Λαθανός μέλιτα 15, πρὸς ἀντούδη, καὶ ὅλιγον περισσουσιερον τοῦ πιγματικοῦ κατέτον πρὸς βορέαν, τὴν διοίκησιν ἐγκέμινον δ Φιλιππος, δὲ Λαζαρίδης ἀντροδιῆμησεν ἔχει λιμένα Κατέρος καλούμενον (ι) καὶ μητριδιον ὄμρωνυμον, κοινῶς δὲ καλεῖται Λαυριάδα. Ο περιπλους τῆς χερσονήσου ταῦτης ἀπὸ τῆς Λακάνθου πολέως μέχρι τῶν Σεργίων, Σινιάρων κοινῶς, είναι σταδίων 400. Αἱ δὲ Σέργαι, Φερραι τὸ πάλαι ἀπὸ Θρησκος τοῦ πρώτου κτίστος, πάλις πολινίθρωπος ἐστιθη θρόνος τῶν τῆς Σερβίας Δεσποτῶν εἰς αὐτὴν ἀπελθὼν Καλλιστος δ πιτριάνης. Ιητι μεσιτεύσῃ πρὸς εὐρήνην, ἵτελεντησεν, ἐνθα καὶ ἐπίφη, ὅτε καὶ ὁ ὄσιος Λαζαρίδης δ Καρδοκαλυβίτης προεφίτενος τὴν τελευτὴν τοῦ (ι').

Περὶ τοῦ βιβλίου καλούμενον Γυμνίσματα πνευματικὴ διὰ Νικοδήμου ἐκδοθέντος τύποις. Λουΐζ[ό]λαζ[ό] πατρι ισχης Ιστίνιος Λατίνος ἐφευρετής τῶν Ιησουτῶν ἐν ἑταῖ 1514, ἐλθὼν εἰς ἔκστασιν ἡμέρας ὥστε ἐκ διαμητρικῆς ὑπαγῆς εἰς θεωρίας διαμονιώδεις ἀπατηλός, ἐλύψην ὑστερον εἰς ἐσυτὸν ἐσύνθετε βιβλίον καλούμενον Γυμνίσματα πνευματικα, εἰς τὸ δόποιον μὲ τὰ καλὰ συνέψυρε καὶ τὰ λατινικά του φρονήματα, ὅτι δ Χριστὸς παιδίνων δὲ ἐδούλενε τὴν τεκτονικὴν καὶ ὅτι εὐρέθησαν ἄροτρο ἐκ τῶν χειρῶν τοῦ Ιησοῦν ἐργασθέντες, καὶ ὅτι γένος ὑδροφόροις καὶ ἐσάρωντε τὴν οἰκίαν (καθίως καὶ ἔτερα αἱρετικὰ ἐπρόσαψαν, ὅτι δ Χριστὸς παιδίον ὃν ἐπεφιπάτει εἰς τὴν ἀκτίνα τοῦ ιδίου καὶ ἐφερνε νερὸν εἰς τὴν ποδιάν του καὶ τραβὼν ξύλον ἔγινετο μεγαλύτερον καὶ ἄλλα τοιαῦτα) Ιστέον δὲ καὶ τοῦτο, ὅτι οἱ Λατίνοι εἰς μὲν τὴν Βηθλέεμ, ὡς εἴδομεν, ἔχουσιν θρίψιον εἰς δύν μωρολογοῦσιν, ὅτι ήτον η οἰκία ἐκείνη εἰς ήν οἱ μάγοι εὗρον τὸ παιδίον μετὰ Μαρίας τῆς μητρὸς αἵτοι, καὶ ἔτερον σπήλαιον ὑπαιθρον, εἰς δ κοιμώμενος δ Ιωσήφ, εἰτεν αὐτῷ δ ἄγγελος φεύγειν εἰς Αἴγυπτον, καὶ μὲ τὴν φωνὴν ἥνοιχθη ἡ στέγη τοῦ σπηλαίου. Καὶ ἐν Ναζαρὲτ δροίσκος δεικνύονται κίνα κρατούμενον μονούλιθον μετὰ του ἐπάνωθεν λίθου τοῦ σπηλαίου, φλυαροῦντες δτι μὲ τὸν εὐαγγελισμὸν τοῦ ἀγγέλου ἔξεκύπη δ λίθος κάτωθεν, καὶ ὅτι, ὅτε οἱ Λαγανηνοὶ κατεδίωξαν τοὺς Λατίνους, ἐκ τῆς Παλαιστίνης, ἥρθη δ οίκος τοῦ Ιωσήφ

1. σιηλιάρια.

2. καλούμενος.

2. Βλ. Εὐλογίου Κωνσταντίου Λαυριώτου, Ιστορία τοῦ Ασκητισμοῦ, τόμος Εγκλημ. 1929, σ. 93, 122—123.

II. ΣΧΗΤΗ ΚΑΥΣΟΚΑΛΥΒΙΩΝ ΚΩΔΙΞ 154

ΚΩΔΙΞ ΠΑΠΑ ΧΑΡΙΤΩΝΟΣ 11 ΤΟΥ ΧΙΧ ΑΙΩΝΟΣ

φ. 1^α Ἐκ τίνων χρόνων ὄρθαι τὸ δρός Ἀθω παρὰ μοναχῶν οἰκούμενον κοι πότε ἀρξατο γίνεσθαι μοναστήρια;

α) Ή μὲν κοινῶς φερομένη φῆμη θέλει τὸ ὄρος ἐκ τοῦ καιροῦ τῶν ἀγίων παποστόλων, καὶ δεικνύουσί τινες ἐν χειρογράφοις κύδιξιν ἰστορίαν τινά, διτὶ ἡ Ηετόκος θέλεισα νὰ ἴδῃ ἐν Κύπρῳ τῇ νήσῳ τὸν Λαζαριδὸν ἔμβικεν εἰς πλοίον ἔχοντο εἰς πυνθανάντης Ἰωάννην τὸν Εὐαγγελιστὴν καὶ Κλήμην, δινεμος δὲ ἐναντίος πνεύσας, ἥλιεν εἰς τὸν Ἀθω τὸ πλοῖον καὶ ἔστη, ζύθα νῦν ἡ τῶν Ἰβήρων ὄραται λεόν μονιγί δὲ εἰδοιλολάτραι "Ἐλληνες εἶχον τὸν ἐπισημάτερον αὐτῶν ναόν, ἔνθα τὸ νῦν λεόν μοναστήριον τοῦ Φιλοθέου κείται τὴν σήμαρον, καὶ εἶχον τὴν ίμέραν ἐκείνην θυσίαν μεγάλην, ἐν ᾧ ηστιν συνηγμένοι πάντες οἱ τοῦ Ἀθω οἰκήτορες θυσιάσοντες καὶ πανηγυρίζοντες. Τότε ἐκ τῶν εἰδώλων ἐκείνων ἐξῆλθε φωνὴ βοῶντων πάντων «ἡ μήτηρ τοῦ Θεοῦ τοῦ ἀληθινοῦ ἥλθεν εἰς τὸν αἰγιαλόν, εἰς τὸ τάδε μέρος καὶ δράμετε σπουδαίως νὰ τὴν προσκυνήσητε» καὶ ταῦτα τὸ εἰδωλία βάλλεται ἐπεσον πάντα καὶ συνετρίβησαν. Τότε ἐπεσε καὶ τὸ μέγα εἰδωλίον τοῦ Ἀθω, τὸ Ιστιάμενον εἰς τὴν ὑπερτείην κορυφὴν τοῦ Ὅρους Ἀθω. Λοιπὸν ἐλλίνετε οἵτοι εἰς τὸν αἰγιαλόν καὶ προσκυνήσαντες τὴν Θεοτόκον ὀδηγήθησαν εἰς τὴν ὅληθή λαροειάν τοῦ Θεοῦ καὶ Ελαφὸν ὀρχιερέα καὶ λεόν καὶ κυθίραντες τὸν εἰδωλικὸν ναὸν τούτον καθεύρωσαν εἰς τὸ ὄνομα τῆς Ηετόκου, καὶ ἐγινεν ἐπισκοπεῖον ὁ κακὸς οὗτος, ἔνθα νῦν ἡ λεόν μονιγί τοῦ Φιλοθέου, τῆς Ηετόκου μονῆ ὄπιμαζημένη ἐκ τῆς σημειωθείσης αὐτίας. Επιτα τὸ νιὸς Σεβίρου τοῦ βασιλέως Πάρμης Ἀντωνίνος ὁ Καρακαλλός διὺς τῆς δασκαλίστυρος Παρασκευῆς κιστείσας τῷ Σωτῆρι Χριστῷ, ὡς ἐν τῷ βίῳ αὐτῆς φαίνεται Ἰονίον 26, ξεισεν ἐξι τῷ δνόματι τῶν ἀγίων Ἀποστόλων Ηετρου καὶ Ηαΐστου τὴν μονῆν Καρακαλλίου καλούμενην, εἰς τὴν ὁποιαν ἀγάται καὶ Εὐαγγελημένος εἰς διό μην τῆς μονῆς ταίτης. Εἰτα ὁ μηγας θεοτατεῖος μετοικίσας τοῖς Ἀθωνίτας εἰς Ηελοκόνησουν, ἵνθα εἰσὶν εἰ τὸ Καρακαλλίου καλούμενοι, διας δασκύτος τοῦ ὄνοματος κατὰ μεταφορὰν τοῦ δασκοῦ; (1) Υ εἰς τὸ φύλον τ., καὶ τοιτο εἰς Ἱεράκον τ., ἵντι Ἀθωνίτας τ. φαστεῖται ἰαμασθῆσα (2). Τοιτος μετοικίσας ἀριψατε τὸν τόπον τοῦ πατούσατο τῶν μοναχῶν. Ξεισεν δὲ ὁ μηγας Καντακύτειος σικοδειμίς τοῦ πατούσατο διῆ, εἰς ταρσον, τὸ Ηετράτον λεγόμενον, καὶ τὴν μονῆν τοῦ Ηετρού μηδε. Εἰτα ὁ παρακίτης Ἰονίσιος ἡρήμασσεν αὐτοῖς καὶ τὴν ποταμὸν τοῦ Ηετρατίδος απετίνει ὁ μηγας Ηετράτος διὺς τὸ εἰς τὸν νιὸν εἰτα τὸ Αγρίθιον περιμένειν εἰς ταρσον τῆς Ηετράτου, ἢ δι θεωτεῖος Ἀρχα-

λα' πόλεως Λίου, ἐνδιὰ νῦν η μονή τοφ Φιλοθέου, καὶ ὑπερέχθησαν αὐτὸν οἱ πολῖταις ἀναβάς οὖν εἰς τὴν κορυφὴν τοῦ Ἀθω καὶ τερψίτες εἰς τὴν θεωρίαν ἐκείνην (ἐνδιὰ ἀναβαίνων) ἐθεώρησε καὶ φοβερὸν ἀποκάλυψιν θεύθεν (¹), διὸ διὰ τὸ ὄρος τοῦ Ἀθω ἡτο προωρισμένον εἰς λατρείαν τοῦ μόνου ἀληθινοῦ (Θεοῦ) τῶν ὅλων εἶδε γὰρ τὸν προφῆτην Ἱερεὺς λατρείαν κατὰ τὴν αὐτὴν θέσην καὶ χαρακτῆρα τού, ὃς ὑπέροχον ἐθεώρησεν αὐτὸν εἰς Ἱερουσαλήμ, καὶ προηγόρευσεν εἰς αὐτὸν τὸ δσα ἔμελλον τὸν τοῦ συνέβοσιν Ἱεριηγησάμενος οὖν τὸν Ἀθω καὶ τὸ πέριξ (κύκλῳ) αὐτοῦ καὶ τὸ μακρόθεν φαινόμενα ηὐφράνθη τῷ πνεύματι, διὰ τοῦτο διὰ τὸν ὄρος πνεύματος κατασκιάζον τὸ πέλαγος, εὑρίσκεται δὲ εἰς τὴν δι μοίραν κατὰ τὸ μῆκος καὶ εἰς τὴν 41 καὶ λεπτὰ 20 κατὰ τὸ πλάτος· διαν δὲ δοιάρις εἶναι καθαρὸς καὶ δοριζων δὲν ἔχει σύννεφα, ἀπὸ μὲν τὸν ἐν μέρος αὐτοῦ φαίνεται μὲ τηλεσκοπίον η κωνισταντινούπολις ἀπέχουσα μίλια 400, ἀπὸ δὲ τὸ ἄλλο δρῦνται αἱ Κυκλαίδες νῆσοι. ἔχει δὲ σχῆμα μασθοῦ η κορυφὴ τον. Ιστατο δὲ εἰς αὐτὴν τὸ εἴδωλον τοῦ Ἀθώου Λιός, οὗτον δ ἀρχιτέκτων Σωτηρίτης (²) ἥπτέλησε σχηματίσαι τὴν κορυφὴν ὡς ἀνδριάντα τοῦ Ἀλεξανδροῦ, ἀλλ' οὐκ ἐτέλεσε τὴν τοιαύτην βούλην· οὗτον η σκιὰ τοῦ Ἀθω φιλάντει θώς τὴν Λήμιον, ἀπέχουσαν μίλια 60 πρὸς ἀνατολὰς ὡς τὸ βερπιώτει ὁ στίχος τοῦ Σοφοκλέους «Ἀθω; σκιᾶσαι νῶται Λημνίας βόρες». Ταῦτα πάντα περιηγησάμενος δ Ἀλεξανδρος καὶ κατελθὼν μετὰ τῆς δορυφορίας τον εἰς τὴν πόλιν Ἀχεροίδιων μετέβη εἰς τὴν παραλίαν τῆς καμπάνης· Ηφαιστείων, ἐνδιὰ οἱ φοιτοὶ τοῦ Ἀθω κατέρχονται. Προβαστο δὲ ἔκεισι τριάπεζα ἐκ μαρμάρων λιθευθίσα πέπισθέπιος, ήν οἱ κάτοικοι τῆς· Ηφαιστείων καμιοπόλεως προητοιμαστον καὶ πιρήθησαν βρόμιστα ἄξια βασιλικῆς ὑποδοχῆς, καὶ κατίσαντις τέωχήθησον (³) περιχαρῶς, είτα ἐπράχθησαν οἱ Ολυμπιακοὶ ὥγωνες κατὰ τὸ ἔθος τοῦ γυμνίσματος τοῦ στρατοπέδου, οἱ δὲ πολῖται Ηφαιστείων (⁴) φιλοπρωταγόροιστες τῷ μεγάλῳ Ἀλεξανδρῷ κατέβασαν τὴν πόλιν Ηφαιστείων, παρ' οὐ καὶ η καμιοπόλες τὴν αἵμησιν Μαιζε θελήσει τοῦ βασιλέως ὡς λιαν προσφιλεπεδτῷ καὶ ὥγαπητῷ αὐτῷ οὔτε (sic). Τότε καὶ ὁ ἀρχιτέκτων Σωτηρίτης (⁵) παρασταθεὶς τῷ μεγάλῳ Ἀλεξανδρῷ ἀνέφερε λέγων: «Ἴδού τούτος ἀρβάδιος εἰς οὐνοδομήτην ἐπανυπάρησε πάλαι, ήν έπιποθείς, καὶ δύναμαι ὅδε καταπτενάσαι αὐτὴν εἰς σχῆμα ἀνδριάτος, ήτις ἀλλαχοῦ καταπτενούσθηται οὐ δίναται, ὡς ἐν τῷδε τῷ χώρῳ». Ήφός ταῦτα ἀγνοοῦσις δι μηρος Ἀλεξανδρος ὑπερέψησε λέγων: «καὶ τοῦ θεοῦ θεός καὶ εἰτις, ἀλλ' εἰπε μοι, ἀρωτῶ σε, καθίστη τὰ χριστά, ξεῖς οἱ ἀστήτες; εἰ τοῦ οἰκουμενῆς πάλαι πορίζοιτα ἀρχούντας

Θεοδοσίου τοῦ μεγάλου γραφει ενσεβῶς περὶ τούτων ταῦτα: Αθρητιαν δ βασιλεὺς μετὰ τὸν Οφεσπίσιαν καὶ Τίμοντὸν κατεδαφίσαντα τὴν Ἱερο σαλῆμ καὶ σπείραντα εἰς αὐτὴν ἀλας εἰς κατανάθεμα, μαθὼν περὶ τοῦ Χρι στοῦ δὲ τοῦ ἐκ γένους Δαβὶδ μέλλει κυριεῖσαι τὴν οἰκουμένην πάσαν βίβλησι δικοῖσε περὶ τῶν ἀπογόνων Δαβὶδ ἐν Ῥώμῃ· ή γάρ Ἱερουσαλήμ τότε ήταν θεημωμένη· διὸν εὑρών τινας ἀπογόνους τοῦ γένους Δαβὶδ οὐχὶ τέκτονας ἀλλὰ γεηπόνους γεωργοὺς ὄντας καὶ ἔχοντας αὐτῶν ἔξογκωμένης ἐκ τοῦ ἀρδε ροῦ καὶ δικέλλης ἡρώτησεν αὐτοὺς περὶ τοῦ μέλλοντος ἐξ αὐτῶν βασιλεῦ σαι, οἱ δὲ ἔδειξαν αὐτῷ τὰς χεῖρας καὶ τοὺς δακτύλους ἐκ τοῦ ἀρτόφου ως ροζωμένους καὶ ίδων ἀπέλυσεν αὐτοὺς δουλεύειν τὴν γῆν/δικούσας παρ' αὐτῷ δὲ τοῦ δικοῦ ἐν τῇ συντελείᾳ τῶν Αρχέων μέλλει νὰ βασιλεύῃ δὲ τὸ Δαβὶδ κατα γδμενος Χριστός. Βλέπε λοιπόν/εἰν συμφωνήσαι τὰ τοῦ ενσεβοῦς μετὰ τῷ κακοδύζων. "Οὐδὲν εἰ καὶ καλὰ καὶ ὀφέλιμα εἰσὶ τὰ τῶν βίνευματικῶν γυμνα σμάτων ἐπηρίπλλον συμπεφρύμενα μετὰ πολλῶν κακοδοξιῶν εἰσὶ, τὰ δποὶ δὲ Νικιδημος εἰς τοπον ἐκδοὺς πολλοὶ τὰ εἰλαβοῦνται, ἀλλ' ἀπιτῶνται/

Πιερόμοιον ταύτης τῆς βίβλου εἰναι καὶ τὸ βίβλίον καλούμενον πρὸ Χριστοῦ μιμήσεως, ποίημα καὶ σύνθετη τίνος Λατίνου Θωμᾶ Ἀκέμπε δ τοῦ Βελγιοῦ/Οὐλλαρδίας/Βέλγου παπολουθηρανοῦ/κατὰ τὸ 1807 έτος/ φα νεται μὲν κατανικτικὸν τοι, ἀλλὰ κακοδύζον σύνθετος φυρθεμα φυρθεμα εἰ βι τον τρυγάται σταφύλη, οὐδὲ ἀπὸ τριβίλων σύκα.]

Πιερόμοιον τούτου ὑπάρχει καὶ ἔτερον βίβλιον φίδηγδς ἀπλανῆς καλος μέρος (κακὸς ὅδηγος) τὰ ορητὰ τῆς παλαιᾶς μὲ γραμματα βιβραῖκὰ φέρων καὶ παρινοὶς Δυτικῶν αἴγιων Λύγουστίνου, Ἱερωνύμου (εἰ καὶ ενσεβῶι δὲ) ἐλέγχεται μέτιν μόνην τεσσαρακοστὴν εἰναι λέγων, καὶ δὲ δι τερτυλίου λιανὸς θελῶν τρεῖς τεσσαρακοστῆς τὸν χρόνον καὶ τύπον τῆς δγ. Τριάδες κατεχρίθη παρὰ τοῦ δὲ Λατερανῆς ψευδοσυνόδου· εἰται λέγει νηστεύειν δι ἀπὸ κρέας καὶ τυφὸν μόνον· ή καὶ δψύριον, ή δὲ δριπύδος ἐκκλησίου τέ τέσσαρας νηστεῖας θεοτείται τὴν μεγάλην μόνον καὶ τετράδας κοι παρε σκευάς διεν οἶνον καὶ ἔλαιον ἀποστολικῶς νηστέσειν δοῖται.

"Ἐκ τούτων Πλιθὸν τὰς ὑποριμδὲς περὶ συνεχοῖς καθημερινῆς μεταλι ψεν; οἱ πολλοί, ὡς εἰς αὐτὰ τὰ βίβλια φαίνονται καθότι οἱ Λατίνοι ε φλάρος λειτουργεῖ κιθερίστην/ύστρας ἀν θέλη, καὶ εἰς μίαν καὶ τὴν αἵτι τράτες τοι μὲν οἰκαδε.

Μὲ δὲν όποι δ Νικιδημος θελει τὴν γονυκησίαν νὰ γίνεται τὰς πέν ημέρας τῆς βίβλουίδος διετὸς Σαββάτου καὶ Κυριακῆς, δ δὲ Τυπάλιος ποσι μὴ εἰσελύμετο; εἰς ἐκαληστεν εῆς εἰ, ήμέρας/βίλλας ιώνογ εἰς μίαν λειτου

- 1 - Θεοδοσίου περί την ιερατείαν τοῦ 15' αἰώνα εἰσι τοιονταν
- 2 Τοῦτο εἶναι ἐχόντος τῆς εἰληντικῆς εἰσδοσεως τ

τη... δεγμενος.]

ένου, οι γι... (μονάστριας), δπού κατά καιρόν ἐκατοίχησαν.

Ἐριπός μὲ θρίνον ἐπισχόπου ὑπὸ τὸν μητροπολίτην Θεο-

πομένη μετεξέν τῆς πάλαι Σίγγου πόλεως καὶ τοῦ Νυμφαίου

οὐ γάρ Ἀθως Νυμφαῖος ἐκτελεῖτο ὡς καθιερωμένος τὸ πά.

έρι τοῦ Διός Νύμφην καλουμένην, ὡς νῦν εἰς τὴν θεοτόκον,

μόνων ἰδρύματα εἰς νυοὺς μετεβλήθησαν] φτ' αὐτῆς τῆς πό-

ον τῆς διώρυγος τοῦ Ξέρξου καὶ τοῦ Σιγγιτικοῦ κόλπου κα-

θιμός Ἀκάνθιος καὶ κοινῶς προσαύλαχψ⁽¹⁾], τὸν δποίον ἐκφ.

|α/χ | Πολλά τοιαῦτα γένορια-
σι γιαίς αισθαλέλους, σενίδες
παρ' γαπιώθω, σὲν περδαῆ^f
t. /A
|o |
|a |
/o |

103

πλησίον ταύτης ἥτο καὶ ή Σεριτονίη⁽¹⁾, ήτις ἐκλήθη ἀπὸ
ινακός τοῦ Ἀντιόχου. Η δὲ Χαλκιδική χώρα κείται πρὸς
οὐ ... α εἰς τὴν Κύρειαν⁽¹⁾ δικρην τοῦ Σιγιτικοῦ κόλπου,
τὸ Νυμφαίου ἱκέτερον (ἥτοι κάβου τοῦ ἁγίου Ὁρους, ή
...) βούς διασιάς μέλια 80), ἀπὸ δὲ τοῦ Χανθίου ισθμοῦ
μέλια 20), τὸ Νυμφαίον ἀκρον, ἥτοι δ κοινῆς λεγόμενος κα-
Ορυκεῖται ἡ ὑπόρεια τοῦ Ἀθω ἐπὶ πόντον μέγαν⁽¹⁾, δστις
αντὶ τετοπίους καλεῖται Βίγλα ἀπὸ δὲ τοιφ θαλασσοπόδους
ὁ ίρος Ἀθω ἤπαν τὸ πάλαι πέντε πόλεις, ή μὲν Δίον, ή δὲ
Ἀμινόβοις^f ή δὲ Θέσσα, καὶ ή ἔτέρα Ἀχράθδες καλούμεναι,
ιόπολις ή οι μεταίων⁽¹⁾ καλουμένη μετὰ τὰς οδὸς τοῦ Ἀθω,
ιάποτον τῆς νῦν μονῆς τοῦ ἁγίου Παΐλου, ὡς καὶ κῶμαι τι.
ή εἰς παλαιὸν ἕποντάματα ἔστι δ βιτιμενίς Ἀλέξανδρος ἥδου-
ς πεντήησιν εἴη ποριαίη τοῦθρους Ἀθω. καὶ κινήσας ἐκ
ον διὰ τοιήνεις μὲ δορυφορίαν στρατοῦ καὶ ἀρχόντων καὶ
ος Σφριγίτους⁽¹⁾ προσώρμησεν εἰς τὴν παραίλιην τῆς πόλης:

Στη χώρωσις της νεοράς του Βασιλευόντος
ΑΙ ΕΛΛΗΝΙΚΑΙ ΣΠΟΥΔΑΙ ΚΑΙ ΕΠΙΣΤΗΜΑΙ
ΕΝ ΕΛΛΑΣΙ ΑΠΟ ΤΟΥ 1821 ΜΕΧΡΙ ΣΗΜΕΡΟΝ.
από Σεβ. Ηγεμονούσαν Κομιστήν και ΕΥΛ ΚΟΥΡΙΛΑ, παραγγελμένην από την Ελληνική Δημόσιαν Λέσχην.

„Δοξαζόθε μαίδειας κήρυξε στρατιώτης
εθνικής Κύρας και διαδεικνύει την έδου
διναιας.“
Dabid.

A/.

Τις εγκαίριες διαδικασίες της αναστάσεως και εργασιών διενηγήσιαν του Εγκαίρου Βασιλευόντος, τον οποίον και αποδημούντες βραντερώνουσεν ήσαν ζωνιδοσον ωρός περιπέτειαν και ναυαγίουν της διασύνθετης εγκαίρης γνώσης. Η αγηθής μαρτυρία και θεοφέτης είναι η μόνη εικόνα που επικαίει την επιτυχία της περιεργασίας. Το Ορθούντιον Πατριαρχείον διέτεινε μεταξύ την άριστην ή την βασικότερη θυμετατικήν ή παραπομπήν Μεγάλην του Γένους Σταυρούν και της τούς νάρθηκας ή ναυτικής διεπέρας ήδιδασκον την ιερά γράμματα. Η ιεραι μοναδική ή παραπομπήν την έργηνίδων Ματαίων. Το Γένος ζεύχην ήσαν επί της Ελληνικής παναγίατων.

Από το ενδιάμενο αύτού τηρούντες και το ίμετεον περιοδιόν, διηγήσαντας την Κονιτή επειγόντην παραστάσεων. Ωστόσο την δημοσιεύσην θέργει η εργασίασην την περίοδον την Ελληνικήν επούλων και να τοιδιώσῃ την αιγαλούματον και την ζημιάντων αύταν την νέων δύναμεων βασικών. Τούτο είναι το ον. Έντονο ζημιάντες και ίματς προσωπών και πατέρων της εγκαίρης βασικών. Τούτο είναι το ον. Έντονο ζημιάντες και ίματς προσωπών και πατέρων της εγκαίρης βασικών. Τούτο είναι το ον. Έντονο ζημιάντες και ίματς προσωπών και πατέρων της εγκαίρης βασικών.

Τα Ελληνικά γράμματα και διαλέκτους μαζικούς είναι εύροια Θεού το μονόνος διναιας διαμαντίφεας την διαδημοτικήν **ΑΓΓΕΛΙΑ** ωρός αἴρεται.

E. ΚΟΥΡΙΛΑ

θέρια θηγ., μοσ το αύροετα τον. Τίναι όμως ναι φυσ. Φιλοφρόνων ναι
διαγένεταις επι σιναγένετην. Τον ὄρχαιον ἐγγηνινον μογιτισμόν ή φελογιτισμό-
νη ένδρων ναι δ Νέος κόθρος θεαρούντιν οι το διεγινεται τέλος ωράς
ετ οστια τετει διεγενεταις μογιτισμός. Θυευχές μαρτήριν μινδυνεισιν ναι
μακαρητούς αι μαρτοιναι ειναιται αι διασεργούνται το βαθον διατετρου
μογιτισμόν ναι εις αιταις τοις Ταῖς ταις ναι Τάινας. Υιός ειναι γειδωρον
αιται εντη ζειθηταις αι, Βραχνες μεται την δικαιον ναι διανήγεται πεν ετ
υρας ναι την Ζευκεποιον, Διγγού Συκερούσων, διατρ δεν είχον ωριν, την Ταν-
αι την ένενται, ναι εννεται διαρεγιζεταις εης θεαδισδρομαιν εης γυρη.
Τόηνημαρηταις υρατους θεσηρος ναι ζευκενθητέντος ιερουηγρυνας, θειναις
γραμματινας ναι διηθεις ζ. γραθεος ναι την γενει εοριν. Ζειθητηνας
εν εαση ει τη διαιρα την Ζειθητην. Αντη ευθεηματινην οχοτειν, θηνε
μαντιετηνιων, ζειραντο ζειρατεις εης Ζεγγηνιαης γράθεταις ναι δεινοι εον
ὄρχαιον γόρου ζειριθει αι ναι διεν μαντηθεται ναι μεταγιθωτι την μα-
τρια εοριαν ναι ετ έγγηνινον μανεύμα εις τον γαν ναι να διατηρηθε-
ει τας Ζενινας μαραδότεις.

Ο έγγηνινος μογιτισμός ναιται τους γράθους εης διαγειας μαριαρχετ
εις δην εις διεγεινεις τοι διον την Ζεγγηνων. Ηι νοινωνιναι ζργανωτεις
μετεις τους μερατμορεθεις ναιται, ει οχοτεια ναι ει ζιγανθρωπινα διδρύκα-
τα μαρευροτει δει ει την δεν διαιτετε το μαριαρχινα δινατιγητα
ναι ηει υρατος έν υρατο. Το εαρινινόν υρατος έν την Ζεγγηνων ζερα-
τοφει τους διρατεις έν ει διοινηται ναι δισηγματια. Οι Φαιναρινει,
δεν διανεβαι ναι ειναι ετ διειγινον γένος ναι ναι μαραμηνεαι ίν ηγε-
μόνεις ναι μεταρι διερημεται. Ηαιει τασαντην θιορροην ή έγγηνιαη γράθεται.
ώτεται ναι οι διαγειναι διεγηηην ειν διηηηθραγιον έγγηνιθει. Το αινεο ηηη-
εηηη ναι διοι εης Ρωμαιηης αιειουρατοπιας, ηεις διν ει γράθηηη έν ει διαγειναι
μετεγηηη έις Ζεγγηνιτην, εαιθ θωρο δι ουνεθαινε ναι εις εο εανουνιν υρα-
τος διοι γράθοι ναι οι διαρι την Ζενων, δεν διεδετηννον διαιρον εινονδην

δα εν δέος αρι. εν μετ. Η διδοται εγγραφης περισσευτικης της γλωσσης εν
εγ γλογη εγ καινοτομους Οι δοκιμα σιγη φρεγαρια ναι. Περισσοτε
πα τας εργασιας δια αυτων γρατει τη εγ δρασας εγγραφης εποπτης.
· Αγγεια διετυχεις γιατο επι ημερασενειν δια μετανιευσης βαση η δραση
ηγ. οευσαι απροσιων ισος εγ γιατροι. εντονο επι μετανιευσης πορτεινος. Ε
εγ για ιδρων των μετανιευσην. εγ δρασιν επι μετανιευσης εις εγ γιατρο-
βιαν ναι εγ μετανιευσην επι μετανιευσης περιφρεγηθηκεν. Συγγενεια
ναι οι διδασκαλοι και θεοτος εις τας θεοτητας εργασιαν περιενενεις - ναι αντα-
γησαν οι εργασιεις και μητριου εγγραφης μετανιευσης δια μετανιευσης - διγ-
αντας μετανιευσην εις τας θεοτητας δρασιας. Το γενα ναι διδασκαλοι εργα-
σια εργασιαν εις εγ διδασκαλιαν διαβεβαιην συ εγγραφης μετανιευ-
ναι διαβεβαιην επινικητης των εγγραφης μετανιευσηρα. « Φιδιο ναι ει ερ-
γασια εγ γλαρυνθος μεττα μετανιευσης τη δραση επι μετανιευσης η μετα-
εν δραση επι μετανιευσης αντη », γρατει ει διδασκαλοι και θεοτος Ημετερης
Νεογουρος Σούνιας. « Οι ηδη μετανιευθη μετανιευσης τη γρατει, μετα ναι
τη εργασια αιτη αλη έγιατην αλιδε διδασκαλης μετανιευσης μεττοι μεττοι. Διγα ναι
την επιμερον. γηραμηνοι αγιοι επι μετανιευσης μετανιευσης επι μετα-
ενευσην ». ναι διαβατη μετανιευσης διαδοχης εγγραφης, διαδοχης διαδοχης
τωι διαδοχης τωι διαδοχης την επι μετανιευσης χρόνος μετα θεοτητανην έπιζε-
ρει : « ναι γοβανην, δινη γονεσια (-διδιει) αντη διαβεβαιην εγινης επε-
ρα διένια ήτη, διε θεογονιν διετειγει μετανιευσης (Προσεγ. εις τον Αιονιο
νοι ε. μ.).

τοι ευαγγελίων και τέλος τη γερμανογένεσια και γαλλογένεσια και
η γερμανία ή πεντε αυτοκρατήρες και δύο βασιλείς την έκαστην την θυρεό^ν
και διακηδιάριουν τον ιερέα της εὐθύνας επιστολές δόσι και έσεαγκλημάτων εἰν
ιαπόσον τοῦ θεάτρου.

Τίναι δογματοι της θεοφυσης γνωστοι; Επειδη περιγραφειν ναι εισαγαγειν εν.
εις διδασκαλια- και γενια ενεργησαται. Το μηποι εγγραφους αντηγα διαθερει.

Εγώ ταίς δια τούτων περιπέτειών αρραβόντες διά βραδύνως γαθητάς.
Η πολυμερής ναι οχογασσή μέθοδος την Γερμανίαν γεγονότων νευρούσε
· του ναν τον Τζέρνους διά περισσοίς γόρτεν ναι ἀναστρέψει τον νέον. Αύτο,
δια την θυγατρού Όγκυονας ευγενικήνεις δύνεις την τύνοντας ναι εἰσένει της ει-
θεούς γέρεις να τη γαντζίζει. Εις την γενετοφέρειαν τον ωγανόν. Η ποιοτήτην ά-
ναντεις πρό πανεος μεγαλογνήτων αὐτον ταῖς δέν προσαρτει, κακωτά μάτεον εἰς
την αρρεγμα. Η γενική τον Τζέρνους μεγαλογνήτων, ος ήσσος έπεινεν, ιντεντούγιν
όιο ναι το πανεπιστήμιον παρα το πηγείαν δέν παριγράψει την ποιοτήτην πάνα,
γεγονοτασιας. Ουχι γεροτόρους ναι γραμματικούς, άγγειο οχογαστικούς ναι σηματοτις-
τικούς ή γαλλιαρητούς, οτις θωματει την παραγνητήν εῆς γραμματικήν. Οι τη-
γειαν τοι πομπανικούς παρα την παριγράψει τας αναρτας πέττει την ποιοτήτην πα-
δεσσει ναι μητρούς δέν να παρασύρων θέρους εις γοινέας ναι δημοδίδασ-
γους. Τδι οι ναρωντικές παραδιας γενει 100 τετταν έγεινθερα την!

• Πολλαντις ζενθυμηθην τοις γέρους νου, γράγει → Αγγλιανης Σπουδαστης ή
Γερμανιας προς εὖν πατέρα τον δημητρίου την επούδην, γέρον
μοι (!) δε, τη ζενθυμηθεντης παρασεσσατις γας τηδη εύρισκεν της χειρού τη
προ 50 ή 60 τετταν θεσιν. Και πραγματικές νοι επινεαν Βουγιόπεις ηντι Κόρα
τι, νοι... νοι... νοι τρέγεται, δε, τισαι ειχαριστημένος ναι γράδιαν τοι μανορι τον πασ
το γας την πανδειαν, ναι έγειν... Οι τοτε Τζέρνους, μαραρ μοι, ζενθυμηθεντη
τη φράσης προς την πανδειαν ναι την ποιοτήτην γάνου προς παριγράψει, ναι
τοι τοιος γραντορού μόνα την ποιοτητικά παναθηναϊκά ναι γατημέδα δια
μητικα παναθηναϊκά μέσων γηγητην τινά ναι περδικητην (sic), ή να δυνηθέηται
δέο εις διαταν περισσότερου την διετή Τζέρνουην περιοδιαν δια εις ἄγρ-
ασιας ναι επιχειρησειν, μότε νοτε εις την Τζέρνοδαν δημητης πανδεια ναι μη
ζενθυμηθη... (Οντας.. Τα αργιτηνα δημάρχουσα ι.ε.γ ήντο μα Νο-
μεναΐδου. Βασιλιον 1862, σ. VI).

Οι αρχοι διδασκαλοι τον Τζέρνουην ναι πανακαστησει τον παρο.

εαρδοτα πόλις την οποία επέβαλε να αγοράσει με διάνοιαν για
την Ελληνική, κατά το γεγονότον η φορούση μονον ήταν ήδη -
γραμματική - φύση να γίνεται η ίδια στρατηγική από την Βασιλεία ήταν ήδη
τότε μεταφορά διατάξεων της στρατιωτικής πολιτικής της. Οι συγγραφές της
γραμματικής είχαν ήδη παραπομπές στην πολιτική πολιτική της Βασιλείας διότι η ένσταση
της ήταν πολύ μεγάλη. Η διαδικασία της στρατηγικής πολιτικής της Βασιλείας ήταν
πάντα σταθερή και έγινε στην Ελληνική στην πολιτική πολιτική της.

Οι τοι γενναργίαι και γεγονότα σα την πεποίθουσαν, όπως εγώ και
ερεδούν εις Γερμανίας ναι εγώ παραδίνην εις γερμανικήν πεποίθασσαν
ναι εγώ να δου τοις γεγονότοις, αφέποντα κανεν. Ενοι λαβύλα κασά
ναι μέση γερμανίδεις γερμανοσαν ήδη μπριν τον Νεαν Κόσμου, ινα πε-
δεν γεγκινούσιν ναι γεβίσαν το γρίπινα την ἀγηθούσαν πασίγνωστην - δέν
γνωρίζω εγώ να είναι τάχος πετρελαϊκού, μάγγανο μηχανικού εαυτού ποδιούρης
αιγίνες τελευτείσαντα. ναι' έτσι εαυτός Παρίσιος για καραμογιανόγιαν
ταν ουρηνού ναι ειναιριστείν την Εγγαδίδην εαυτόν εργαμένοντας μόνας - δικ
να τελειώσων τοι εαυτόν να θεσσαλούς ναι την Εγγαδίδην εις Τολοσιγκόντας
αντί. Δικού της ζωοτηγμή των διαδοτήρων νεοογγίας ναι νεκανούσια. Μητρό
γω μπριν πετρελαϊκά την τοι γερμανίδεις είναι γαραμπρετικόν δια-
τάς τοι τοντας διειργήσεις τοι νονά, τοι νεκαγκέτικον διειργήσεις το διατε-
τηρίον. Έφεραντεαν : « Τό σετεντιόν την νομίνην .. ναι διαφέρεται της
σίνανοριστήν ευηγένειν γενούνη της διηγομής » ψευτέν άγγελον μεροεγγονών
τεληγγίσεων εινα δικεκανοήσεων σίνανοριόρην γας .. ψευτήν την δύο μαργά-
νων διεπραγμήσεων των νιν μεροεδρούντων. Κατεργήσεων ναι εαι δεριγήσια
Βαρκαρέσου. - Τίνη μαρανούσουθούντων εις γέρεσαι είναι ταίτας: « Οι Γεργο-
νοί, έναμαν πολλοί ναντ εις εαυτά γας .. τό γεράγιεραν δημετρίες δέν γα
νεραι ναι ετο διεγγήσημεν διόρηγή. Προμεταν. μερι την γεραποτήμην σίμη-
νογέρην γας οι δικοίσι θρησκευτικές οιδημάτις τεμαχίσεων τελούδακαν εις εη-
-Γερμανίαν ναι γάστρισαν διας ένει μή ετο μεροί τη γενεναργίαν διού δι-

ινεργαρχείους θεωρίας μὲν αὐτήν δροσεύει την ελληνικήν φραγμάσιν, γε επι
ιδιόμενον τηνίνην σίνην την δυσιανήν χαρακτηρίζει, δι. ι. διοργάνωση. Το
παντού τοι γάρ τηνακαν αὖτε οι διαθέσισι την παρατείνει τοι ενηργείην γύνων μὲν
την μητρικαν τοι τοπήγαν εἰς την Σερβίαν δισει εἰς γερμανικήν διατίναξην δήν την
γιγάντεων ναι την αιδηροδρομικήν γας τηνακανάσσεων» («Εστια», 10^η Απριλίου
1947).

“Ο. ε. γέγενα. Τεταΐχα μαρι την θιασαγούληρν Σιδημέδα μαρι φροσεύειν
α διαδεικνύειν ναι μαρι την διγένην μαραρόνεων τοι τηνακαγμονικού μηνόν.
Άλλη γη δηλερα εἰς τηνακημονικής διαδικασίας παραποτήσεων την παρατείνεις
αργότην μετα την παραγόντος «Σιντην» ναι «Αιγαδινιαν την τόνην»». Εἰς
διασφράγιση μαριεύειν να διαπηρήσῃ τοι την παραστρατικόν του γέρα:
«Η μανδεια ἔναι ο πρίτος αντίτος της πηδίων γας διασευρούμενων ναι
μανδεια, δις το κοιτη μαθαρά, θέτει τηναρχη της τον σύνων γας. Πανεω-
νημάνιον μετά γόν. Έργαναν τον μεγάλην τα μαρίαν ευχόντεον μαρπρούς της Παι-
δειας Παι γιαν εἰς παραγόντης, τοι να εἶναι νασι της πανακηγήν γας. Μαι
καθίνα. Ζροι το μεράρι τοβει. το αύρα εἶναι διάδημη μιό διρρώσεω. Τα
εχτεία την μέσης ναι δημοσιεύεις τηναπάντεων δέν προσεγέρων της οι Σερ-
βικοί μαρτυραίοι τοι εργάζεταις πανευκατείνης ναι της πηδίων μαργάριθμων ναι
γραφεῖσι δη μαρτος μαρτίους. Της εις εχτεία αύτα διτηγήν διδάσκεται
την επαναστατικήν, την παραχειροτοργίαν, την πανηγύριαν, την παναπατεσσόνην
την μαρτρίαν, την μαναμοράδιν.. (Σοφούλης Βενιζέλος, Στην εῆ τηνημερίδι
“Πάργανος”, Φλώριν 25 Μαρτίου 1946). Και δύνεται το ναυτικό το οι δια-
τη διακανικά μορφή το 1890, διετού νέος της μαρπρούς της Παιδειας
Γ. Θεοδούλης, μὲν γενικά πραγματικά του διαμάσιον τηναπίτεν ναι δημητρίου της
γηγενεογιας Μ. Λαζαρεων, διεγάρθων την πανεπιδίδησιν της τηναπάντεων. Ηι
τιθέσεις την παρατητικήν πανεπιδίδησην διερρήγιση: «Τη δημοσιεύσιν είναι
πολύτιμη δημοτική, διαρρήγητη μετανέστηση την πανεπιδίδησην μετανέστησην.... διδέ
διδάσκεται διαφέτης νεροποτίσσων τοι μαριμαρας μαραμαρινούσες γάλλου την

κανονικής διδασκαλίας των κατών ή παστορικές ναι θεωρούνται από εμένα.
B'

Και θεωρεί ο αναγόρευτος θεοφάνης: «Τόπιοι δ' είναι, ότι μπορεῖται
θα ἄγονα σοιαία οχογένεια να γίνεται, όπως έτους μαρτυρίων, διδάσκαλοι,
διεβίοι είναι μπορείται τα... Τὰ οχογένεια πας μακαθερεύονται μάστιχας...
ορθογένεια, ιδιογένεια ναι αύρα να ήδην. (Πόρ. Διάσ. εἰς γῆς ἐν τῷ εὖ Λαζ-
αρίστην μαθηγείας Δ. κ. Ζαγγορίανη, Άθηνα 1901, σ. 53 Ἐπίθ. ναι εἴ-
σηρ μὴ γρί βεβ. 56). »Οι τα ναυάρια μπορείται τοις μαραθέρων θήρεος
εγγίων ναί μαθηγείαν κ. N. Φραγκούσην τον εἰς Αιγαίον, 1945. Ότι
τοις μαραθέρων τας νήσας επήρεις μεγάλων θηριώδων είναι επενος. τα-
το ταν Μαραθίν, τα μαραθέρων τας νήσας νόμοντον τοις εών "Αναμένεται μαρα-
θίν η γραμματία 3) τον Μαΐου 1837 έλεγε: «Το εγγητικόν μανδιδατήριον,
βασική, μαθιάρημένον εἰς τας μαραθάς Σου ήν νέαν γνεγρούσας μερική-
εις Αθηνας ναι νεικεν μεταξὺ τοις Επιστριπτας ναι εἰπότε, εἰναι μα-
ραθέρων να γαμβανη, διγένεις μὲν μέρας ταί συστριπτα τοις εορτασ-
μον διοί διανοείτη ήν έτοιμη ιδιαν τίνα ναι γονιμον γνάνοειν, ναι εά-
μενοτην εἰς εἰπότε πεικαν ήν νεαρός ναι μαραθόροταν.

Μαραθέρων δικτυάζει ιδιαν θεωρήμην ήδη ιδιαν, άλλα μετέβαντε
νάν τα επερμάσα την θεωρήμην ναι ετοίμησοι εἰς εἰπότε « πεικαν έτοιμη-
ποτηδην εἰς τας μαθηγείας μαραθέρων τας νήσων γενεγρούσας θηριώδων
τοις ζηγρας;

Τοις ταῖς διακανέα ναρα είναι 1900, ήδη 10^οτην μετά τον Θεοφάνην,
ο μαραθέρων ναι μερικούσι, εἰς την εἰς ναι διπλούς επιδινεύομένον εἰς τοις
την πατέλλησις ναι μαρισιας, ο μαναριώνας Αθανάσιος Κύραγιας ήν
δοκή τοις « Απειλεργής τηνασσεως να γνωστήσιαν μερι δραματικοι εοι
Παναδιεσημιον », 1849. Ομιλει μερι τοις μαραθέρων τανακατικης μερι-
κούσι ναι τοις κρανιασιος τοις μαραθέρων την πατέλλησις διδασκαλιας, την μεριπ-
τεων διαρροα ναι διαρροα, μετε οι φορεται διει να γρατικην αναστοτες τοις

τῆς ὅππος δέν δίνεαι εις τὰ περιγάλην καὶ συγκρατεῖσθαι εἰς τὴν γνωμήν
καὶ διέραντον περιελημένον τὸν ὄρμαδονταν εὑρίσκειν (καὶ γένεα τῆς
ιαπρίνης καὶ νομίνης). Πρέπει να γνωστεῖν τὸν νόμον τῆς ταύτης περι-
οχῆς, ἀλλά τοὺς θανάτου τούτου ὁ πρωτόστηρος φοιτητής ήταν οὐντο-
τιώδης; Ο διδάσκων εἶθεν τὸν γνωναταρταρίν ευχόριον εἰς αὐτὸν.
Μετὰ διαστεγῶντος τοῖς βασισταῖς τῆς Γνωστείης του, καὶ ὁ διοικητής διαστεγῶν-
ται τον τοῦτο τὴν πονθεῖσαν δίνασσαν δεσμάρτιν τὸ μετεῖν
τὸ ταῦτα περιείσθαι περιελημένον τοῖς βιβλίοις. Τὸν εἰς γνωστείην τὸ πρώτον εἶναι
ἡ προσφορική διδάσκαλία δίστιγμα αὐτῷ τῇτο γέγονος πρόσδοσην καὶ τῇτο γέ-
γονος, δοξανή της γνωστείης περιελημένην καὶ διανεοίσκου. Ο Χριστός δὲ αὐτὸν τα-
τόρα αὐτῷ τὴν προφητείαν διηγήσας, δίνει τον ὁ γιγάντεος πρό-
φητος αὗταις διαμόρφωση. Το αὗτο τὴν προφητείαν καὶ περι τοις Πυθαρόπει, σύνενος
ιαπρίνην εἴη ὑπήρχη διδάσκαλίαν καὶ περίως το «Χριστὸν τὸν»· τοις ὄ-
χια γόνοις οἱ νῦν παντερτίς δροοῖσιν. ἡ δοκονταρταρίν τοῦ προφητείαν
καὶ πατρίδα τοῦ Βιβλουτοῦν καὶ τὸν μετα ταῦτα Ὀργάνων· καὶ θ-
υτον αὐτοις εἴναι τὸν τὸν πατέρα ὅχι, τίνουν τοις διηγήσας τοῦ πατέρουν καὶ μαρτυρε-
τοι δεκτοκατεστήσεις: «Οὐν γνωστος πάρα πιπραγμα ὁ Πυθαρόπεις. τῇτο
τὸν πάρα πάρα οἱ πατέροι τὸν διγύρων τὰ τηρά πατέρισθαινεν. (Διγύρα δέ τοι-
α τοῖς βιβλίοις), διγύρα τὸν διγύρων, τίτοι τοῖς πατέροισι, σύνενος καὶ
πατέρενοι δινανεα, διαστρινεθόν, το διε βιβλίον εῖναι καὶ οὐτε τοις τοῖς τοῦ
Πυθαροπείων, οἱ δινανεα διδάσκειν με τοῖς βιβλίοις. Διγύρα πάρα πάρα οἱ πατέρι
τοῦ τοῦτον γενέ γονα, το δέ το εις βιβλίον τοι αὐτοις οἱ πατέρι τοῦτον
καὶ οἱ δινανεα πατέροις τοῦτον διαστρινεθόν... γηδέ πάρα πάτεροι
το γραπτὸν τὸν τοιαν εἴναι, διγύρα τοι το Πυθαροπείων γνωστος πατέρα-
τοι πατέροις τοιαν τὸν τοργανετον τοι τοιαν δινανεα διδάσκαλουν». (Τετράγυις
πλούτερον το Πυθαροπέαν ποιησεν πομπειαναν πρέπει το γέγονο. Φρικ.
γλαχιον, Βερολίνον, 1853 Ι. ΧΙ).

⁷ Άλλα τοι Πανεπιστημίου τη σύνθεσις. εινεδεθη καὶ μέν εἴη ὑπαρχή

δος εἰς συνεργασίαν πρεφάντη διονεύεται πλην τούς. οπότε αὐτή
είναι μη νέα επί γραφήν θεωρεῖται εἰς την παρούσαν, καὶ την δια-
σύνετον την φύσιν την εἰς την παθητικόν καν ἡρρα παντερέστητο εἰς την εἰπ-
θετικήν την προθετικόν νέαν της αναγράψεων. την περιουσίαν γένεται εἰς την εἰπ-
θετικήν φύσιν ποτέ προτέττεται. καὶ παρέρει δὲ τοῦτον νοοῦστερον. .. Μαζί
εἰς δὲ μη τούτην προσεγένεται μηδέ διδασκαλούμενον προτέττεται δέ την πρεσβετερού-
μαντικήν την περιεγγύην. ὅπερ ἀποστολή την εντίθεται τας παντούς την
δρεπήν την ψυχήν την εἰς την περιεγγύην. ή την προσεκτίκην, δέντα την
σινερήδη παρέδια εἰς ἀλλαγήν τασσεται (ε. οὐδὲ τέττα του ἔη την οτι
αγιας, δεοτε εἰς προσεκτήρα ισαναστέσσεται τας παντούς την οι
προσεκτίκαι -- παντερέστηται τοις νοοῦμενοι!). Ταυταντίαν δέ την προτέττεται
μαζί διεργάμενη μηδενικήν την περιεγγύην μηδέ παντας την
γένεται μηδέποτεν νέαν νοοῦσσαν τοντούς διδασκαλούμενον προτέττεται
την μηδέποτεν μηδέποτεν διατάξην την πατέρων την την πατέρων μη
την την πατέρων. ἵνα τας προσεκτίκας ποιευμαντικά διάδηματα εἰναι δια-
νοια την πατέρων μηδέποτεν την περιεγγύην δει.

Αγγείον την εοντανόν την περιεγγύην διατάξιν, διατί να δι-
είρει παρόμοια την πατέρων φοίτησαι σύναπτις παρουσιάστεται εἰς τας.
παραδόσεις, διατί μάντεις εγέδον είναι διαρρέεια εἰς πέτερον την εἰς ί-
ππουργίαν, ερωτήσις να διατυπωθεί παρειας, τίττε παραγόμενης
τηρούσαι φοίτησαι οι κοινοί. Διαποτορίων δέ ναι διαστασεων
εἰς παντερήσην διατίτασσεις την βιβλία την νοοῦμεν. Ήττον δέ παντας
να γάδη την διατίτασσεις την βιβλίων την περιεγγύην, πήρε περιτεινή την διατίτα-
σης διδασκαλία να εις παντερήσημα. Τανατία δύναται περιβαίνει
την εἰς πραγματισμούς. Το βιβλίον βεβαιώς δέν διαστασεων να παραγγέλη.
Διγγά είναι παντήν περού διδασκαλία τας πειραστικών εἰς δια-
πορίων ματέι την διαρρέειν, τας διασις δια την την πατέρων δια
η ταν παθητηρευτικήν, οτε ναι διαστασεων την πρεσβετή.

ια τέθιας θεογονίη «βάσινδη» και εις Πανελλήνιους εις έχει γίνεται
το δρόμος θεοράσης μόνος αὐτός ως μέρος γύρων φει βασικός και
παραπάνως στεγμένος εἰς ταύτας εἰς διαγείας διαφορών. Και
τοποθετεῖται εἰς διαγένεσην της θεογονίας: «Ποι εἶναι η βάσινδη ἀ-
πόστροφή της προσέφρον Παναθηναϊκού, την οποίαν οφείλεται οι
δρυες εου; Ήτοι εις βάσινδη τίδειδη. Διανα τέλειον αὐτόν νοι παλαιότερή
μάτια τοις εργαζόμενος ταῦτα ταίειν δέ νοι διαδίδην. Σαντι τοις θεούμερούς,
νοι παραπάνω στεγμένος νοι παραπάνω τοις διαγορενέσιν διαδίδομεν;
Όταν διατελέσθηται δια νοι παραπάνω τον γράμμα τοφοί ειναι δια επενενειοι τον εο-
τον εις τη γενέτερα Παναθηναϊκα θυσίαι της γράμμας τοις διαδίδομεν, Διανα δια
μετατετράποντος γενετικαίαν παραπάνω τοις στεγμένοις, Όταν διατελέσθηται δι-
ατος εργαζόμενος αὐτοῖς, ο διαδικασσερής ποιητης και « Αρχαεοτεί » Γρ. Σταυ-
ρίδης, Εγένετο εἴς τα διατεταγμένα διάστηματα και στεγμένοις νοι παρόμαχος
και Βατταράρχαι βέτη Διατομή Μακεδονία, Όταν διατελέσθηται δια
τοποθετεῖται εἰς διαγένεσην προσερχόμενοι εἰς τη γενέτερην Πα-
ναθηναϊκα νοι την οποίαν δέ οι πανοράμες προστίγματα και πανε-
θηναϊκα της διαγένεσης, Ήδια εις της Ταττίας, Γερμανίας νοι Αν-
δαρίας, Όταν τετρας διατελέσθηται δια νοι μετατρέπεται στεγμένον δια
φοιον αὐτοί επειδήντοι οι δρυητικοί ερδες, οι διασονιρεύοντες εἰς
εἰς εἰδης εἰς διαγένεσην Όταν γέρνη, διατελέσθηται παίεια πάντα, δι-
δύναται να γη διατελέσθηται δια το Παναθηναϊκον ήγιαν δέν διαδη-
ρει οι πρώτοι ίδιοιν και διέμενον παραπάνω παραπάνω.

Αναγέρεται θεοίς εἰς ταύτας Αγίωντος, οί είναι τη γένεσην πρωτοπερα-
τούν διόριων πατέα της αριαρχίας τοτ προίεντος. Ποίος η διηγητήριον
αὐτούς πατέας; Μετα θηγίν διαματείνει, διε ποιητήν εργαζόμενοι τοι Πα-
ναθηναϊκον, Όταν τοις εἰς ταύτας πατέας πατέας νοι η διασηνος «έγγο-
ντην πολιτείην, ήτας ποτήρης πάντας διατίθετος μόνος την πατέα παραπάνω
εἰς Ελληνικήν πολιτείην. Δια προτεταγμένη διενδότης μόνος εἰς θεούμενον.

και γραπτών και μοδάριων έγγρων. Είναι πρώτη τη διανομή
ηγετών της Ηλβετίας, αντευούσα στην εποχή της Καποδιστρίου
και ανεψιου Πέτρου Λεωνίδη Νικολή. Η γέρενδρα Γρέβα. Θεοφάνης
Παπαρόγιας (· Γαντζή), η οποία ήταν Βησσαριώτης Τάττας. (Αρρενοφύλακας). Θωράκης Κροτόρος, ήταν Τσενάρης και άλλων ήταν επίσημη.
Οικίες βιομησονικής γηριάτρειας και αντίτιμης της Μανανάρας
ιρρούσιας είναι της Βέργης θυματή. Ο διαβούλος Φανόγιας ο άγιος
επιστολούς γενομένων μεταξύ οπορτού είναι Αλβανίας το 1924 έντεκα
ετών παρατάσσεται να είναι ο ίδιος ο έγγρυστος διάνοιας της Εργασίας
και να ήταν φοιτητής της Αθηνών.

Ο δε Βησσαρίων διάδοχος και Φανόγιας ο πρώτος Έντεκα
ης Πέτρος Γρέβανης, διεθνούς έργων και γενειού του είναι ο δούλος Λα
κηβίων (ιωρέην Λυσσιαρέτειον και νῦν γύναιον - ο Κοραής), έντεκα
μαρτίου πολυμαχίας το 1928 το αντεπιθέατον της Αρβανίτης Έντεκα
Σημειώσεων έντεκα δεκατίας τούτων παρεπεμπών έντεκα βιογράφων και
καδικύτες έντεκα την έχοντας μονομάχον τον ωαριωτήρα, οικίες δική τη
μοτζαρέλης και ευοδωτής μετανιών παρεπεμπών και εδώ πραγματικά^{την}
δρχαίς και πατέσηται από την ένδινη γενεα έργα, ιρρούσια
την έθνικήν ουρανούν.

Άλλος εστι Γρηγορίου Σταύριδου και έξις έργα οι έντεκα διαμερεύ
ντες Αρχιδημοί έθεωρηθησαν υποστοιχίας έγινοντα οι επόμενοι την
μοτζαρέλην ανθρώπων. Η αι διασέρητη έντεκα την διαμερεύ ημοναθή
Μιχαήλ Ποτάρη, θεατές είναι μάγοι πρωτεός διότι μετά τοι Γ. Ράγη,
Ζεφέδημαν. το «Σύνετα μα την ιερήν κανάνω» και τα γραφερά πα
ντεν Χαράραμδον Καρυίτευν, εις δύνασης ή αναγέννησις την πρα
γήσεν την Κορυεδά. Η έργηναι έρινιαρωνδεῖαι έντεκα και τέλος.

Δαναράγου, δέηται αποθεωτικών αἰτίων ου μόνον τούτη
μαζί και ξενοδοχείων δημοσίευσις. Τέτοιος γενειάδης πολιτικούς διαχρονίας
είναι οι Μακεδονίας κατάγονες Έπειτα θα είναι βαθύτατος γέρος.
Δέηται δὲν γέμισεν διάφορος ήταν τερπήν την διανοίαν διαδοχ-
τικά. Γράψει ωρος τον Κυδονίου τοι «Πλεινούς ημεροδοσίου» (ετώ-
ν 1896, σ. 549) έπιρροάς την Αστυνομίαν: «Αυτός γενικάντες γίροι - γενε-
μένοι; - καθ' ἄς ημέρας εδώ πρεσβύτερος είχε, Παραγόδος δέσμη ήταν
ἡ οργανωμένη καρδιά τοι Κρήτης γενούς και γενιά μαρτύρων ήταν ισ-
τορίας διατήρησης μαζί γίροι. Δέηται διατηνεί δημητρίου διατηνείς καθ' ρι-
πήν την ή ιδερή γανός τοι θανατοίνες μαρτύρων μορόνιο-
νος καρδιάναι, μερι ουνειδερέμενη είς της γενικής γραμματικας
τη φάνη. »Ο μασον ήγιανταί οι τοτε ήτη ναροί ναροί και μέ-
τας ναροίς αι τοτε ερεσούτηραί την Αθήναν και μέτας τοις Αθηναί-
νας αι τοτε ερεσούτηραί την εγενέτεις άρματα τοις Κρήτην... Ημέρειαν...
Δέηται διατηνείς την την παρούση μεριδιαστική διαστολή μήτρας Μακ-
εδονία, και δήτι ήτοι εριαπονεατικών δρηγών κατά δίναμην μὲν, τον
τοις εργάσει δέ την διερμοσίαν περιμένει διαστολή μήτρας.
Μεριδιαστικούς αλεοτοικοταρήσιμους άρνησθενταί, ανέγενε τεβαιώνιαν να πο-
μη, γάριν τοι «Αξιούς ημεροδοσίου» εου διετείνου τη ωρος την
την Μακεδονία την γενικήν ημέραν ινοθεσίαν. Πρήγμα ήτη δέ πιν, τοις
την γενικήν μέτρι της γου να διασφύγει εδώ προτίμα τοις δέ την
την πολεμική πολεμαρτητική, να την είσει ανθεκτικήν «για
πον εο φυ... να σημαχεί ίση διατήρηση εθνικήν πολιτισμού και
να φέρει την Μακεδονίαν την επαρχήν διαφορητευτεί...». Στηνα είς
την ειδαιμονος τοις προσήγεις την την εθνικήν πολιτισμούς την πα-
τέρα την Πανεπιστημίου είς την μανδιάν την ιστορίαν και γενιρο-
γον και μακεδονογράφον, τον άστικτην Μαραριτην Θηγυ-

3

Η ΖΟΠΕΝΤΑΕΤΗΡΙΣ ΤΟΥ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΑΡΙΟΥ ΤΗΣ ΛΑΥΡΑΣ
ΓΕΡΟΝΤΟΣ ΠΑΝΤΕΛΕΗΜΟΝΟΣ ΤΟΥ ΚΥΠΡΙΟΥ

Χάρης ζητεῖσα, εἰς τὸν Γέροντα καὶ Ἀλεξανδρὸν Λαυρίων, δόσεις εἴχε εἰν
ἔμονεσσιν ναὶ γραπτὴ εἰς τὸ αρχεῖον τεῦχος τῆς «Ἀγιορείσιων Βιβλιοθή-
κης», μερικοὶ τῶν ἔγαρτεον ταῖς βιβλοθήκαις τῆς Λαύρας καὶ σ' ἀναγραφὴν
αὐτοτελεσθεῖσα ἵνα αὖται ἔργα εἰς τὴν βιβλοθήκην καὶ τὸ ἀρχεῖον τῆς Μονῆς
καὶ τὸ ἔβαρη τοῦ δράστην καὶ τὴν αρσενικότητα τοῦ πιερίτεον καὶ μετε-
κροτοντος ταῖς χοντροῖς, δόσεις ἔνεα κανουν ζητεῖσαντες εἰν τοις μητρι-
καῖς τοῖς θορυβοῖς, μᾶλλον ἐρυθρότερον εἰς τὸ θεοῖς οὐρανοῖς ἔργον καὶ μᾶλλον ἑ-
καρπὸν τοῦ τοῦ θησαυροῦ τῶν ταρκινίσιμῶν καὶ πανεδόσιων, ἵνα ἐν ισορ-
θε, γνωστοὺς δῆμοὺς γνωστοὺς ἢν καὶ τὰς φαραγγικὰς γνωστοὺς. Τοῖς τοῦ Κύπρου ὕμνοι
εἰ μαθητοῖς καὶ καναδέζοντι καὶ Ἀλεξανδρὸν Κύπρῳ τὸν θεοῖς θεούς
ἢ θεοφραστὴν. Άγγειος δὲ τὸν μαραζεῖσι, τοῖς καὶ ἐρι θέντοις εἰς τὴν
ζευγαρινὴν τοῦ διπλοῦτοι ουαδέντοις ἐφορεῖν καὶ θέντοις εἰς γραφέντα
αι τοῖς εστίν, δια τοῦ εὐχαριστεῖσθω τὸν τοινῦ θέρος τοῖς φίλοις καὶ θεαματιστα-
σι, διπλοὶ πορτοί μανεών τὸν βεβασσὸν Δευτανεῖν τῆς «Ἄγ. Ορ. Βιβλιοθήκης» τῆς ιατρο-
κοίνων δημοτικῶν θεοτερινῶν καὶ ταρκινίμος μέχρι θηγανον θεορράκευς δη-
μοτικῶν μανεών τὸν βεβασσὸν καὶ γυζαρεζή καὶ καναδέζοντα τοῖς αὐδίκων τῆς ιατρο-
κοίνων Λαυρίων της βιβλιοθήκης.

Τὸ δια 60 ετῶν ἔργοβούνος εἰς τὴν βιβλιοθήκην τῆς μετανοίας μητρι-
καὶ τα γνωρίτων καὶ τηνεψιῶν Στορὸς καὶ Παναστεληνούς Βιβλιωθηκα-
τούς 1) τὸν βιονομικὸν προτύχον. Χριστούσον, δόσεις τοῖς τῇ δόσει, καὶ κατα-
γου τοῖς διεικυνήσοντος Ἀλεξανδρὸν Λαυρίων ταῦτοις τῷ θύμορροδούσού του
μεταβλέποντας πορθεσιαῖς παταρίζοντας τὴν χειρογραφῶν, μητρικῶν δικαιωμάτων, ἔργον
τοῖς μέχρι θηγανον μέντοι δικαιωμάτος 2) τὸν γέροντα ταΐσσοντα μαραζεῖσθων
τὸν Χριστούσον, δόσεις μητρικῶν δικαιωμάτων, 3) τὸν γέροντα Γαβριήλ
ταΐσσοντα, τογιώσαντον δικαιωμάτων καὶ μετρικῶν δικαιωμάτων της πατριαρχείας της Αρχιερείας Δράστης

Ε. ΚΟΥΡΙΛΑ

μαραι να είναι, διε την μαρεστικήν της δευτέρων έκδοσεων. Άλλη δύο είδη
ποτίσματα των εποικιών αρχαίας βιβλιοθήκης της Βύσπος είναι τα μεταγραφών την
την Κλιμάκη Αργιανήθεις δια την Επαύλιον υπόσ αὐτὸν η πανιών μοι ζέγραψε (18-
36): «Σᾶς εὐχαριστεύ... θεργάς δι' θεα μαζί και εὐηγημα ζέγραψας δ; -
εις την βιβλιον εας... Μοι μαρεχετε ήθινην θωσειρήν, θρού δ ιακώς αν
τε την ζεγητούμενην να γράψη μετα την ζέρα και της ζεν την βιβλιοθήκην
μαρα, επιστρεψαντας την ζεδδάη την υπόσ την επαναστάσια. -- Διαναθε-
μαρασσαν, θρού αὐτὸς τοι ζενούθαρε εις την διαμάτια του τούς μαδίνας. Άγ-
μεταπετηγεις την Επαύλεων μήνα (29-7-36) ζέγραψε μοι: « Ζενιν ζρθονται
την ζενην εας... μετα την ζενούθαρεισης ζεν την βιβλιοθήκην ζέγραψιας μου, ταῦ
τα μινει διατάχης του φάνων και την διατιθασσαν ... διο, μαρακαζώ, ναι ζέρη-
μετα μανεσσε ουτο ζέρα και ναι ζιοσφερμετε ζιομεγής μαν θ, τη διανασσαν να
μανη ζει αλεα εις βάρος μου --

Θόηκος επει μαλαζι, ζει ζεν ζιαράδη και ζεγης ζεναύδα:

1) Τριάνταν μαζαίον της την άγιον Αθανασίου την μεταφραστής Λαύρας ζεν την
ποτοφίδη - ποη 18', 1937, σ. 128-143, ζει την βάσει ζενού μαδίνας τη
12. Άλλη διαδημητή μαζαία και διετέρω μαδίνα, την 187, ζεναψε δευτέρων
τούτων εις την «Αγιορ. Βιβλιοθήκην» - 2) Αναγνωδία της άγιου Αθανασίου
ποτ. Βιβλιοθήκην (Δημόσερα και Ριανέρως) 3) Λαυριανειγ Κυψέλη μετρ.
επαναποτίην μαστεριών διηγημάτων ματ ζεργήν, διδαχών, ζιοσφερμάτων,
μιν και την ζέρα ... ζεν διαφόρων μαδίνων της ζωριώτες Βιβλιοθήκης, Βο-
(93), 8^{ον} σ. 140.

2) Τα δημοσιευθέντα ζεισημα ζέγραψα:

- Παρθενίαν μαρ. Καν/μοσχευς μετρι της ζεν τηρίτην Μεσοχίου 1659 - Αγιορ.
σελίου - ζερος 2'. 1944 - 45 ση. 45.
- Ζερερον ζέγραψαν μετριέτων το γετοπιστόν της ζεν τηρίτην Λαυρ. Μεσοχίου
1, αναθέτι.
- 3 ζέγραψα της 1. Κανος 6f. Όπως - Αγιορ. Βιβλ. - το α' ζερος 1ε'. τετρας 3ον

1950 το 6' αιώνα, σε πλάνο 259 Το γράμμα είναι σε σελ. 322

- Ημέρα Λαζαρέτου στην Βασιλική Μεσσηνίας στην Αγία Παρασκευή την 11. Ιανουαρίου 1950 σελ. 347

- Παιδιάνια μαρ. 6. γράμμα μερικών από την πρωτεύουσα της Μεσσηνίας Λαΐρα, Λεωφόρος 1951 σελ. 33 τεύχος α!

- Σημάτια μερικών της Μεσσηνίας το 2000 πρώτης είς την Μητρό Ηγουμενίδης - Κρατούμφια - Έπεισος της Μαρτ. 1951 τεύχος 300

- Αγιερευτηρίου τηγανάρια και μηνιανή δημόσια θέατρα μερικών της Μεσσηνίας την Γεννηθεντιανή - Αγιορ Βιβλίο - 1952 τεύχος 1.

- Τιμοθέου μαρ. 6. γράμμα μερικών της Μεσσηνίας - Κρατούμφια - 1952 τεύχος. Αγιορί - Ιανουαρίου

- Δαμασκού (;) μαρ. 6. γράμμα μερικών της Μεσσηνίας αιώνα.

- Και τινά άρθρα επις ι. Θρησκευσιας

Και έτσι μετά την αγιορ. Βιβλιοθήκη - , δεν υπάρχει ο μακριός Αγιερευτηρίου πασίγνων να μιακή θα γραψει.

Αγγ' αὐτοὶ δῆτα διατελέσθω, οἱ μαστοί, ἡ ὁρθοσεασία καὶ ἡ Εγραφία της Βιβλίου
οἷμεν τέρατρον την οὔτειαν του. Τιναθεν οἴειν διρθητισμοῖς εἰς τοὺς μοδας καὶ
ιδοσέρει τὴν φρικιαδῶν μονων, καὶ εἴδου αὖτον τὸν τέλον μαρτυρικῶν εἰς δημ. |
Νικογάσιον θεον τιμητοισι αφύεται διηγότεροι. να μη δινασαι να θεαθη τησιν
θρησ. Τούτου εἰς τοὺς θλημάς καὶ ουρβουτενθεις τοις ιαροις, μαρεναι
αὖτον διὰ μολυβοτην γορδην την πλοοδασιην να τέλη μετας θεράπειαν. Άγγ' ουτε
νεν διηρεύσεισθεος.

γιασον τῇ διαδίκησις τοις καίρεωρος μνασησ:

Στ. Μ. Λαΐρα σελ. 5/18/9/53

Σεβασμιώτατε,

Τιγαθον την θεοτοκήν Σας, μαθητήσεων καὶ μαστον την γεροκόναρην Βιβλίου. Η θαριτεύση μοτιν και είναι την πανομοσιηγένεος θεον την διενοματογή
ληγη, θαραικερίσασ' αλτην ως μοτιντηγον. Οσι την τονον την γατοπηγήν να εσείη μη

οι γοδινήρηκα ναι μητέ ναι μεγάλωνών ἀλλητόρραγιων ναι συνεργασιών, και
οι οιδίς εἰς Λαύρας δροσίφει μὲ τὸν οἰδίνα τὸν Παρειών.

Διὰ τὸ ἑπειθόντον ψαίνειν ὁ Θεούθερος. Εἴδα εἰς τὸν Λαύραν ὅτι
μράγεε. Τοι οὐδεναν εἰς βίβλια, εἶναι 22.

Εἰς τοὺς πληγας δέν θά τέχνω. Η μάνη θεραπεία - δι' οὐκ εἶναι, οἱ θάνατος, ήν
αφέντα δύος μοσχῶν, ναι τοι φιλοράς ναι φοβερός διττός θύμας διαμαθεωμένος. Διό-
τον ματαράχω μόνον δύος τὰ μοσχά ψαν, διττά ναι δύος δίπλας χρονίας διαδενειάς
ι διά τούτο η μαράτα εἰς πνῆς δι' οὐκ εἶναι διηγενές φαρεύριον.

Εὐχαριστῶν διά τον θεούθερον Σας ναι τὴν αράτασιν Σας ναι μὲ γιγάντων εγεί-
ρην σίνιον Σας ναι να μὲ επειγόντες εἰς τοὺς ιατρούς γίγαντος Σας, αράτη
το μὲ ευενιγμένες, τῇ διηγείᾳ βαθύτατα μὲ χρι δαμάριν.

Προχθες ητο οὖδας ο δρζικ. Αργασίνος κανειώνης.

Χαιρετήμενος εἰς τὸν Θεόδουλον.

Αγιωαρθρευτος εὐγάλιπτος τὴν δεξιάν τῆς γυναικός. Ιποεργάτως Σεβασμιότητος, δια-
το μετά βαθυτάτου σεβασμού ναι διδεγμένης δράσιος

Γέρων Λαντελεύκων Λαυρίων.

Ιδίων η επεντάσιαν θεούθερον, τευτοες δέν τέχνων θεούθερον εἰ γίνεται.

+ ο Κορυτσός Θεούθερος Κουρίγας.

ΤΑ ΚΕΙΜΗΛΙΑ
ΤΟΥ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΥ
ΚΑΙ ΤΟΥ ΠΡΩΤΑΤΟΥ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΟΡΦΥΣ

ΑΡΧΕΙΟ
Ε ΚΟΥΡΙΛΑ

Ο ο ΜΑΝ ΓΕΔΕΩΝ έγραψεν πάτη 1911 να διαχράνει της εποχής την αρχαία και την σημερινή της δραστηριότητας εγγεγραφέων, δραστηριότητας την οποία θεωρεί να είναι η μεγαλύτερη στην ιστορία της Εκκλησίας. Έτι πάλι να γράψει την σημερινή της δραστηριότητας σαν προσδόκιμη διάθεση στην παραπόμπη της Εκκλησίας στην Καθολική Εκκλησία της Βαρβαρίας. Η Καθολική Εκκλησία της Βαρβαρίας έγραψεν πάτη 1911 να διαχράνει την αρχαία και την σημερινή της δραστηριότητας σαν προσδόκιμη διάθεση στην παραπόμπη της Εκκλησίας στην Καθολική Εκκλησία της Βαρβαρίας.

a) Ο υπρόσωπος της Τιμονιάς της Ορθοδοξίας έγραψεν πάτη 1911 να διαχράνει την αρχαία και την σημερινή της δραστηριότητας σαν προσδόκιμη διάθεση στην παραπόμπη της Εκκλησίας στην Καθολική Εκκλησία της Βαρβαρίας. Η Καθολική Εκκλησία της Βαρβαρίας έγραψεν πάτη 1911 να διαχράνει την αρχαία και την σημερινή της δραστηριότητας σαν προσδόκιμη διάθεση στην παραπόμπη της Εκκλησίας στην Καθολική Εκκλησία της Βαρβαρίας.

b) Ο υπόστολος της Εκκλησίας της Βαρβαρίας έγραψεν πάτη 1911 να διαχράνει την αρχαία και την σημερινή της δραστηριότητας σαν προσδόκιμη διάθεση στην παραπόμπη της Εκκλησίας στην Καθολική Εκκλησία της Βαρβαρίας. Η Καθολική Εκκλησία της Βαρβαρίας έγραψεν πάτη 1911 να διαχράνει την αρχαία και την σημερινή της δραστηριότητας σαν προσδόκιμη διάθεση στην παραπόμπη της Εκκλησίας στην Καθολική Εκκλησία της Βαρβαρίας.

c) Σώματος της Εκκλησίας της Βαρβαρίας έγραψεν πάτη 1911 να διαχράνει την αρχαία και την σημερινή της δραστηριότητας σαν προσδόκιμη διάθεση στην παραπόμπη της Εκκλησίας στην Καθολική Εκκλησία της Βαρβαρίας. Η Καθολική Εκκλησία της Βαρβαρίας έγραψεν πάτη 1911 να διαχράνει την αρχαία και την σημερινή της δραστηριότητας σαν προσδόκιμη διάθεση στην παραπόμπη της Εκκλησίας στην Καθολική Εκκλησία της Βαρβαρίας. Η Καθολική Εκκλησία της Βαρβαρίας έγραψεν πάτη 1911 να διαχράνει την αρχαία και την σημερινή της δραστηριότητας σαν προσδόκιμη διάθεση στην παραπόμπη της Εκκλησίας στην Καθολική Εκκλησία της Βαρβαρίας.

d) Η Βαρβαρία έγραψεν πάτη 1911 να διαχράνει την αρχαία και την σημερινή της δραστηριότητας σαν προσδόκιμη διάθεση στην παραπόμπη της Εκκλησίας στην Καθολική Εκκλησία της Βαρβαρίας.

¹ Εκδόσ. ΗΠΑ. Έτος ΗΑ', 1911, σ. 98-3, 102-3, 108, 143-4.
Υποσχετα, την τέτειρη δει το 1914 από τη διδυμή, επί «ισορροπία», γέρα δεν
είδουν αύριο, αλλά αναρράγη είναι ιερών άγιων κατ' ωρά. να το έντινε
τορρεζόπικη παραπομπής προσωνύμων. σ. 59-68

² Έτος 1906, σ. 165-176 μαζί με τ. Β. (Βασιλείος Σύμποντς;) Έτεις ην οὐρε
ενοδίων.

³ Τίς κανεις βουδογένειος να θεωρηθείν εἰς οριγματος νεκρών (ναι
τότε να τον θεωρείς να θύνεις απόπειρας, δινές ήδη ανηφάνεος γιαν την ιρρο-
γίαν να μαραράξεις την πατερική συνοργάνων), μαρτυρίων δια την ορ-
γήν διοίσης μαραράξους, τον την Acti praelectionem graeci in mo-
nasterio Russici in Monte Atho (Kiebor 1874) 6. 50 να τον έχει 1600-
α επί Μονής Ζαγόνης του Βαρα. Κονζακούσιανού ενεργάνεια.

⁴ «Η γέρασιτη ιαπωνικά φέρει Θεόδ. Σεούδιεν (Έτοις. 75) δίου να μιδι-
ναράδης ναν τον θύνειν, δηνοτ δε τα διά την πυρκαϊκας γεωργίας νεκρών,
τηγοντ δε διά τα διά την το κυριαλείον ναι την πυρκαϊκον.

⁵ Ορέπος θρονοποίησης Αιολικήν θαρά τον πυρκαϊκον : Χρυσόβασα
τερρα ναι πυρκαϊκον τέτυν.

⁶ Η μεσογόρην ι.ε. σ. 171. Κατά τον αὐτὸν πρώτον γεται μάτιον ζυρίβει-
ας οδράσην μάτιον πρεσβύτερον περιγράφει ούεος ναται έψης: εον μέρο-
γον ναι έντεραγγήλιον εις την περιάδος ναι το τέλον ξεκίνειν. Η τερού πάρες
τεραγγηλίον κατηγόρα τον επανειοί Μητροπολιτον Ζαγούδον Γαβρίηλ την
Έτη αγία' (1661) Τον. 1'. 4 Έντεραγγατικά μάτια πρύσου ναι μεταχηρίς
τιγανέντα ναι μαραράξειν διασθρόνος άγιους, μιαν πυρκαϊκήν πλευραν, έτ
διασγου ναι εις την περιάδος ναι 4 Έμπροσα 6. 172-6.

⁷ Τας μορφέρεις εκείνας θεογόνων τηνή διηγειν τα Ιερού Κυρι-
πού Βατονόδρειας, Έτεις εἰς τον μορφήν την Σοσσονίων πάρει το έψης
αγίοπον: «Προσεκτέον δηλούντον τον οὐρανον ουσιαστηρίων ιερουργούς
μη ἀπαντείνειν τοις περιονικον πράγμασι (εις Π. Δ δηλ.) κινο-
μίνων γένον παραγόντας εκείνας ιερουργούς πρέπεονταν τέτε πάντος θεού θεογόνου, παρεῖν
δε εις την παντούτην πατερικάς περιγένετον δια ναπός, θυγήτον τέτον ταυτοπό-
ναν θεογόνην την, ούτε περιουργούς ένατεπειν την νεκρώνεν την περιουρ-
γούν ούτεις δημάρχοντας δια ναπέρετος, μορφεία εγενή... Μόνη
τον τοντον δι εις τοιαντες ταυτοπόνετος ναι κίνοσηις γρεάς
ναι τονδόπας ναι πρασίνας ναι μικρίνας ναι δίπλας νοικιας γοργό-
πον ιερείνας θεογόνων πενταπάτηνοι ούτε ποιο γρίνα γενικόπον
μη ταυτοπότερον, μη μαδαριτερον μη τηντινότερον η γέρας γαντερού
ούτι τετιον... (69. Βίβλο Ηλεύθερης Ανταρά μαζι διηγώντων, 1760 σ. 6.
267) Τιν ταν μορφέρον δε τι την παντούτην περιουργούς, γηπίς τεβούτινες
αι παραγένητας τον δεινον παρός θεογόνης. μαθιερώδαι την ταν ι-
ερας τερεάς δηδον μάτιας το πεντον γρίνα.

Τοιαριδός Ημερονυμοδέως βέβαιοι

γ/ Η αράσιγον τὸν τεπὲν δημιών, ναι γονών δημιερμηδίων τῆς με-
ριάς ζήτησιας, ταυταρίσ μηνι αὔγουστος' (1714).

τῆς σάμως μόνιμος¹⁾ κοι μήπ Καρπίνιου

τέτερος σάμως γρυθός μικρίνος ταύτης εἰς αὐτοῦ,

τέτερος σάμως νομίνος εἰς αὐτοῦ,

ἄμοδορίον εἰς Βαρθολομαῖον Ἡρακλείας.

τοιερατήγον τοῦ αἴρου τὴν πεντηκόντην ιεράς,

ταυγανίσιον δοι μαρράριν τοῦ μήπ Καρπίνιου,

σάμως γρυθός ἀνεύρους δημιερμηδίων μαρά τοῦ Ζερβάνου Καρανούφη

ζαΐμινα δοι μαρράριν τοῦ μήπ Καρπίνιου.

ταυγανίσιον υρασίναν τοῦ μήπ Θιοννίου,

μούρος ευρυματίνος εἰς νομίνον διέργατη τοῦ μήπ Καρπίνιου

άμοδορίον δοι Φιρικιανοδέως Νεοχώρα,

τειχάριον υρασίναν νεκυδάς τοῦ μήπ Γαβρίης,

τειχάρια νόμινα νεκυδάς τοῦ μήπ Καρπίνιου,

τειχάρια νόμινα νεκυδάς τοῦ μήπ Γαβρίης.

τειχάριον δηραβανί νεκυδάς τοῦ αἵρετού,

τειχάριον ἀνεύρου νεκυδάς τοῦ αἵρετού,

μαριβίνα ερια, ~~ερια~~

σάμως γρυθός μικρίνος μὲν οὐρανοί μοισίγια.

μαρερίγα διαμαντένια τοῦ μήπ Καρπίνιου, τῇ ἡς γεινεὶ διαμάντιον,

άμοδορίον γρυθόν,

μούροι μεντε.

σάμως δηνεύρους γρυθός τοῦ μήπ Γαβρίης μαρερίγαν.

τέτερος σάμως τοῦ αἵρετού δηνεύρους γρυθός,

όρινος: γρύνευρος μορέας ήτοι τὸν τὸν γερόνταν βουβίνη, τὸ μορόγυρον
Πυριανίνην).

3.

εἰς Παναγίας εἰών τοι Πατρόργης εὐηγγέλης της διά φύσεως της
θύεται αὐτοῖς δίδοται ὡς τοῦ μαρτυρίου τοῦ Αντωνίου αρχιεπισκόπου.
Φεβρουαρίου 7^η επειργετῶν δύο βραχίας την γαμήλιαν γένεσιν
φέρει σκεπαστή, καὶ ἐν ταπειναρίᾳ διερχόμενη της Πατρόργης την
μητρὸν την μαρτυρίου Παναγία τοῖς φίλοις την τελετὴν την ταΐζει
εἰς τοῦ μαρτυρίου τοῦ Αριού Νικηφόρου.

Τά δεα ἔχει μαρτυρεῖσθαι οἱ Μοναχοί.

Ἄγιορος ναρού τοι Ηραντίας μήπ πλανασία,

Ζαχαρίας διά μαρτυρίου τοῦ αἰτοῦ,

Ζαχαρίας διά μαρτυρίου τοῦ αἰτοῦ

εἰς βαίνος βαπτίσης τοῦ αἰτοῦ.

Ἐν δεξιᾷ ψηφιδῶν διευρόποτοι αἴτοι,

Ἐν γανδήρᾳ τοῦ μαρτυρίου της θηρακεντοῦ τοῦ μαρτυρίου δύο τα
ἄρτια δύοτε μαρτυρεῖσθαι

Επιχειρίου μονιμού τηρητοῦ τοι μήπ Γαβριῆλ.

Ἐπερον ἄγιορον τοι Ηραντίας Βαρθολομαίου

ερινήριον ναι διατίποντος τοῦ μαρτυρίου τοῦ Ταυρούβου
Διονυσίου.

ευχαρίστια δύο ναι ἐν τριηρατήριον, ναι ἐν μεριφίνιον. —

(«Ορα ναι .. θηρ. Αγριόπετραν», τογ. Κ'. 1900 σ. 244-245 ἵνα θηρ. Λαυρίου).

B' Μαραζόπος ἱερέων Διηγίων, τοι Φίλονοδογευς Λεοντίου.

(Κατόπιν μέρας τοῦ Λαυρίου τοῦ Δρυσείου σ. 27α-6 αὐγ', ζευκτρία 1').

Ἐπικοινωδὰ επημελούμενον ταῦτα διηγερατικοὶ ἱεροὶ ἅγιοι, ὅποιοι μροβεῖσι
μητρὸν εἰς τοῦ μαρτυρίου Λαριού διεισιάσσοντο τοῖς μαρτυροῖς γέροντας ή
ἀσαγ τοῖς τοῦ μαρτυρίου τῇ γῆτε πεντεκόντου διεγνήσοντο μητρὸν Λεοντίου
Φίλονοδογευς, ναι αὐτοδέξεγον αὐτοῖς εἰς μημεόσουντον αὐτοῖς τοῖς νοοῖσιν
κατανοοῦσιν εἰς αὐτῶν τοῦ διδούσας. Μιαν μηρόν μετεῖνεις εἰς μηδενίν

μερικές με χρυσούν οικαρπούν ^{χρυσοβυζαντίου} με δαχτυλίδια και μαργαριτές και τις τις διοπτρές με πέτρες λαμπτερούς στρωθέντες με διδυκάκια σε εκέρα μετάρα ή ήδη τις μετανοούνται αντικείμενα τα οποία στην παλιά εποχή ήταν γνωστά, με πρωτότυπη μετατροπή της της παλιάς εποχής.

Τελευταίοι οικαρποί διαμονικούς ^{χρυσοβυζαντίου} είναι άρρενοι.

Μια φερόμενη αριστερή δόρυφος,

Ένα γεννούμενο δόρυφο.

Μια μακριά δόρυφη γεματή.

Ένα γατούνια δύναμος, με νεράρια και νόμοντας δόρυφοις.

Διών μερινία δόρυφη μερινός και μέρα.

Ένα μανδιά δύο μεριά μόνια (ή μόνια).

Ένας σάιμος, γριεσμένεςς βαρύς.

Ένερος μερινός γριεσός έραρης.

Ένερος σερός μόνιμη γριεσή.

Διών επιγάρια δάσαρα είσοδη με βαντέτινα.

Διών θαυματηγάρια σερός μερινός.

Ένα ευορταστικό μενού, βαντέτης.

Μια λύρη ζωνιάνια μενεκά.

Ένερα διών θαυματηγάρια μαρανί.

Ένα ιματορία μαρανί.

Ένα ιματίον μαρανί και μια γυρίδα δριγιερατική.

Πρόστικας και ενοσικός μανεύρια μούτινη διά προσών ενεργός και ενοσιότερης. « Δι' ὅπα αὖτις τοῖς δύοτι, ναυῆς ενούρης, γενούρης, σερούρης εἴρης τοι γινεται μητρότητος εἰς τοῦ ιεροῦ μαδαρινὸν τηρεῖσθαι τηρεῖσθαι. Η αἱρέτας δις και τοῖς γονοῖς τοῖς γυναικόσυνα μετανήσεις την οδεγεῖσθαι μητρόσυνας εἰς τὰς θερέτρας τοῖς λαγιούς μηνούς γηραιώντες τα διονατα ταΐσα. Η τελική δριγιερατική, τιμεῖσας μοναχούς,

Παριό, Νικολαού, Δημος Βυζαντίου Γεωργία Άκαρα Σε πάντα¹
Σχολείοντας και Εργασία Όπου με γέρνεται νε αναγεννησο
Επι την επικεφαλήν με σύνταξαν είναι της οδηγήσεως ωρών προ
την μεταρρυθμίσεων.

Γ' Συνεργατώντων τοι Πρωτεού τοι Αγία "Ορας
Καιρού αγορεύοντας την τις και συνήσσαντα μαρτυρίαν εγκαίρω
την ιεράν Βασιλείαν της Ι. Καρδιναλίας (Ι. Τανιού), τοι μαρτυρία
την την Κυριαρχίαν την ιαπωνίαν, ην την θυραίαν οι αρχιεπίσκοποι
την διανογόνταν (-ιαππήν) τοι Πρωτεού εἰς τον διάδοχον αι
την καριτειαν την Παναγίαν, άνακτα την ιεροί την, την Αγία, την
την Βιβλίαν και ταῦτα. Τον μαστόν τουν ιαπωνίας οργανώσεως η θεο
τασία και την επέντε οι μαραθώνιαν νέος την παραγόντας. Ούτις ήν
την μετάνιαν προσέδει τον νέον ιερόν ανενεγένετον μαρτυρίαν την
την ιαπωνίαν προσέδει την Βασιλείαν και μαραγκούντενται ήν την Ι.
την Αΐδην, διαν την οι μαραγκούντενται μαραθώνιαν. Σύμμαχος εἰς
μάχαν τοντούν μετάνιαν ιαπωνίανταν και οι τετραπετρούντενται την Ι. Μαρτ
κούς Βασιλείαν. Ην την Ι. 36 Αιαράγεται «η ιαπωνία τοι ἀρχιε
πέται την παραγία τοι ναΐρηντας περιέτην δια την δρόμης Θεοσαν
μαραγκούντενται την ιαπωνίαν (1800). Ούτις διασπεργέθη δια ιαΐδη, θητειν την
μαραγκούντενται ζεταίδα την οινούδιαντεράς οιαράγας, έτη ίαν μαραγκού
την ποτε ζεταίδαν την ιαπωνίαν ζεταίδην και τη ζεταίδα την οιαράγα, την
μαραγκούντενται την ιαπωνίαν. και την ποτε οιαράγας την μαραγκούντενται την ιερα
ναού τοι Πρωτεού Ζεταίδηντας την ιαπωνίαντας την Ι. την 1800 ήν
μαραγκούντενται δια ιαράγος, έτη ιαράγος την ιαράγορ, την ιαράγορ, και ιαράγο
την ιαράγορ, ιαράγορ, ιαράγορ, ιαράγορ, ιαράγορ, ιαράγορ, ιαράγορ, ιαράγορ,
ιαράγορ, ιαράγορ, ιαράγορ, ιαράγορ, ιαράγορ, ιαράγορ, ιαράγορ, ιαράγορ,
ιαράγορ, ιαράγορ, ιαράγορ, ιαράγορ, ιαράγορ, ιαράγορ, ιαράγορ, ιαράγορ,

Σια ευδόκης Ποναρέας μονάχοι οι γένοι. Ήταν επίσημοι καθολικοί ιεροί της Αγίας Σοφίας της Αθήνας. Μοναχός ήταν και ο πατέρας του αρχιερέως της Μονής, δέν ίστεροι μένοιτε μοναχοί της Κερκύρας. Τον 1801 ο Ιωάννης έγινε μανονομένος και ο θείος του ο Ιωάννης Ευφρατός έγινε μανονομένος ιερός Ιωάννης Δημητρίου. Οι δύο αρχιερέων ήταν οι πρώτοι πατέρες της Μονής Κερκύρας. Η θεοφόρη η Αγία Ειρήνη γέννησε την Αγία Ειρήνη την οποία ο Ιωάννης Ευφρατός αποκαλούσε "Αγία Ειρήνη της Κερκύρας". Οι δύο αρχιερέων ήταν οι πρώτοι πατέρες της Μονής Κερκύρας. Οι δύο αρχιερέων ήταν οι πρώτοι πατέρες της Μονής Κερκύρας. Οι δύο αρχιερέων ήταν οι πρώτοι πατέρες της Μονής Κερκύρας.

Πρίγρεις κακαράσαι τοι τε βανδηράτιον, τειν μαριγάνιαν τοι
ναοι ναι της βιβλοθήκης τοι την θεοταπειον συστίχουν, μαριαν δι-
ο, η ζεν άργη μακαζωρησεισα τη 1812 έτοι της Χιρανδαρίνης
Βορεασίας ναι η τη 1887. (μερι το εργο) Έτοι της Βαρονεδ.
ης βιβλικρατικησερον γενοτέμ ήσον εοι άρχιρραμψαέως της 1.
Μονάχος Ιωάννης Βαρονέδης τούτοι μνημονίζει. Δύοτο
της ζωερόη αι ζεισιαν μαραδογεις γινοται τοι μηνοι τρίπερον
δέν μαραράγκαν μογον ήν την Κύδιον.

Τ Κύδιον Αγρειον 1. Μονάχος $0,320 \times 0,225$. q. 16.

Μαρείτερον τοι ιερός ναού Πρωταρέων ήσοδ αριθ' Μαρτιον α'
οτε ζεγραφίζεται τη μανωαρίη μαστι ημετινη μερινη Χ-
ινδαρίνη διατι τοι ιερά σκηνη τοι αίσοι Ναού Ζαρασον γερραγι-
ναι ναι ινοκετωμαγεια μαργήθιν την Θεοβασίαν άρχιμανδρι-
νης τοι Χιρανδαρίνη Ηδαιον ναι την διν την. 1).

4 Σταροι ο εις γεά ειγιον γίρον ναι άγιων γεγανιεις εις άρρωδην,
4 Διανομοντρα δηρρά.

4 Σιουάρια γιε τους άστερισους ναι φαίδους,

3 ερωτεύμα δέρπα νε πον οσπόν εγι σάσια

1 άντερπα . δησι με τη φωτί αἴσιος.

2 δισια δέρποι.

9 κανδήρια εγι πηρια Θεοκανου ναι ἀρια ερωτεύμα.

14 θερπι. εις εις δενεσσανο είνατε μετε την περι.

20 έκερπι εις εις αγιας είνατε δημι εις γαλακτώνα.

2 εινετεα δέρποι.

2 δινινετεα δέρποι εγι αρια ερωτεύμα

5 διγια δέρποι εις αγιας ερωτεύμα,

1 διρεσθρον δέρπροιν

1 κανδήρια δέρπρα εις εγι μάριαν μηρήν

8 μερινεα δέρπρα. εο την μεριφερον.

2 μανιρια τοι μινεν εα δέρπρα δέρπρα.

4 κανανάρια μιρονείνα τηνώνιον εγι Θεοκανα.

6 δαμινεανα μιρονείνα τοι τηγανας ναι 3 μαράι.

37 ιδορια εις Θεοκανου, τα είνασι βινεα μερα.

1 ζηνόριον δέρπροζρινα εις εγι αιεις ἀριοιν ναι δυο τει
γανια μιμρόερα.

1 μηρα μαρανι ναι διο μιοραία.

4 θεναρέρια δέρπροζρινομερα.

1 έκερπον ενέρον,

3 θεκρανάρρερια ναι έν τωνιον εσαιμας (=έντηνον),

12 Μηναια χεριβια, δύοιων ναι έν μενηνοσερι,

1 δινθορριον ναι έν μενηνοσεριον εσαιμας,

2 Τριάδια. εσαιμας, ναι διο εύχορρα δύοιων.

1 έκερπον χεριβιον ναι διο εσαιμας μροφόρα.

2 Κυριανοδρομια τοι Θεοκανη ναι Μαγικουν

5 μονηρινα χερορραγα,

«Σημειώσις τῶν οὐρανίων τοῦ ἵερου ναοῦ τοῦ Πρωτόκολλος
αὐτῷ, γεβρουαρίου ναί,¹⁾

7 θεονομία νεον Αγία Ερμή,	1 ἔτι εὐαγγέλοι υπόστειχον
4 θεοτάτια νεον Αγία Ερμή,	4 διακονότητα ἀρρυτά,
1 περιστροφή θεονομία νεον
Αγία Ερμή,	1 διακόπτοι ἀρρυτάν,
2 βιβλία Αγία Ερμή,	3 βαμβάνια τούτων,
10 θεοτάτια μαζαρά,	2 ἐφαντέρυτα ἀρρυτά,
17 θεονομία μαζαρά,	1 αιθίνιον μεγάλον,
15 θεοτραπεζία,	37 φοριά εἰς Παναγίας
3 σύρασα,	1 ἀρεοδότον.
3 μαζυματά ναι μόγος	1 ἀρεοναζατία,
8 πυράις θεονομία,	2 διάνοι άρρυτοι,
μήτρα καὶ δρυπίτης,	3 ἔτι διάνοι θαυμάτεντοι,
μεταμνήσια υπόστειχοι,	1 εῖνι τὰς μαρτύριαν
ἳτι μεταμνήσια μαζά,	8 κανδήρα ἀρρυτά τῆς Παναγίας,
1 θυμιατά,	18 ἔτι κανδήρα ἀρρυτά τοῦ
τέμπλου,
1 μεταμνήσια μεγάλου	1 ποιμανότοινι μετριωταρενίο,
3 θεοροι άρρυτοι,	1 ματήρ ἀρρυτών μεγάλου,
ἳτι με τίμων πύρον,	2 φυτεία άρρυτά καὶ ἀγαθών,
εὐαγγέλιον,	1 ματήρ ωραίεσσα
ἳτι εὐαγγέλα ἀρρυτά,	2 βαμβάνια ϕραγίτια,

» ἀρχιμανδρίτης τοῦ Χερανδρίου Μεσίτας

» ἐν εἰρ. τοις ἡγροκοτάρησι διανύστειος

» Ευαγγελίας τοις ἀριστούσιοις

» Γαλοπίνης ιερονόμους τοις πρόποτοις ^{2).}

3 εγκατεστήθησα καὶ οὐκ οὔποτε εἰς τὸν πόλεμον

1 ἀνέπιστον αὐτῷ γένοιτο τοῦτο σῆμα.

2 δύναται αὐτοῖς,

9 κανδήσῃ εἰς τοὺς Θεούς τους αρχὰς ερωτήσῃ.

14 ὅτεροι εἰς τὴν δεκατετάρτην ἡμέραν τοῦτον τοῦτον γένεται,

20 ἔτεροι εἰς τοὺς αἴγιας τίνος δύναται γαντζεύσαι.

2 μίτισια αἵρρηστα

2 βασινεάνια δόρρα εἰς αἴγιας ερωτήσῃς

3 δυγιάσια αἵρρηστα εἰς αἴγιας ερωτήσῃς,

1 δρεσοδότοις δόρροισιν

1 κανδήσῃ αἵρρηστα εἰς τὴν ἄραιαν οὐρήν.

8 μερινεάνια αἵρρηστα, τὸ δὲ τοῦ μερινεάνια

2 ματηρία τοι μίτισια αἴρασμά δόρροι.

4 μανανίγια μερινεάνια τετάρτων εἰς Θεούς τους,

6 βασινεάνια μερινεάνια τοι βίγκαρος καὶ τριάδας.

37 οφορία τοις Θεούς τους τοῖς ποσι θύεια μερινεά.

1 ζευδόποιον δόρροδρυσα εἰς τὴν αἰγαῖς ἀράβιν καὶ δύο τοι καὶ
γατί μητρόερα.

1 μήτρα ματαία καὶ δύο μερινεάνια.

4 θεοπαράγγελτα δόρροδρυσονομούσα.

1 ἔτερον μύετον,

3 θεοπαράγγελτα καὶ δύο μετανόν εσθίουσας (=έντερον),

12 Μηναία γεριβία, δύοις καὶ δύο μετενηνοστείροις,

1 δινθορόποιον καὶ δύο μετενηνοστείροις βράχυοις,

2 Τριάδια, βράχυοις, δύο δύο εὐζούρα δύοις,

1 θερόν γεριβίον καὶ δύο εσθίουσας μεροφόρα,

2 Κυριανοδρυμία τοις Θεούσιοι καὶ Μαγίσιοι

5 μονηνηρία γεροφόρα,

«Σημειώσεις των ουρανών του ιερού ναού τοι Πρωτόπολη»
αμφ' α', γερουσίου να, ¹⁾

- 7 γερουσία νεον θριάμβα,
4 σειράρια νεον θριάμβα.
1 παγάρι θεομάνια νεον
θριάμβα.
2 βιβλία θριάμβα,
16 σειράρια μαζαρά,
17 γερουσία μαζαρά,
15 Εκκρατήρια,
8 σύρρα,
3 μαζυματά ναι μόγος
.8 μυραΐδα θεομάνια,
1 μήτρα τε θρησκέως,
1 κεφίνια υπόθετη
1 "τει θερινία μαζά,
3 θυμιάτια,
· κεριάνι μεράρου
3 δεκαριά θρηροί,
· "τει μέ τικον μόγον,
· εναγγέλιον,
1 "τει εναγγέλια θρηρά,

- 1 "τει εναγγέλιον υφόβετον,
4 διεπικούρα θρηρά,
2 διευάρι θρηρού,
3 βαμδάνια τομούαι,
2 έγαντερια θρηρά,
1 μιβέσιον μεράρου,
37 φρούρια εἰς Παναγίας
1 θρησκόρον,
1 θρησκαδία,
2 δίσνοι θρηροί,
3 "τει δίσνοι μανιρένιοι,
1 εινι τέν μορίθια
3 μανδήρα θρηρά εἰς Παναγίας
18 "τει μανδήρα θρηρά τοι
επέμφρου,
1 μονιμοθροίνι μεχριθαρενίο,
1 μαρτι θρηρούν μεράρου,
2 φρεσάνια θρηρά τε θρασιού,
1 μαρτι θρησκέων
2 βαμδάνια θρησκία,

-- θρησκανδρίτης τοι Χερανδαρίου Hēan̄as

-- τει εἰς τοι μηροκατάμου δινυνθίος

-- ενηρποτος τει άριον κατηρού

-- Γαβονής ιερονόμους τοι προποίου ²⁾.

τοι τοι Αναρίνι, τοι θρησκού

το θρησκεία τοι τοι στοινού τοι τεττανί Καναν

- 2 Κυριακοδρόμια θεοσέργου και Θεοτόκου,
3 Συναζητεῖσαι δύο γερίτοι και εἰς στάχυας,
1 γυρραῖδα τὴν δεινὸν μακέρων.
1 Πραγματογενός γερόρραγος.
1 Φρουαρία και εἰς Ἄββα τοῦ βασιλέως
2 Παραπτυχιαὶ ἡ γὰρ εἰς κόμους οὐ γερόρραγος.
1 Τοῦ πομπῆος τοι μεράγον Μανόν,
1 οὐραὶ τὴν ἀρίν μακέρων, τοι μαρὰ τὸν γένεθλιον,
1 Νέον ταυτορού και ένι προσηγεαντοδαΐτινον
2 Δαμασκηνά και μαραίνον τιμόρα στάχυα,
2 Παραδεισοί, μαραίνος και νέος.
1 Νέος θησαυρός, και εἰς Ἄριας Μηνούς,
3 Χρυσοθρυψία και εἰς Θεοφύγαντος Βουζαρίας,
1 Τοξικός,
3 Ψαριναί, Ανθερορία δύν και σταγηροί,
1 γυρραῖδα γερόρραγος δια τὰ εὐτέρανο
2 μακρήσις, στάχυα και γερίτια,
1 δρυγερακίνη φειτορία,
9 φειτορίας γυρραῖδα,
1 γυρραῖδα τὴν μεράγον ὥριν,
3 (γυρραῖδαι) τοι θυμιεαγίου γερόρραγοι,
1 γυρραῖδα τοι ἀρίου σταγίνος 2)
1 τιβριού Μανάρου τοι Χριστογόρου δίδασκαλον
4 γυρραῖδαις ἀρίν σταυρίδων, Σερρίου και Βάλιχου, Άγριου
τοι νέου και Πιονιών τοι τὸν κύριον Ορίμον,-
2 γυρραῖδαι πιονιας γερόρραγοι,
3 γερίνα ξορταδίνα μεταγύρια,

Σταρίνος δηρ τοι Σταρίν ηλιούσου γυρραῖδαις ίνος αὔτοι δημεριδεῖ

- 8 θεοφραστήρια καὶ τὰς ἄλλες τετράδια καὶ
 8 γέρους παρακείμενα.
 4 βειταράς εὐρ. φραντάς,
 3 ἐπερα παρακείμενα
 10 γέρηνα τετρ. φραντάς.
 1 γενέγι³⁾ εἰς προηγράμματα ναι βειταράς καὶ ταῦτα προσα
 6 γέρηνα τετρ. φραντάς ἔτι,
 4 ἀράρα τετρ. φραντάς,
 3 δύοις τετρ. φαντοράς,
 2 Πύραν ναι μία πρώτα Πύρη,
 11 θωιεράτηρα τετρ. φραντάς θεάμυα,
 3 οὐατήμυα τέρα,
 10 πύρις θωιεράτηρα παρακείμενα,
 10 αἴρετες ναι εἰς θωιεράτηρος,
 1 μοδιά χρυσῆ τετρ. Παναγία,
 2 οὐρανοί, δὲ μὲν χρυσοῦς, ὁ δὲ βυέρος,
 1 οὐατήμυα, ἥτοι βημαία,
 2 ἀροφόρα ναι ἐν θέρμοντειρή,
 5 σίουαι ταχνογνωτεῖνοι,
 1 άρρειον, ἐν δὲ δέ αραθύος πινεαν,
 2 μαραριτάρα τοι σύραθυοῦ,
 1 μαριδί ταμιρέινοι,
 1 Κατάν, διά λογίνην νομδηγίν διαι τάδε,
 2 μαριτία ταμιρίν ναι δρρροῦν,
 1 σίνι ναι θιμορίν, διά τοι νιγνοντιερέων,
 2 γανδίπα τετρ. φραντάς,

3. γενέγι. Οἱ ἀρχαῖοι τίνος εἶναι γανδίζεις οὐκ εἰ. παῖεντα
 ἑρειδεν μαρα γανδεσιν γανδονία ναι γανδονής (B. T. γανδί)

2 ουέσαν και ἔτερα τέμενον της Θεοτόκου
1 φαίνοντα μαράι,

2 ναόδοι αι διά το τρίποντό, και ἀριού εὐαγγελίου.

1 παῖδικυα διά τους νεαρας,

1 ειρήνες, δωσι επεινυντα τέμενον της Θεοτόκου.

Βοι αρχικανδρία Άγιου Αριωνού:

1 γερίνον κόμινη βρόγα μιριανίδενον,

1 ευταίριον ωραίνη βρόγα μιριανίδενον,

1 μεραρχίη μιριανίδενον,

1 ευταίρι θιανανία, ωραίνη βρόγα,

1 θράιρον, κόμινη βρόγα μιριανίδενον,

2 μυριάνινα μιριανάνια,

1 μερίνια δρύροιν.

2 μερίνια δρύροι δράμια 160, το μὲν εγίρει μαρανούνινον ψένα και μὲν μεράνι, το δὲ δρυρίθεον μαρέμι, δωσι και διηγέρειν ο μαστά Τριερόγορος κε ται μοζάνια κανι,

1 μεράνι δρύροιν εἰς την τέμνα και ἀριού Ταραχίδων.

1 γυραΐδα γερίνα, την ἐπι μεριέζει την θειαν και μεράνιαν γερανούν και διδεργοθέον Ιαντόνι

1 γαρεΐρον κού ψρογηνάνινος, ὄνομαφένον Ταϊκούνη.

(Σημείωσις το 1897 διαγέρει και 12 μηνα, και ἐν γερίον γερόρασα μετεγέρθησαν την και την τυπονιαρειον εἰς την διδικήν της τ. Κανονικος) 4).

Σημ. Τατά δ' Βαρρος ψροσετόησαν την δρυγή. Η αστριον μερίνιαν την πρινεαν εύρισκεν την παδιάν, 37 ι. 211 xiv αιώνος (βζ. Η αστριον την χειροποίησεν μαδιάν. κού Πριντόκου, την Χρυσεβούνον Προνικόν Ναυπλίου Οίκος εύρησεν ψερόρασας την την παρέκκλιση της τ. Κανονικος).

— 2 γιαντεσκός της ουκίας του εργάτων εσί. Πριν μεσα...
αυτή με, γεμάτης υπέρθινης!

- 7 γερμίνια νεανίδια εργάτων,
4 σειτάρια νεανίδια εργάτων
1 γερμίνια θεοπάνια νεανίδια εργάτων.
2 βιβλία αρχιτεκτονικής,
16 βεζιάδια μαργαρίτα,
17 γερμίνια μαργαρίτα,
15 θεοτεραγκήρια,
8 σύραρια,
23 μαργαρίτες μαργαρίτες,
18 πράσινα θεοπάνια,
1 γιαγρέρια και δάρζιστρεών,
7 ωριμίνια ωροθετήσεις
7 έτι ωριμίνια μαργαρίτες,
5 θυμιάρια,
1 ωριμήνια γιαγράζου
3 δεκαριάδες δάρροι,
1 έτι μέτρη σίγουρης γύρου,
1 εναγγέλγου,
3 έτι εναγγέλγια δάρροι,

- 1 έτι εναγγέλγια φρούρια,
4 διακοπούρια δάρροι
1 διναρίδες δάρροι
3 καρδάνια τούρτας
2 εφαντέρια δάρροι
1 αιβετίνια μεριγούς
37 γρασιά ειρήνης Παναγίας
1 δρεσόροι
1 δρενούρια,
2 δινοι δάρροι,
3 έτι δινοι μανιτένιοι,
1 εινιά έτι μεριγούς
8 κανδήρια δάρροι ειρήνης Παναγίας
18 έτι κανδήρια δάρροι ειρήνης Παναγίας
επιμέρους,
1 ποντοσέργοινι νεαρά φαγέτες
1 μαρτίδες δάρροι μεριγάζου
2 γρυγήρια δάρροι και δραστηρία
1 μαρτίδες δραστηρία
2 καρδάνια φραγίδες.

→ δάρζιμονδρίτης του Χερανδαρίου Ηεσίας

→ έντι ειρήνης γέρρονταρίου Διανέργειος

→ Σωρόνιος ται δάριου μαργαρίτας

→ Γαλονίδης γερμανούριος ται γριγορίου ²⁾.

6 Επιφαγήσια.

1 πανδήμη δραριαν εῆς Παναγίας.

2 ωμουνέανα δεσμένηα 3^η).

Taiia διά νεκτηρας χρονος.

3. (T. E.) Καραϊόπος εῆς Τερᾶς Ηοινότητος.

g. 26 - Ο μαρον μένδινας και η πακαρράση αύτη μαρτσει εῆς Βεργίας εοι πρωτείαν και βεργαρίσην και δυστή την ιεραν δηραρίδα, εῆς κυκλεος και ἀριου "Οπας, Ζειστρασσιονεος την μανοσιωσάτων φροντιζε. Η μπιον τενναδίου Βατονεδινού, και ιεροδαμάνον μηρ Δανιήλ Κονεγον νειαν και μηρ Γαβρίηλ φροντιζενα Καραναζίνον, και βεβανηθέντων μη εἰς θειας ιεραρχας αύτων. οω!, Τανιον α^{ης} = 1)

g. 3α = Τρινυκησις εῆς Τεμπτησιας του Πρωταρχα, οιοσι. Έγνων ται μεταγ. εῆς Τεμπτησιας διά τοι μην ουνδρομησιν και βέρδου μη ιδοι ορού. Ληγκεινειν μαραζενού.

Την πρώτην το επιμοναν εῆς Τεμπτησιας διά συνδρομης και βέρδου την πειστην Αιώνια η μυημη τρεις.

Tai επιβάνα εῆς Τεμπτησιας διά συνδρομης και βέρδου Θεογάνους αντο την μετατην. Αιώνια η μυημη τρεις.

Tais μόρεαν ταις γερίζουν διά βέρδου Αβερονου μοναχοι. Αιώνια ημη γερίζουν τρεις.

Tai επανίδια εοι πρεταν και δευτερου γραπτου διά συνδρομης Νικηταν ιερομανάγον και διά βέρδα την μετατην. Αιώνια η μυημη τρεις.

Tai διαφόρα διγέρημα εοι πρωτορυχένα Σεννιον Τηγρίζου. Αιώνια ημη γερίζουν τρεις.

Προτίσσεειν ο γενινος αίτος μαριόπος και άναρροδοιν αι γενετέος ιαναν διαρκημη την Μετατησιας γερίζουν μαραζονεας, εῆς διερρεύσα και

Το μαθητεύεσσα δια ανδρών και γέρων είναι πρότυπο 13
κατά την Αγρινίου η μητέρα της.

Ο νερός πορφρέας ή ανδρούρης είναι παναστάτιος. Παρανά
Νιγρός και Θεογάρας μονάχοι και γέροι αντείχησαν

Οι έπειτα γήραιοι πορφρέας δια ανδρούρης Παρανά πρότυπα
και έγραψαν την μητέρα της Αγρινίου η μητέρα της.

¶ 36. Ο γόρος δια ανδρούρης είναι παναστάτιος Παρανά και
κατά την ιερομάρτινην και Γαλενός και γέροι είναι μητέρες της Αγρι-
νίου η μητέρα της.

Τα μεγάρα γηγενέαρα ήταν αι τυραπές (sic) Δημόσια και α-
νοικιαίαν προσηγορίμενα από τους Μεγάρια Βαρούσιδην. Μητέρα η μη-
τέρα της.

Τα μητρά της είναι δια ανδρούρης και γέροις την μητέρα της.
Μητέρα η μητέρα της.

Τα δραματεία και τερματικούς δια ανδρούρης Νιγρός ιερομάρτι-
νη και γέροις την μητέρα της. Μητέρα η μητέρα της.

Τα παντούρια της Παναρίας δια ανδρούρης Νιγρός ιερομάρτι-
νη και γέροις την μητέρα της. Μητέρα η μητέρα της.

Η ορεογραφία της βουνού της δια ανδρούρης Θεογάρας μονάχοι και
γέροις την μητέρα της. Μητέρα η μητέρα της.

Η ορεογραφία της βουνού της δια ανδρούρης Θεογάρας μονάχοι
και γέροις την μητέρα της. Ι.ε. q. +

Το παντούριο και ορεογραφία δια ανδρούρης Νιγρός Γερομά-
ρτινη και γέροις την μητέρα της. Ι.ε. q.

Το παντούριο και παντούριον και το άνετυπον της Παναρίας
δια ανδρούρης Θεογάρας μονάχοι και γέροις την μητέρα της. Ι.ε. q.

Το παρράκιο δια ανδρούρης και γέροις την μητέρα της.

Μούρα Ι.ε. q.

4.4a Το παραίηνος διά ευδρομής και τέρδου εστι αὔραι μακάριον. Ο γρύπος αρπάνος και η ροδόνια της Λασαρίας διά ευδρομής περιφέρει λεοχρωτίχους και τέρδους την οδοντωτών και αλεαδέζην αρρινούν και την πόσιον υ.ε.ρ.

Διών έναγγέλγα αρρύρα Παρθενίου και Νικηφόρου την ιερομονάσιαν τέρδους την μεταφεύκειν υ.ε.ρ.

Θυμίσα τοντες, εστι ένα μετηχορικόν και τὸ ἔτερον γυρὶς μακάριον θριάμβα Μιαντού ιερομονάχου μερρείνειν. Τὰ δὲ ὄπτα διών άμμιστα ευδρομής Αντεύου ιερομονάχου και Ζεεγάνου μοναχού. Τὸ ἔτερον διά ευδρομής Νικηφόρου ιερομονάχου υ.ε.ρ.

Μανδήρα μετηχορικά ερια Τερψιθόρος εἰς τὴν εὐνόντα της Θεοτόκην, καὶ διὲ τέτερα την μεταφεύκειν.

Τέτερα μανδήρα αρρύρα εἰς τὸ παθόριον 14 διά ευδρομής μεταφεύκειν. Τέτερα μανδήρα αρρύρα 20 εἰς ουσία εἶναι τὴν ιερήν ναύπηρισσαν.

Μαι διών διώνα αρρύροι μεταφεύκειν. Τέτταρα διδυομόθευρα μετηχριὰ μὲ δρά και ταμιγιὰ τους υ.ε.ρ.

Δευτερήμερα μικρά, ἀνεῖ τέτερα μεταδιά. Τέτερον ἔνα μετρίγονο γενεί, Διγέραμα Μαραθαίου μερρείνειν. υ.ε.ρ. Τέτερον δεκάδεσσον φαρουρίδα, Διγέραμα Πλαναρίεου μοναχού με φλεψίσσου υ.ε.ρ. Στεφάνοις τετταράποντος. Τέτερος στεφάνος μὲ τιμὴν γῆρον μὲ αρρύρην.

Τὸ μέρος την τελετὴν τρόπαιην φαρικίου.

Ο αρχιερατικός δρόνος διά ευδρομής Πλαναρίεου μοναχού, και τεσσαρους μηρίου μετρητήν Ερμανού και διών τέρδους Χαρτί εβαίον μοναχού υ.ε.ρ.

Το ευοδινὸν εἰς ζωηρειας διά ευδρομής μηρίου Γεωργίου κοντά εινού και διών τέρδους της Κοινότητος.

To κοράκα εις οροφής δια πεδίου τον ιστόν την
άντα Γενεδιέν Βιβλίον δαι να. διόπειν την Καταχρεώ

To εργαστήρια φυσεύτη τον βανάναν από Βιβλίον
ναι να δια πεδίου. Ιεράντα Λευκά Μεγάλη Χρυσίνη^{την}
και να διανύει την ιερομάζαν, να δια πέραν την μετανάστη
ν.ε. 2.

Τα πανδίγαν νερά την έμφραστην πάντα γεγονότα
προινούντων δια πεδίου Γενεδιέν την πανίδια
ναν Χρυσάνθην την ιερομάζαν θεραπεύει.

Τας οντότητας δέρρης τον αριθμόν την παραπάντα δρακόντα
μανάγιαν (δια πεδίου).

Ο τον Βιβλίον προπρούμνας Γενεδιέν,

Ο τον Καταχρεών περσίδιαν Δανίζ.

Ο της ιερᾶς κατανάζουν προπρούμνας Γενεδιέν-

q.s. 'Ο ζωδεν οντότητας, δια πανάτην έμφραστην τον πανίδια
Αρεσίαν έργην ναν ζετείην δια Θεοσοφίαν την εργασίαν δια
να ταν έγχειρην την πανοποιητικην θετινην..

Προπρούμνας Χιρανδαρίου Πλυνάς (εργασία).

1801 Ταξιον 21

την τον ζηρωσάμενον Σιζερόπος μανάγος -

q.s. «Ωι δια ζαχνομάτενα 5. ναι δια ζερτίνα δινυμένα
δια τον αρασήν, ναι μια ζαχνομάτενα δραστήρα, δια μαζίν
τον αρασήρον, ναι δια μαντρίστα τον αρασηνού ναι. Έν μαρ-
γον μαντρίστον. 8 ζωδεν δια μετέναν την πανδίγρα. Τα
νατήν ποποιείναν ναι ένα δημιάτον, ναι ένα-ημερίτη μαν-
τρίστα, ένας οίρανδς δημιάτος. ναι δια γανάρια, ναι ένα μηρο-
νιβίνειν δέρρην. Τα ζερτίνα της Παναρίας μηρά ναι μεράρια
42, ναι ένα οντότηταν μεχρισαρένιον ναι ένα έριστρον, ένα

Ιανοσχοινιον με γριαρεν. αν.

Αττικην ειν οι διαν. κατερην ειν αρραγεν δαι ευδρομης ναι
και εις Μανεγες. Φινια ταυ τη μνήμη.

Ο τοι Βαρουσιδιον υρογράφενος Γενναδίος.

Ο τοι Καρφημονια ιεροδάσκαλος Δωνιής

Ο τοι Καραπέζης υρογράφενος Γαβριήλ

η. βα Ηροή την Θεη δαι τοι ιερό

την κοπέας ηντα πράτις ιερά εις Ευαγγελιας γηγενης ζωον εις
ανασ.

Ιερεψα ιεραι πράτις κένθαρας, οι Εγερδάνες την εις 15 φαριας
και ευδρομης τοι μαντεύειν απο δίδακτριον Τινης Βαρο-
διναι ναι τοι αρια υρογράφενου θυρεανινα ζηραγιεν. Ατ-
τα ταυ τη μνήμη.

Ιερεψα διο σειρά α ναι ην θαραπήγιον μια πρή μορφι-
α διο ευδρομης τοι θαραπάτηα μηριον Γενναδίον Βαρουσιδι-
ναι τη γόρδην εις Μανεγες κ.ε.ρ.

Ιερεψα διε γενινα, το ένα γριεσιν ναι το άλλο γεργατα ναι
ην θαραπήγιον μια πρή μορφια ναι δαι ευδρομης Χριστινου ιερο-
δίκην ναι μη Κανάιν, ναι δαι τη γόρδην την ελεθιν γριεσια-

Οι λιονταρισ δυοι ειναι θυμορος εις ται Θεοστρατη δαι ευδρο-
μης τη γόρδην τοι μη Κανάιν.

Οράρα ερια γέμηρα δυο εις γρενιας.

Σείνωνις χριτωνις ερεις δια το μετίσιον.

Ηαι ερια γρυεά μανδήγια εις Πανερια.

Ηαι τια μεριην συνειν, δοσι θυμορος εις ειναρι εις Θεοστρατη
μια μιρα ναι ένας βασιος ναι διο μερονατα, δέρηδες δένα,
μηρασι μενε ναι ένα μειρημα δαι ται μεναρημένους.

66. Το ιανοσχοινιον δαι ευδρομης ναι τη γόρδην τοι μη- Κανάιν.

-20-

εις νέα, και μία διάδοσια καρπά εγγενεύεται. Τούτη η διάδοση
είναι μακαριώδης και τοι επιχειρείται πεντάρια, και διατρέπεται μεριά
της θαυματουργού γάζου εις αλεύρια ή μαργαρίτες ή μυρής εου

Ο τοι Βακαλαϊδίου φρούριον της Γενναΐδος.

Ο τοι Καφριμούσιου γέροδασης Σαντική,

Ο εγγεράς ρωγμής τοι Καραϊδόν φρούριον της Γαβριήλ,
«αντί» Φευρουαρίου ή η διά ευδρομής γρατιού μοναχού τοι Ημέσαια
διατρέπεται εις την ζωμησίαν τοι Πριεστών ή την επιχειρηματικήν την
και έναν περιήναν ζωγράφον γραβιών 30. Μυρία η μυρή μεταξύ αυτού.

Τοι μακριά από το Έρες τοι εγγενεάσιας εειδίου Ημέσαιης γρ-
ατιαίας Διονυσίου την περιπέτειαν την διατρέπεται και διά μακαρείαν
την ζωμησίαν Διονυσίου μακέρην διαφορά μεριά την χριστιανού, Ανα-
τολίου Περιστασινήσιου διά μυρήσεων τοι.

Αντί Μαρτιού με' και τοι εγγενεάσιας ήμένην, φρούριοντον Την
Χιρανδαρίνοι, Σιρβέσσερου γέροντος Ξηροσοταρίνοι, Βενιαμίν φρού-
ριοντον Αρασούριον, και μακέρην και μακέρης Γαβριήλ Γρηγορίδηνα
διασχίσεις της μονής ευαγγελίου, Ζανεανίδην, Διαβά τη σκέψην και
άταβαντα τοι γέραι και τοι Πριεστών διά ξύδιαν μονεμών την γο-
νεριάν, γέρεντος δε και σύρραι μοναχού ζωμησαβενίαν βεροαι. Δημήτη
την επιδραστικήν δερήα και ἀριστερά και μητροπολιτικήν μονού-
τες την κανθηρίων. Κ. Βαντζήριοντον δε και διορθώθησαν και αι
αραι οίραι Ενότες τοι επιμορφων διά ξύδιαν την γρατιούσαν χριστιανού-
νων ζηραετροπέριν τοι αριά Όρους. Μιορδάνου, Νιοράνου, Ζηρίου και
Ρρα και Νιοράνου, και αλινία η μυρή αιτεῖν.

Φρούριοντον Χιρανδαρίαν γλυκά.

Ο την τοι μηροσοταρίου σιρβέσσερος γέροντας.

φρούριοντον τοι αριά Μαΐου Βενιαμίν.

Ταυτα οντα ζεραετροπέριν διά εαν κατεις χειρός και τοι εγγενεά-
σιας. Το δέ λεγετήριον διά διασόρην τερπήν και μακριά διασόρους

Fabung iecawasce bu eci fampau..

— αντίψη γερμανού επιφέρει, ότι τα ιστορικά του είναι πλήρη
της εργασίας της αναγνώσης και της αναλύσεως της φύσης της δημόσιας
πολιτικής με συγχρόνη επίδειξη της αναπτυξιακής πολιτικής της Ελλάδας.
Η αναγνώση της πολιτικής της Ελλάδας στην περιοχή της Αιγαίου θα
είναι η πρώτη προσπάθεια της αναγνώσης της πολιτικής της Ελλάδας στην
αναπτυξιακή περιοχή της Αιγαίου.

- † O. boisei eca, eis. Harbeyos eci apa "Opos
"O uromys jacksoni. Dromocerus. "Muntijs.
Neuráios Zugpasi epi.

τὸν αὐτῷ τῷ τέρτῳ διὰ προσιών 100, ὅπου ἔκανεν ὁ καθηγητής
πολυμάχους μερικούς τηρίας 200 νεφρίων Λουκᾶς τὸν στίχον; Αρχαρρέου,
και προσιών 50, διαστιγμένης διαφοροποιίας 100 φάρ. εἰς τὴν καρ-
διαν τοῦ ὄντος καὶ γέρανος εου ἡ πράξη τοῦ μετάγονον προσόπου
καὶ μαρτιανή, και σχετικούς εἰς τὰ στίχουν ταν τοῦ Πριγκήπα διά μη-
γαντον ταν.

αώις' μὲν γερουσίου εἰη διάτριψη - ἐν ἀναροτέλεστοις τρι-
σοῖς μὲν καρδία χρυσᾶ βεβία εἰα καρπὶ καὶ πέρο - Νεογένεαν κανεράκων
βιάναι διαὶ τὸν καμαρίτην πέποντα καὶ πέρο - Γαβριήλ ἐμονερεῖται
καὶ τύραινη εὸν ὄντας τὰς εἰς τὴν καρπούσιαν.

Μαρίν. ο'ν διεριθύσαι μαρτί τυος για πρίσεον διώκεια.⁸⁾

εις τα ιερά ελαφρεζα.

■ §. 86. Ο Δρυκιανόδριες Ναυπας Ηλείας ναι οι δύο έργοι . αυτών
μήρεσσιν είναι ζεργαγανά ήσοι εἰς θυσίας ταντού Καμπαναρη καναλά Δα-
νηγα ηνδοθεν ταντού ήσοι ταντού Πρωσίας ἐν μετόπεια μητρόν γρα-
νουν , δυον ιατρικένα γρανά ναι τη μητρή Δράδα καὶ η θρησκία εἰς Να-
υπας -- .

· αὐτή ω Ταυγίου δ'η Δρυ.έρωνεν διδούνταντον εἰπινεαρος μηρ
ταντού Σεοράνοβιεψ εἰς ταντού ηνδοθεν ναντού ταντού ιατρικένα
μητρόν Δρυράνταν διδούνταντον ταντού Αλίννα Δραγίου εριανοβιν διδού
α ναντού Ζυσιμήρεας Έμπορεσσεν ταντού Βινόνταντον Βινόνταντον Θεούνα
ηγ Πρωσεινης δια την δυονταντού κανδηγαν θέραν ναντού δίδωντι μοτέρεος
ταντού ήσοι ναντού ταντού Πρωσίας οι Ζωγραγίταντον ματέρες ζέρουν
ιδούν διδηνταντού ησοι εγκυνίαν δυονταντού έμαχον μητρόν ταντού προσέρος
ταντού Σεοράνοβιεψ διζενεργατίσσεν διδηνταντού ούτεντον γραμμαρος
ταντού προσεινηντον ζενταδα δρυκιανόδριες μηρ ζεραστικ
ιαφραγίες . Τοι εγκυνηταντού ταντού ιατρόταντον εύπινενα . Την εγ-
κρίνεντον επανείρεντα ησοι μανατεντρίναν δυον δαμαντενίαν διειμένια δραγ-
· εριανοβιν εριανταντού δα την δέριαν Τρανεφαν δρυράντεντα δα-
δα ζερδογένα διδού να μησα [προβά] ναι ζερεωνταντον διανοδεντα-
τα .

αντί ω Τα γηνι Τανασερίψ Δρυ.έρωνεψ εἰς ταντού ναντού ταντού Πρω-
σίας ἐν μετόπεια διεργενίαν δραγίου εριανοβιν μενεκηνταντού ναι
· ταντού δρυνταντού θεν την ταντού ιατραντού ζεταντού μοτνή ζεραστικ
· ουδρογένηρε ναι μαρσηνας την μανωνενταντον μοτνή ηγιένη ζει-
νενταντού ταντού δεργατηνταντού την ήσοι μετασηνταντον μοτνής
Βαρενενδίαν μηρ Τανικά ναι την εν αλτεντον δανδαντον ταντού ζε-

Γέροντες της Αγίας Γραφής ..

· αντίψαυκτοι της Βησσάριος, όταν οποιαδήποτε θεωρείται η πατριαρχική έδρα της Εκκλησίας στην Κωνσταντινούπολη ή η επικέντρων της ιεραρχίας της Εκκλησίας της Κωνσταντινούπολης, υπό την Αγία Γραφή της Βησσάριος και της Αγίας Ειρήνης.

• † Οι ζωοτεκνήσις Ημέτερος της Αγίας Θεοτοκίας

Ο αρχικόπολις Βικέντιος Τιμοτέλης.

Νεαρός Ζωγράφος.

· οι αγίες της Σεκουενίας και της Δημητρίου νανί προσκυνάτε.
Επειδή διά ευθύνη της καυστικότητας δριμυότητας είναι λατρευτισμούς γνησιοτήτων μία, αυτήν την, φαντάσιον ναί θεοτροπίαν και διεσπρόφθιμον διασεργάτην καρδιστήν, το δε λατρευτισμό τους μάλιστα διαδέχεται σε δεύτερο, ναί την ιαπετίνα διατύπωσην ναί την ιερή επαγγέλματα διευρυγμονοθεωρήσεων είς μητρότηταν θύμησιν ιεραπονάτου.

τίς αντί της θετεί διά γραβιών 100, δυούς τριάντα δύο καπιτανών
ιονεμενώντος μερικών από την Εργασία Λαμπρού την αείνι? Αρχαρχείον
ναί γραβιών 50, δυούς τριάντα δύο γεροντώντος μητρόφθιμον είς την ιαπετί^α
όπωιαν το άνωπα κατέγερτον του διαβάσην το μεταφορικόν μέτα παρά, καὶ
μητρόπολης μερικών από την αείνι την Πρωτείαν διά μητρόπολην, ταν.

.., αὐτίδ' αγίες της Σεκουενίας της Δημητρίου την ἀναποτίθεσαν την
εΐδος μὲ πολὺ ξρεᾶς κεριώνται μάρτιον την Ιερο-Νεογίραν Κουνδαρική^α
γνατί Σάκη τον μαμάτην γίνεται την Ιερο-Γάβριον Μινολερίειν^α
ναί ζεράση τὸ ἔνοπλον του εἰς την μακρύγενην

Μηνόν, οὐν οὐδιανίθησαν μάρτιον τον γιαντζρίτεον διώσθησίαν, εἰ

εις τα ιερά ελαφρεγοντα.

γ. 86. Ο Δρχικανδρίου Ναυπας ἡλείας ναι σι εἰν τοις αὐτοῖς πόροις τε τέρεγχαν τοι εἰς την περιστροφαντας τοι Καμπαναρίου καστρα Ρανιγκ ζεύδοσαν ται τερπαν ται ται Πρωτείαν ἐν μετόπεια μηνόν γραπτού, διαν μετρ. φίνια γραπτα ναι τη μηνή Δράδα γε ται φροπία εἰς Ναυπας--.

- αὐτή ω Ταχίου δ'η Δρχικανδρίου ο θεός παρέβοιτο την περιστροφαντας τεοράντος Σεοράνοβης εἰς τον κανάντιον τερπόν ταν ται παρεδέα μήτεν κανήγηριν απρηπάν έδια μηνόντων ται αλιώντων δραμίων εργασίων έδια α νανη βασικήτας ἔμπροσθεν ταις εινόντων ταις επεδοφίας Θεούντων της Πρωτείαντων, δια την διοσιαν κανδήγαν τέχναν την δίδωσι ματ' ετος ή τον τερπόν ται ται Πρωτείαν δι Σερραγίτων μακέρες τέρπουν μεδενες διδεντα κατα την εμφάνισιν διασιγκά γραπτα μηνοί ται πρωτείας λαναν Σεοράνοβης δι τερπορίτων μοσχευματινών ποιημάτων την διοσιαν προσεμμητων τεταΐχα ο Δρχικανδρίου μηρ Σερραγίτων πρωτείαν. Τοι εμφάνισιν ναι την πρωτείαν εύρισκεται. Έν την πρώτην βασικήτα μηνοί την τεττάρην μακάτηριαν--.

- αὐτή ω Ταχίου δ'η Δρχικανδρίου εἰς τον τερπόν ται ται Πρωτείαν ται εινόντων τερπίν μακάτηρων διος βαρικεδίας βασικήτας δραματιν εργάτεα δα την δέριαν Τρανεφρι, Δροπαθεντα δασια γρδονήτα διαν ναι μηνα [γροβία] ναι τέτταρων μακάτηρων--.

αὐτή ω Ταχίου Λαναρχώ Δρχικανδρίου εἰς τον τερπόν ται ται Πρωτείαν ἐν μετόπεια δισκεντον δραμίων εργασίων μετεκμικά ναι την διοσιον τέρπεται την ται παραπετον τέταρτας μονήν την περιστροφαντας την διαδρομής ναι προσδικας την μακάτηραν μονήν την περιστροφαντας την τεττάρην προπρομητεα της τερπάς ναι επιβατηριας μονής Βασικήτας μηρ Ταχίου ναι την εν αλτεί διαδικτην ται την

την θεοτεινή τοποθεσίαν και σύμφωνα με την αρχαία γραμματολογία της εποχής της

• ανιδ' + ιαναόρα ο η δημιουργός της εαυτού πράξης
τοι Πρέσβει την ιαναόρα φραγή της εαυτής θέλειται. Τινα
επί αργία έπιπλος είναι Βεροιακό Όροις ναι την έμοιοντα δύσερη
ειδής δραποταρεσσή η οποία υπό μεταρρύθμιση ναι έργα της θρασύτης
δέ ναι ένα μαζικόν ιαναόρα οίκον είναι είς μητρόπολην της
δημιουργίας της φραγής της, αλλα την οποίαν είναι τρεις η

• ανιδ' α μαίην η η δημιουργίας της είναι επιτελεί της φραγής.
τοι «Ηροι Λικεναραρούντων ει έργο ίερη δημιουργία». Εν γενίν άστ
άεισθητον έργον τραπή με μετρία τριταί οιρία, έν θεραπείη
της επιδίων έργον, έν φερράρι έκαμπνια διος καρομοίων έργο
έν οικοδόμησης γέροι ιαναόρει με τριταί πραγματία ναι οιρία, η
ανινία...»

«ανιδ' α Ριονγίου 13^η βιβλίου θεοτηγόνων είς τον ιερόν ναντ ει η
τάσσου ιαναόρα ται δραπιμανδρίου διαθήμα αριστομετραν, έν γερνίαν
ηνην έργοα, έν ειγάριον ιαναόρεινον ιεράσινη έργοα, έν μετραγή
ηομινη έργοα ναι έν φερράρι έκαμπνια, έν ειγάρι έιαναίνα
ιεράσινη έργοα ναι έν φραρίον, ανινία ηγριήμη τρεις.

Έτοι μεταξύ αυτών της δημιουργίας η ιαναόρα δημιουργίας δια
ιεράρχια δραπά έργαμα 160, το μεν εργάτεσι με μετρας μαραρί^{την}
ιαναόρεινα, το δέ έργοριστο ιαναόρη δρος με ται ειρενία τα σίμη
η μητρή τρεις.

Έτοι μεταξύ αυτών της δημιουργίας ναι διών ταροι Κυριανοδρόμη την.
Τιοσσορην ει Θεοκόμη η εργα.

Έτοι μεταξύ αυτών της έβεντει έια ιαναόρειρης έργατος διος της πολιτικής
οικανης έν φερράρι έιαναόρη - ναι έργαθη εο έιορητα εντι ειν
πολιτικήν την.

96 « αὐτὸς καὶ Τάριχος ἡ διερίδη μαρά του μανιέρωσις εἶναι
ζωντανόντος μητρὸς Αὐθίκου εἰς γραῦσις δρυγεραῖς εδίπλωτος δια-
τύχος εὐτὸν του ναὶ ματρόπολην εἰς τὴν παρρήσιαν, δῆμον Προσθετίν
ταν Καρπαΐαν ταὶς ἔτης Βιομάτα. Νεογένεαν ναὶ Αὐθίκα τὴν δρυγερέων
ταν τὴν πόλην ναὶ βιδερράντην αὐτὸν ».

« αὐτὸς' καὶ οἰκοτεκνίου γη' η, διερίδην τὸν θηριακὸν ζωντανόντος δράμα
82 $\frac{1}{2}$ εἰς τὸν ιερὸν κατόνταντον τοῦ Πρωτεῖου μαρά ταὶ μανιέρωσις
εἰς δῆμον δρυγεράντην Καραμάζην Τριεραρχίαν ».

« αὐτὴν καὶ Θεμελιώτην ιδ' η. διερίδην εἰς τονιερὸν κατόνταντον τοῦ Πρω-
τεῖον ματρόπολης δρυγερά μαρά ταὶ μανιέρωσις εἶναι καθηγούμένου
ταὶ Καραμάζην μητρὸν Νευαρίαν διὰ τὰ μαρέματα τῆμαροδετον εἰς
πιας εἴκονος εἰς Θεοφόνον έν τῷ ιερῷ ναὶ βιβλιστε δράμ. 171, ναὶ ζητά-
ντην Βιομάτα επια ταὶ τονιερὸν Παρρήσιαν: Μανιάρη, Γευρία, Αυρι-
ῆς ».

« αὐτὴν καὶ Ζηροπίσιαν ναὶ η, διερίδην εἰς τὸν αἰετὸν ταὸν τὸν ζηροπίσι-
ζωντανόντος δράμ. 10 μαρά ταὶ μανιέρωσις εἶναι δρυγεράντην
ταὶ Λιβύην μητρὸν Μεγετίον Μικρασιατικα ταὶ μητρόβοντον αἰετὸν αἰνιανον ».

« αὖτε καὶ Μαιάν αἱ η. διερίδην τὸν τῷ αἰετῷ ιερῷ ναὶ τοῦ Πρωτε-
ίος οὐαρταρέτης νεος εἰς δύο καὶ μαρά διηγημένος ταὶ τὸν ψαμμάτι-
την γῆτε Νικοδήμου ταὶ διδασκαλίην, μαρά την διεπειδειν τονιερόντα
διετέλεσαν ναὶ Νεογένεαν τὴν δικαιοσύνην ταὶ τοπεῖον τοῦ εἶναι Γε-
ιον, εἰς μητρόβοντον αἰετὸν αἰνιανον ».

« αὖτε καὶ Μαρτίου καὶ διερίδην εἰς τὸν αἰετὸν ταὸν εἰς σύρανος γρυ-
γανέος, συνιέντως τοι ταὶ δεομητεράς εἴδος, ζαΐθεν τεθέμενος δια-
δραμή ταὶ τε καθ' θυάτια μονάδα ναὶ τοι προτρυχασίβοντος τὸν αἰετόν
ναὶ την Καρπαΐαν ιεροπράτιον Θασίαν ».

9 !Οα « 1844 ζεροσεύθηκαν ταῦτα: δύο ματρία δρυγεραῖς, ταὶ
τορά μητρόγενον μόνιμον, τὸν Εγνατεργάτην δρυρούν δρ. 47, ταὶ μαρ-

τενά περιττούς εσφαλμούς. Τυπωθεί τον κόσμον διαφορά.
Επειδή την απόφαση την την πλεονάσμα την απέβαλε,
επειδή πραγματικά ήταν είρην. Τυπωθεί την την πλεονάσμα
την απόφαση την την πλεονάσμα, επειδή πραγματικά
την απόφαση την την πλεονάσμα ήταν είρην πλεονάσμα
την απόφαση την την πλεονάσμα, επειδή πραγματικά
την απόφαση την την πλεονάσμα ..

• 1845 Όσα διατρέψανταν είσανταν στην ανατολική Ερειστική
εργαστηρίου του ναν θεατρούνται, από την πόρτα Κοινής Στού
ζεώ, ή από διάβολοστηρά μέχι αρρών την γαλανίαν υπό την ονομή
της αλιείας Αιγαίνης, απερίσιμη, φορτηγή πέρα α.ε.ρ. Ένας ιαπύτης ηει
την αρρυρόστηκα, ένδεικε κοίτης εποχής, δια την πράξη Πύρη, ένα φ.
μη λιαρούσια εποχής, μιαν μοδιάνιν υπενεγγίαν δια την αρρυρόστηκα, ένα
φέτα ένας αρχιπέπιπος παραπομπής. Ήν αρισταντες μετανοείμον, μετεκ νειδηρούς
με αριστεράς τοι αιειού είδους, ήν εν την μεράριτερα.

Τόνας πέτρος έτερος μανάρος Ερειστικής Διατρέψεων ήν ζερνία ηα
Ζειρεράτητον μαίρα ηαι μιαν μοδιάνιν μαίρην με γριβά μερβάρια ~

• 1846. Ήν φέτας δημόροιν διατηρούσειντα δρ. 250 ύπος 3 1/2 πότε
το δράμη, διοι γρότα 875 (μικρη Συνάγεως) ηατι μαίρια ήν ιοε-
ριστικούς δημόροιν με γριβαμένον δρ. 72 ήντα έβδομην ένα, Διατρέπηκα. Άγρι-
εθηκαν ηατι της ιερᾶς Κοινωνίας, ηατι αιγαίνης δέ προσετεύθηκαν
την ουδετέρην την εριανήριαν ταΐσια να στένων δημόροιν ηατον δράμη. 30 ύπος
4 γρότα το δράμη.

Ώτει Διατρέπηκα ήν την Ηλαγιάν ήν την Ζηνόροιν μενεάμηνον δημό-
ροιν ηαι χριβαμένον.

Ώτει ηατι Αύραντον Διατρέπηκα ήντα οιαζάριον με ίπραιρον γριβά! Ή
δηροαθέντα δρόσον την μαίρη θιανίνην τοι χαρή Ερειστικής ήντα γρότα
350. Έρεθιαμονια.

Ηγαπετού, διηγέρων ωρά τοι αρχιμανδρίου κ. Μεγεσίου Ηλείων
πατέρων Κοινού τη γραμμήν τοι Κορυφαβανίου.

« 1848. "Οος διηγέρων ωρά τοι διακείται πιὸσου τεραθόν-
του και μαι διεπονητικῶν εἰδῆς φόρους Συνάγεις, σε διοι-
κητῶν [τα] μετεξάρτια σεργα μαι 20 διοι εἶνος, γράμμα
νοῦ διαφέντα διηγέρων την μορφα της ρωσίας Χάριοβας ωρά
νος ωρά τοι ζειγοράτου μαι γιατρού του Κ. Νικολάου Γιωβά-
της Βιανίου, την τὴν διοικητικῆς τοι ἐγένετο τεραθόντια: Εἰς δαι-
δος, του θρόνορα, την επιζώρι, την ιαπονίαν, την Τοικερατζήσια, δύο
ωρά τεροδιαμάντι, την επιζώρι, τεροδιαμάντινον, την γερόνιον μαι την
οιερατζήσιον τὴν τερένν. »¹) « Ορθοδοξία » τεύχος 2 έτος KA'. 1949

† ΕΥΛΟΓΙΟΣ ΚΟΥΡΙΠΑΣ ΛΑΥΡΙΩΤΗΣ

(νὺν Μητροπολίτης Κορυφαβάς)

4. (Τ.Σ.) ΝΕΟΣ ΜΑΣΑΓΟΓΟΣ

1. 12 α - Ηεαγραζη τὴν τερέν ονειν διγιάν μαι γοναιν ιαραγράτεν
τερού νατοι τοι Πρωτείου την 'Ἐστι ασω', τοι της Πειραιασίας τὴν
μενιοφορωταν υροιθαρίεντον κ. κ. προπραμένον. Ζιανσίου Παρασαρίνον,
ιοθέτου τερομονάτα Ηεαριμουντανού, Ηαδανού τεροδιαμόνου Ηαρονα
και μαι προπραμένον Γαβριηλ Σταυρούντιανον.

ΚΑΙ ΦΑΝΑΙΟΝ Α'

[τεραθόντια].

3 Μανδύαν διρτιερατικοι, ὡν ὁ εἰς ἀρραβεῖς ωρά τοι γηι
Χριστιανόρευς Μεγεσίου.

3 Αρχιερατικοι εδινοι.

3 Ουκορόπια μεγάρα μαι φία μηροι.

Ο εἰς πνωρούν τους φορούς της διανοσούς τοι 40 τειν θρυ. Φοι.
αν ένειδα την αναμάρτην υροιθαρίεντον. ή διωργέτεην τοι μαραίστην

9.12.6 Σε πρώτη σειρά η παρούσα είναι η πιο γνωστή από τις παλαιές γραμμές.

I Μεγάλη

I Σειρά που γνωστή είναι ότι περιλαμβάνει πρωτογενείς στοιχεία και δεύτερες.

I Αρχικούς στόλους.

IV Τελεταρία, ήν το εν πρώτονευθεία μὲν αυτός

I Φυγές αρχιερατών

8 Σειρά καινοτομίας ερασιτικής. Τούτη δεσμής και 5 μεταξύ της διαδόρου γραμμάτων.

II Σειρά περιστατικής μεταφέρεται και παρατίθεται.

5 Σειρά περιβαλλοντικής παρατήσεων.

6 Φεργώνια μὲν και πραγμάτικα μεταφέρεται

5 Φεργώνια περιστατικής, έτη τούτοις δεκατέσσερα και 3 έτη μετά.

5 Σειρά περιβαλλοντικής περιστατικής μεταφέρεται και παρατίθεται στην προσθήτη περιοχή.

9. 13 α σημ. Τα διατάραχτα στρατηγικά κατεύνασσησαν είναι μεταφέρεται στην περιοχή της Καρπάθου από την Χρυσάνθην Βασιλείδην τον Ιανουάριο του 1886, διαστήμα την επόμενη σεπτεμβρίου Μαΐου. Η μεταφέρεται στην περιοχή της Καρπάθου στην περιοχή της Καρπάθου. Η δραστηριότητα αυτήν την περιοχή στην περιοχή της Καρπάθου. Η δραστηριότητα αυτήν την περιοχή της Καρπάθου.

2 Τετερά περιβαλλοντικής μεταφέρεται και παρατίθεται στην περιοχή της Καρπάθου τον Ιανουάριο του 1886.

10 Φεργώνια μὲν και πραγμάτικα περιστατικής μεταφέρεται στην περιοχή της Καρπάθου.

10 Σειρά περιβαλλοντικής μεταφέρεται στην περιοχή της Καρπάθου τον Ιανουάριο του 1886.

11 Περιφύνια, έτη της περιοχής της Καρπάθου και 3 έτη μεταφέρεται.

8 Περιφύνια περιοχής της Καρπάθου.

29 οἱ μὲν θεοὶ καὶ διάγορα

1 Ζεὺς θεοὶ πρεσβύτερος εἰς Χριστοῦ γένεσιν.

2 Βαρύνια ψυχεῖαι.

3 θωρακίοι, ἵνα τοι 2 ρωσοί καναρρήσι πρεσβύτεροι διά
ψια θεοῖς πρεσβύτεροι καὶ διαμονήν διὰ τὰς αρσηγορίες
τοι μαρτίε.

14 Δέρες μεταφρετοί καὶ κεντητοί, ἵνα τοι 6 καναρρήσι πεντεποι.

9 Ζευς μαρτύρας καναρρήσι τοι θεός, μεταφρετός.

5 Ζευς μαρτύρας ψιλορίτας καὶ μαρτιοί.

4 Ποδιαί τοι θεόγνης οἱ δύο μαρτιοί πρύται

1 Σαρή μεταφρετούς διά τὴν Εὐαντα τῆς Θεσσαλίας.

13 Μανδύα μεταφρετά διάγορα διὰ τὰς Εὐαντας, εὐαγγέλια.
κ.ε.ζ.

2 Τετελέδες πρεσβύτεροι.

9. 13 6 2 Τετελέδες πρεσβύτεροι εἴδος επορθίδες τοι θεόγνης.

3 Ποδιαί 2 τοι Εὐαγγέλιοι καὶ διά τὸ εὐθρόνον τῆς Παναπάσ.

1 Αἰγανηνή διά τὴν θυμορέζαν τῆς Εὐαντας θεογά τῆς Βαστιας.

1 Γύρα τῆς ἀριας Τραυτήψι τοι θεόγνης πρεσβύτερος καναρρήσι.

2 Οραιοί μαρτιοί μαρτιοί.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'

[τερά Σκείν]

2 Κιβώτια ἀρρυά τῶν ιεροδιανῶν.

35 Κανδύα διάρρα, ἵνα τὴν Εὐαντα τῆς Εὐαντας, τὸν ἄνωθεν τῆς
ἀριας Τραυτήψι, τοι δέ φριστα τὸ τέμπλον μεταφρετός εἰς τοὺς γο-
ραῖς

7 Τετελέδες πρεσβύτεροι τοι τέμπλον.

4 Αρρώ αρα καιρία νε τα καινύν ει. Επίσης
τα δύο μετρά και τα δύο μικρέρα

4 Άρι θίνετες εε το θαγραν, εε δερα δόρραν και
άρρω νε βαρέα και εε άρρω άσφαν.

1 Άλματα δέκαρος μετράντες εμανή πάρα το θηρι.

1 Μετα άρεος ορίων εε γυνας με βαρέα και
έτερον μετράντες μικρόν.

1 Δέκαρος μετας

6 Εγκεφαλία δέρρα.

1 Μετας θεαρός μετρόπους δέρρων δά μετράντες.

1 Δέκαρος με έναν άσφαν.

1 Έτερος εοι δημάρχου δέρρωδενόν.

4 Θυμιατά δέρρα, ἐν την γωρίς βαθον.

2 Τριτέρα δέρρα.

1α 1 Το δέρρων μαρμανδηρον μέρα με την μηρία, ζωραστεν,
και επις άριας είναντον.

1 Κατσιον δέρρων ζωιχριδον δέρισεν εέγνη,

2 Δίβνοι δέρρωι.

1 Ηρεμησεια δέρρα με δημάρχη πρεβολογίην ιρρεσιαν ἔγνατα
εις το μέτον μουταντιον και την είναντα εοι "Αγίον Ζεστιν ιδι-
τιδεν, ωριγή δε τρια σογεια τοι βιταν, οίνον και Βραιαν και
τρεις μηροθήμας.

64 Αριας είναντος τεος εοι μηματος μικράς (και) μετράς,
ἐν για μαρι βεινα, εοις μερογητας τε την μερομαχίδη με
τα δύο μικρά δέρρα βεργάνια, η δε τον Χριστον (δαμασα
πς) μεγειον εις άριας είναντος εοι "Αγίον Ζεστιν.

1 Φιάζη μηματα εοι δημάρχου την γενδαρρήρου.

10 Σιαμεάνια δρεγάνια μηματα μετρά.

26 Έτινονες ψύραι ζευς τοι βιβλίαντος μινησταί, ζευς τον
μοναστηριανόν.

6 Πορεύεσθαι, ὃν ὁ εἰς μέρας, δέ δὲ τοι γίγνεται, δρόποι θρεπτάντων.

1 Χρόος θρεπτάντων μέτροις 10 έτινονες ζευς τον δύο μερίους τοι
μηραγιώνεντος.

2 Φωνήπια τοις γίγαντεσ, οὐδὲ τοι εἰς τον γρόπον.

2 Αναζόροι.

14 Δρακόντεια τοι τέμνον θρεπτάντων.

14 Άγριον θρεπτάντων τοι τέμνον.

3 Σεαροι θρεπτάντων.

146. 20 Έτινονες τον μοναστηριανόν ξορτών.

2 Θροζόρα, ζευς τοι βιβλίαντος μετα μονήντη.

1 Ταῦτα μέρας διὰ οργαγήριαντα.

9 Οὐάδες αγρίον εἰς τον μονεύεσθαι ναι εἰς τον ερημόν, μετα πάντοτε τοι μοναχοι Κομισσωντον.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'

Οια μοναχήματα εἰσιν θυμητήντα τοι τοις ἀπίστοις εἰ-
σιν τοι "Αγίον τεσσιν].

1 Άγριον μέτροις 30 νομίσματα μιαρά ναι μεράρια τρυπαί με
άρρητά, ὃν μία γίρα Ιουριας.

2 Ανεέρες, ὃν εἰς μέρας τοι τρυπαί μαριτεύειν τον σφιον
Τριάδα, ναι δέ τερος μέτρος.

1 Θαυμάζοντας θαυματουργούς τον.

2 Μιαρά άρρητά γέρια, ζευς δάκτυλον, ἐν μοσδι, 3 θυμάτα
όρα άρρητά.

2 Παράσημα Ρωσσιναί.

της την θήσην της.

Μια ψιρά ιδιότητα που των γριών και έμπορημένη
είναι μητέρων της συλλογού, η οποία και δεσμός μητέρων
και γιατρίων αρχείων, η οποία περιλαμβάνει
την θεοφάνεια της Αγίας Ειρήνης της Ρωβίας την 1848,
και Μάιον.

Μια ψιρά μονίμης υπεριγείας πειθαρημένη που μαρράρι-
σ και διάσορα μεταράδια, και Μ. Παραράρτου Κυριακού
οι δύο Τυρνάβου (1834-5).

Μια ψιρά επεριγμένη, μονίμης υπεριγείας που δεσμεύει και
διάσορα μεταράδια και με δεσμόρους.

Μια ψιρά μονίμης υπεριγείας υπενθυμίζει που
δεσμεύει και με δεσμόρους.

Μια ψιρά μονίμης υπεριγείας υπενθυμίζει που
δεσμεύει και με δεσμόρους.

Έριο γράμα.

Τον έριοροιον τέχον την θίνα δεσμον., πειθαρημένη -
διάμονας.

Τον έριοροιον πειθαρημένον, τέχον την θίνερ. Θεοσον.

Τον έριοροιον πειθαρημένον θίνον με μέρες καγάς και
ους, τέχον και εἰς την μέσην μίση μεράρην μετρον.-μετριάν.

Τον έριοροιον με μηδέρων βιασμένον, τέχον την εικόνα
της Αγίας Τριάδος ή ένος μέρους και της άλλου της Δια-
δεσμού, με θίγον δεσμού και με μέρους έργηματις.

Τον έριοροιον με μηδέρων, τέχον των δύον τα Θεοι
τοθημένον με δεσμού και μέρους.

Θυν έριοροια γρίνα αγιορείνα, μητρού ρόρου άγρα.

Τον έριοροια διδεκαδόρον αγρορείνα, με θίγον δεσμού,

Ο Ηλανδας, καισάρας Χαστιέρος ήταν επί της Μαργινά⁻
βασιλικής πεζικού ο πρόσημος Ήφασ δημόσιου από τους ιερούς
ον τη Πρωτεαστή εν γεράνιον και τη θεοφραγγήρον ονόμα.
και ως διανομική βροτή ιερής αρχής θεωρήθηκε.

Ο μαυροπόρινος, μαυροβανίος της ιεράς και της
βασιλικής πεζικού της Βαρουσιδίου μηρού Αυγούστου προδάσας
διηγήθηκε εἰς την ταύτην την Πρωτεαστή διοικητήρια -

1895

- Τοι. Λαυριανής έκθεσας της δοδού εἰς πανικάσην
Σαμαρινήν την διοικήσεων αριστερού την ιερής ταύτης
και της δικτύων διάφορων θεοφραγγήρων εἰς την ιεράν και της
βασιλικής Εὐαίας της απίστης Θεοτόκου « Άγιον Σεπτεμβρίου ».

Ηαρά Πάσχας 1895 Νικήτας ιεροδιάκονος έθεσε πρώτην.

1896

« Ο καμπυλωτός Θαμανικός μεζζιώνες Βαρουσιδίους
γίρεψε την Ηαρά Πάσχας 1896 μιαν βροτήν διατίθεται στην ιεράν
πεζικού. »

1897

« Τοι. Βαρουσιδίους έκθεσας Μαρτίου 30 υπόθεση
εξόργιαν διοικήσια, την θεοφραγγήρον την βροτήν μετα-
χειρίζεντον, δρυών και για την διανομή.

1902

« Τοι. Βαρουσιδίους 1. έκθεσας, μαρτίου ετούς φε-
βρούς μαγαζού Βαρουσιδίου διηγήθη διὰ τοῦ μαυροπό-
ρινού Πρωτεαστή του, κ. Αριστοφέρου δοδού εἰς τὸν καύπι-
ναρην ίερον της Καστορίας μεζζιώνεντος Χιζιανδαρίου για αὐτορι-
κή γέρα (πρεμιτά) διὰ τὴν διαφοράνθη εἰς τὴν Ελαίωνα της
απίστης Θεοτόκου « Άγιον Σεπτεμβρίου ».

Σημ. Ο διηγήθης εγκατέστη πρεμιτάντος ζωγράφεας γέραν;

Ο Μανδαρης κασα Χαροπηνος ήταν εαι Ναζρινα
βανοι νεζριαν δη μροζηνης Ηφας δημητριεν εις εαι ιπα.
εις εαι Πρωτεαν εις γερον ου και ήταν θωραγγηρον ένων
και ψιλον διαμονην δεοντην παρη την θωραγγη.

Ο μανδαρης ορθρινεας διαμορφωνος εις ιεράς και ε
βασικιαν και η Βασιλειανην απο "Λιθικος" προδανεας
δημητριεν εις εαι ναου και Πρωτεαν δυο θωραγγηρα -

1895

- Στοι Λαυριανης ιθωρεαδιας ήταν εις και μανδαρης
Δαμασκηνην ήταν διανηκόχειρον επιβεβενεν ήταν εις ιεράς ταυτ
ην θεοδην μεταν την δέρμα δημητριεν εις ειν ιεράς και ε
βασικιαν θυντα εις απιας Θεοτοκου « Άγιον ζεστην ».

Κατα Ηλιον 1895 Νινητας ιεροδιανουνος ιθωρεινης

1896

« Ο καιρικαναρης Δαμασκηνος νεζριανης Βασιλειανης
γιέρωνε κατα Ηλιον 1896 μιαν δεοντην δια βιτινην ιερην δημητριεν
και ».

1897

« Στοι Βασιλειανης ιθωρεαδιας Μαρτιου 30 μροζηνη
ειδησην δυο γερονα, ήταν θωραγγηρον ήταν δεοντης μετα
χειριθμένον, δυοιν και για πυρι διαμονηκαν.

1902

« Στοι Βασιλειανης 1. ιθωρεαδιας, μαρι εινος φ
πονος μαντζοι Βασιλειανοι δημητριεν δια εαι ιανσειορο
μητρατου Μπρειοι δειτου, και Αραραγγελην δοθεν εις ειν καιρο
ναρην γεροντα Διανησιον νεζριανην Χιρανδαρινον για αι εορι
και γιρα (υρεκιτσα) δια νια διαρεπηθη εις ειν θυντα εις
απιας Θεοτοκου « Άγιον ζεστην ».

Σημ. Ο δημητριεν ειν μπεκιτσεων θνογκαίεεαν γέρεν ?

με την θητική της.

Mia ψιρα ισοτιμένη με τον πρύτανο και έμπορημένη
το επόμενο ψιρί την συάρχου, έχωντα και διευρωτή ψιρόν
τη γιθαρίαν αρχεδύσεων. Ήταν η πρώτη με άροντζηρον πατριαρχή-
γιν θρονίν παρα της Αράς Συρόδου της Ρωσίας τη 1848,-
και Μάιον.

Mia ψιρα πολιτικός υπαρχίες, νεοοργανώνται με παραρά-
σ τη διάφορα περιάδια, και Μ. Πατριαρχή της Κυριακού
τη Δύση Τυρνάβου (1834-5).

Mia ψιρα τετραγωνένη, πολιτικός υπαρχίες με δύομιντα και
διάφορα πρόστιχα περιάδια και με διευρών.

Mia ψιρα πολιτικός υπαρχίες πεντεκοστής με δύομιντα και με διευρών.

Mia ψιρα πολιτικός παρασκευών υπαρχίες πεντεκοστής με
τριπάτες, τριπάτες διορδινήσεων.

Έριοροα.

Τον έριορον έχον την Αναβασίν, νεοοργανώνται με-
σάγωνται.

Τον έριορον νεοοργανώνται, έχον την Άντερ. Θεονταν.

Τον έριορον νεοοργανώνται δύον με πέτρας παγάς πα-
ους, έχον και την πεντεκοστήν ψιράν περιον-γαβιάν.

Τον έριορον με την πεντεκοστήν πασαντενον, έχον την εινόνα
Αριας Τριάδος ή ένος περας και ή οπου της ζω-
τεων, με δύομιντα δύομιντα και με πέτρας έζηνοεις.

Τον έριορον με την πεντεκοστήν, έχον την δύναντα και θεο-
τορημένον με δύομιντα και πέτρας.

Ωντιν έριορον γρίνα αριορεινα, ψιροι γόρου άρια.

Τον έριορον διδεταίρεον αριορεινα, με δύομιντα δύομιντα,

της ωρίν ή δυσθάντη γερμανίστικη τυπογραφίας εἰς τὴν Μεγάλην Λαύραν, είτα γένετο δυνητική Κουρουμουσιώνος και διαρίζον Τυπογραφίας την εἰς ιερή ναΐ τοῦ Πρωτόκολλου, είτα διαγράφοντας γενοινοβιάσεν εἰς τὴν τοῦ Βατοχωρίου. Γερμανίστικη και της Τυπογραφίας θυσθαντή δὲ ήταν ἀγηθεν ἐνεργήν τοις αναργήθεν, τοιαίτα δύοια γραμμία επίση. Ἐν εἰς τὴν Μεγ. Λαύραν εἰς τὴν Παναγίαν Κουκουζέζισσαν, ἐν Ενεαρχίᾳ εἰς τὸ «^τΑγίου Στεφάνου», και ἐν εἰς τὴν Βαρνακόπεδαν τοῦ Βατοχωρίου.

Ἀρχιγραμματεὺς Κορυνητὸς Λαύριων Τριῳδίες.

¶ 166 Βατοχωρίου Α. Θιοβασία 1901-1902

Μαΐου 29. ἔτι γανογία μετὰ τὴν Βατοράτηριν.

Πέντε διαμονήναι μετὰ την Βραρίων, ἀνδρῶν πάντα.

Μία δραγιάρινή δεογή τοῦ μακαρίου Αγαθοφύτου.

Τὸ δροιχάριον (sic) και εἴς γανόγιον τοῦ γέροντος Διανούσιου Βατοχωρίου και για τὴν ομηρίαν, και για ποδιά V. Φημοκανάριν.

1902-1903

« Τερά τηνοτεινη Θιοβασία.

Προβεβεδησαν δύο αεροπύριοι ἀεροί, τοις διναρτείσι. 1 Κιρικύον δευτερογάμον τραγανίσθεντα.

1903-1904

« Τερά Θιοβασία α. Σιριανδραρίη.

6 έτη δροιχάρια μακαδινή διανάτα την τελεοργανίστικην τοῦ γέροντος Ζεύδημην ράιστου, διν ζευγραύψησεν την Τερά Κορεύς διεργοδούσης τῆς οιερασίας τοῦ ἕως 400 φίρας Οδυμανίας. Μιννία τεντού η μυτήκη τρέπεις.

¶ 17 α Μαΐου 10. Τον κανδύζιον δρυροῖν δραμ. 106, αιρεθεν την μαριά ημῶν Θεοτόκην ὡς τον ζειμένη Ρη-

γηρα α Μυρατζη -

1904-1905

Τοιο Διανοιας υπό τράσ ζωτικών

Ταυτου 10. Μια γοργή εγκωματική με τις γραπτές
λέξεις αγίας των 45 χρ. αρχαιοτήτων ήταν και γερακος Διονύσιος
νεαρούς Τιμονιδαρίου, « απός Ανδρέαν ».

Τοις γραφαντος γραπτών μετ' είναισιν ένδειν και
με αριθμον διαρράινται και των γραπτών διατρέχειν ήταν και γερακος
τρανού νεαρούς Διονυσίας ήταν και νεαρούς το « Γενέθλιο
της Θεοτοκου -- θωρακειθη τοι εγκάριας αγίας φύνοντος και
« Αγρον ζειν ».

Ταυτου 17. Τον ναυάρχο την παραδοσιας αργίαν γραψαν.
Σημαντικός γετες αργίαν αρραβών γραψαν ήταν στα εγκάρια
πιάνω τον « Αγρον ζειν ». Σαραπεδέν είναι είναιντον τον « Α¹
ζειν ». Ιποταν διαδρόμου και έναντι τον αριθμερούς γραπτών, αγία
ρωθέν δέ ήταν τον μαστοφορικά του χρονογράφου και τύπων
φοιτητικούς και και διευθρόντων ωραία εγκάρια η Κανονι-

Ταΐκα και κάνα τα γύρα την γερακηέντα. το παρά αί-
γα. Στα γραπτά λορσιν γετες γερακηέντα.

6. Παράρτημα

αλια τέτη ο γραπτούς διαρρικάς ωρίην είναιντον μεταξιν
γραπτών της Κανονικούν ουσόργανων ήταν και γραπτών τον Παραρτηματικό¹
ωρίεργασθεντες ήδε και διό μαραζόρος δημοσιεύθεντας ήταν
Μ. Γεδεών, οις δέν είναι είναιντον να εύρηται, διότι το μέν το
είναι είναιντον δέν είναι είναιντον, το δέν είναι γραπτούς τον « Βασι-
ικού την Ορθοδοξίαν την Καθολική », δέν γενικούργασθεντας..

της εραί αργία Παραρτηματικού ναού
μαραζαριή την εργάσθεντα. ήταν είναιντον και αρχιερατικήν αρ-

αν ταί Κοινοῖς εἰς καὶ Χριστοῦ Μεγάλης Θεμάτων, γενέθλια
του νέου ωαρά ταύ μανιφωτακού αἵρου Ημέσεις καὶ Διαφορί-
ν, τῷ 1860 οὐαρπίω ἐται. Σιορισθέντος ευνόδιων, ἐγόρου
τοῦ τούτου αρχήν τούτου ανενοχαῖντος, διπλοίς ερεβίας καὶ δυοι-
υ πέρος ἐγάγεις ἐδιορθωθεῖσαν ἡς φίου ἐξθάρηνα καὶ τρί-
τηα διορθώσεως.

Μιτρα.

Μια μιτρα τάσι δέρρων μενοδυτικήν μὲ ἀδάμαντας καὶ
τούς διασόρους ἀργιθεῖς ωτέρας καὶ μὲ σκαρόν διδαμάνει-
ν. Παιδίου (1726-33) καὶ Νεογίου (1734-40) τέντων
ταρχήν

Μια μιτρα δέρρων μὲ μαργαρίτας καὶ διδαμάνεις καὶ
σκαρόν διδαμάνειν, τοῦ Μ. Τζέρου Βιοντίου.

Μια μιτρα τάσι δέρρων μὲ 4 βράχεα καὶ δύος, ωτέ-
ρας καὶ μαργαρίτας, εἰς δύοις ὁ διδαμάνεινος σκαρόν
σῆρε γαμένος προτηρόσθητη δὲ εἰς αὐτήν ὁ σκαρόν εἰς
τὸ Τζέρου, αὖτις δὲ ἔτει τοῦ Μαυριπίου Πατριάρχου Κυριού,
(1813-18).

Μια μιτρα τάσι δέρρων μὲ 4 βράχεα μὲ μαργαρί-
τας καὶ σκαρόν τοῦ Μ. Πατριάρχου Τιαννίου (1761-3).

Μια μιτρα τάσι δέρρων μὲ βράχεα καὶ ἀδάμαντας
καὶ σκαρόν διδαμάνειν τοῦ Μ. Βοδενίου Ανδρίου.

Μιτρα μαύρη δίσος μαργέν μὲ μαργαρίτας, μέρος ἐγ-
εν τούτων, ἐγουσα καὶ σκαρόν δύοις.

Μια μιτρα μαργαρίτα, κονικός μαργέν μὲ μαργαρίτας
σκαρόν, διορθωθεῖσα τίδη μετά εἰς θηλύς εἰς.

Μια ἑτέρα μιτρα δύος δευτεραρχητη μὲ δύοις στούψ,
διορθωθεῖσα τικούριθη μὲ τάσι μενοδυτικέν τοῦ:

Μια γιργα ιδανικης ψεων που να δροσιστει
με την ανθεκτικη της στηριξη, την οποια να διατηρηται
την φθοριανη ανεξιστηση. η οποια θεωρητης και οφειλητης μαρτυρητης
μην θεωρητης κατα της Ιερατειας Συνοδου της Ρωμηιας τη 1848
και Μαΐου.

Μια γιργα μονιμης υασιγες νεοδημητης και παραπομπης
να διαχοριστηκε περιττη μεταραδια, τοι Μ Πατριαρχητου Κυριακης
της Ανω Τυροβου (1834-5)

Μια γιργα επεριγμένη, μονιμης υασιγες ψεων που
μη διαχοριστηκε περιττη μεταραδια να μη διαυρουν.

Μια γιργα μονιμης υασιγες μεταγενεσης που μη ζητηε
ψεων που μη διαυρουν.

Μια γιργα μονιμης υασανος-υασιγες μεταγενεσης που
μαρτυρικας, γριφουα διορδια σεις.

Ἐριόροια.

Ἐν ἐριόροιον ἐχον την ἀνάστασιν, νεοδημητην και
ζειανωντας.

Ἐν ἐριόροια νεοδημητην, ἐχον την θυετη. Θεοου

Ἐν ἐριόροιον νεοδημητην θησ μη μετερας υασι
μιναυτη. ἐχον που την μετην ψιαν μεταζητην μετρων μαδια

Ἐν ἐριόροιον μη δημιαρον νεανικεν, ἐχον την εινοντα
της Αριας Τριαδος Εγένος μερους να εγ απο της διαν
μετασεις, μη ζητην διαγη - μη μη μετερας ζεγγισεις.

Ἐν ἐριόροιον μη δημιαρον, ἐχον την αμνον τα Θεοι
νεοδημητην μη διατηρηται να μετερας.

Θινη ἐριόροια γιγινα αγιορειτην, γιργα την αγια

Ἐν ἐριόροιον διαδεικαρεον, αγιορειτην, μη ζητην διατη

Τυράννα τῆς Δραγούσης.

Ἐκ τῶν ἔμορφοιον Σταύρος ἀδεμάνενος, ἐγου θεος καθούς ἀριών
ιγάνεν ναι ὅπα γεγανα.

Ἐκ τῶν ἔμορφοιον Σταύρος αὐτοστάτευς ναι μὲ ἀδοί μωνοις
νας, τοι ἀνοὸ Σταύροις δέῃς οὐρανούς (1830-4).

Ἐκ τῶν ἔμορφοιον Σταύρος εἰγε-τεῖ, ναρής κενοβρυτήνος μὲ βράχ
ν, τοι Μ. Πρεβοῦν.

Ἐκ τῶν ἔμορφοιον Σταύρος μὲ βράχον θητεύτην, ναι Μ.
Ιησαδέλφειος Ζωνίζ

Ἐκ τῶν ἔμορφοιον μὲ ρά μὲ δύο βράχοις ἔμφροσθεν ναι δύο σόδεν
το M. Γερυκού (τοι ἀνοὸ Δέριν 1842-5, 1852-3).

Ἐκ τῶν ἔμορφοιον μὲ βράχον κενοβρυτήνον τοι M. Βοδενίν
Πινθίου.

Ἐκ τῶν ἔμορφοιον Σταύρος, τοι Βοδενίν, μὲ δεδάφους.

Ἐκ τῶν ἔμορφοιον ιαζανού μὲ βράχον, η Παναρά.

Ἐκ τῶν ἔμορφοιον ιαζανού μὲ βράχοις δι Τηγεούς Χριστού.

Ἐκ τῶν ἔμορφοιον φοινερού, ιαζανού.

Ἐκ τῶν ἔμορφοιον Σταύρος μὲ βράχον, οὐρανούς βοαθητήνος.

Ἐκ τῶν ἔμορφοιον άρρυνοιν, ἐγου έγ θεος μέρους το ὅπον Μανδή
ν, ναι ἐγ ὅπον τον Σταύρον.

Σάιμοι.

Τοῖς βάιμος μὲ βράχτα, κενυγος.

Τοῖς βάιμος, τοι M. Βρέτον θιοντού, κενυγος εἰς
σινοι.

Τοῖς βάιμος γρυβοκενυγος μὲ τοις Αιωνοτορούς.

Τοῖς βάιμος γρυβοκενυγος μὲ τοις Προφήτας.

Τοῖς βάιμος γρυβα, γρυβίνος, τοι M. Αγραναγέρου (1826-
30).

Τίς βάνος θρόνος της θεού της ράβδου Ηλευθερίας.
Τίς βάνος θρόνος της Μ Γεωργίου Ανθώνιου /1541/
Τίς βάνος γρυπού, μορφωτικού, επανενευρέου
Τίς βάνος θρόνος επανενευρέου της Μ Δέρμη.
Τίς βάνος θρόνος επεριγγυέων.
Τίς βάνος θρόνος της ιεραρχίας του υε Επισκόπου
Ούνο βάνος θνατι.
Τίς βάνος θρόνος, της Μ Θεοφίλου Χρυσανθού
Τίς βάνος θρόνος καραϊδή, ψε δεκάρι παραπήρ
Τίς βάνος θρόνος κομινή
Τίς βάνος δύο τι ώι δύο πορφύρων, της Ιεράς Ρω^μ
βίης Συνόδου.
Τίς βάνος θρόνος.
Τίς βάνος θνατι.
Τίς βάνος γρυπούτενεγρος της κομινού δέρμη, της
Μ Βοδενίν τηθίμου.
Δύο βάνοι επεριγγυέων.
Ωμοροία μερίδα σιρφωδένεα ήν νέου.
Ἐν Ὀμοροίᾳ, της Μ Θεοφίλου Βιονυσίου.
Ἐν Ὀμοροίᾳ, της Βοδενίου.
Ἐν Ὀμοροίον γρυποῦ μὲ βυάζα μερίδα
Ἐν Ὀμοροίον γρυποῦ μὲ καρραρίτας.
Ἐν Ὀμοροίαν θρόνος διαβούλης, της Πατριάρκου Ηγαθού
Ἐν Ὀμοροίον μὲ βυάζα μικρά, δισι καινούριον.
Δύο Ὀμοροία βιάνι γρυποῦ, μὲ ξενάρους κενεγράτ.
Ἐν Ὀμοροίον δισι μὲ κενεγρούς ξενάρους ἔγονεας
καρραρίτας.
Ἐν Ὀμοροίον δισι ὑδαθμένον, της Ρωββίας, μὲ ξενάρους.

Ο μοσχός γιαρά διαρρεώντας ναι ταιρά την νέον.

Στην άμυνση των χρυσών, το M. Τζέσεν θίουν σιου.

Στην άμυνση των σινιού παιδιών, με βράχα.

Στην άμυνση της Ρωβσόνης σκυλίδων

Στην άμυνση των χρυσών του M. Βοδεν ίπ.

Δύο άμυνσηρια σινιού, με υράσινας ζευκόποιος.

Στην άμυνση των σινιού, με ζευκόποιος κενεγέας.

Στην άμυνση των σινιού, με υδρόφυτα χρυσών.

Στην άμυνση των σινιού, με παιδαρκάδες χρυσών.

Δύο άμυνσηρια σεριγγένα, με ζευκόποιος χρυσών.

Μανδύας

Τοις μανδύας είρινούμενος μάντος.

Τοις μανδύας, είρινούμενος μάντος της την άρχιδιανων
· 4 υδρόφυτα χρυσών.

Τοις μανδύας, το ζοιδίφον λοιπριάρχου μυνέτωντος τοι α-
> Τορνόβα.

Τοις μανδύας τοι M. Βοδενίου.

Τοις έτερος της Ρωβσόνης σκυλίδων.

Δένα τοι επειγμένοι - και 4 υδρόφυτα σεριγγένοι.

Τα μαρά τοι άειμνήσου Τυρεσσίας Θαβίδ Αγιορειδένα
γιαρατινά, δένα μαρίς διορθώντας είρινούμενον της γερ-
βόν υόρον, υρός χρήσιν το Παιριάρχου μαρά το Ενερέρω
το M. Παραβικενής.

Τοις βάσιμος κενεγέας, βάσιμαναθάτεις με μαύρα αύραρά.
Στηρίξα μοριάνον, ερώσα. - Στην μεριάνον δρυνόντων μεχριταρένον
μένην μαύρην κενεγένη. - Στην άμυνση των μέρα, κενεγέαν, της μα-
· μεράρι μαννούριον - Στην άροιον μικρόν, βάσιμο μοριάνον μεχριτούριον.
μεριάνον κενεγέαν, βάσιμο μαύρος αύραρά, μαννούριον. Στη φέρος

Επιτελίνα μόρια τελευτές - Το έπειτα για περισσότερη
πα

Πατέρες

Μια μακερή αρραβώνα, με τη μητέρη μάκια στη σκηνή
εί. επο.

Μια ιδιαίτερη αρραβώνα, την Μ. Βούτση. Το
μα. μάκια στη σκηνή επο.

Όντως μακερή αρραβώνα, μάκια με απόστρατη μη
μητέρας αρραροτρύνοντας, και τη δέρμη βαδείαν.

Μια μακερή αρραβώνα μεδένας χαθρανία. Σ. Ορέα
θεία ή νέου, μετα της Θηγανής επο.

Μια μακερή αρραβώνα (Άνδρας φίλην)

Μια μακερή αρραβώνα, άνδρας επι τανιγκής επο Πρεσβύτερος

Μια μακερή αρραβώνα του Μ. Διανοσίου με γέρεσι.

Πέντε μακερή αρραβώναί, ηγέτης των ζεδιοφύλων της
νέου, με τας Θηγανας επο.

Σταύροι

Τέσιοι σταύροι μήρας, με κριθαρισμένος, ταί Μ. Φύσερας, διά οι
αραβιών.

Τέσιοι Σταύροι εποι αραβιών με βάσιμους και μαρραρά.
επο.

Τέσιοι Σταύροι υποβυζαντινούς με ομάδαν και μετρας οι
αραβιών.

Τέσιοι σταύροι υπόρος με τιμια σήραν και μαρραράς, τέσιοι
αργυρών θηγανήν.

Τέσιοι Σταύροι άγιας, εραστέης, αρραβών και γριθανήν
με ομάδα και σήραν γαργαλιάς της Ρωμείων Συνόδου.

Τέσιοι Σταύροι θύριος τοι αράνα αργυρών και με κριθαρισ-
μένος, της Ρωμείων Συνόδου.

Τρεις Σκαροί αράβων, δρυροί καὶ Μ. Γερμανοῦ. Τοῖς Σκαροῖς αράβων καὶ ζηνοφοίον υπενθύμητον μὲ διδάχην εας, τοῦ Μ. Κωνσταντίνου τοῦ Διονούσου Τυρνάβου, καὶ οὐραργένεος μὲ την πατριαρχικήν βαζών.

Ἐν παντικαὶ ἀρροῖν, ἐν σκηναῖς τετραβαγγέλου, μὲ ἄρα φειγανα, τοῦ Μ. Θεοφίλου Θιανούσιου, μεριερόθου Διονούσιας τοῦ Μ. Θεοβαρονίους τῷ Μ. Γερμανῷ.

Ἐν παντικούν γίγινον, μεριέζην τέσσερα εμιγκατα ἀρίων φειγαναν, τεγανα εἰς τοῖς ζηνοῖς καὶ Διονούσιον θεού.

Μ. α κάττα θεατέτα παρα τῆς Λεπᾶς Ρωβούνης Διονούσου καὶ μεριέζανα τα διονούσα

Ἐν ἄρα μοτίρια ἀρροῖν καὶ πιον φαντορόν. Τοῖς δισκαλοῖν μῆτρα. Φίνη δισκαλα μητρά τοῦ Ζενεδίου. Τοῖνα διερίνιαν. Μιαν φανίδα. Μιαν φόρην. Τοῖνα δοκτέριαν θάλα το διερίνι. καὶ καίτε τῆς Ρωβούνης ξυνόδου.

Ἐν ἄρα μοτίρια ἀρροῖν, χρυσούοβυγητον μὲ βυάζα. Τοῖς δισκαλοῖν, δημοίον. Φίνη έπερα μητρά δισκαλα δημοία. Τοῖς ιστερίσιος δημοίος Μια φόρη, δημοία. « Μια φαβίς, δημοία. πια μαριγκατα. Πλακετα καίτε εἰς μιαν καίσσων ».

Η παταραγή διαμπίνεται το διορθορραγίου. Εγενόθησαν τῇ αὔριν τα παρατα δισκαλαδέματα, ώρας δικυρίων τοῦ 6 Ιανουαρίου 27 (μαΐου 19 και 28) καὶ 30 (Τουρια 3 και 11) και 41 (νοεμβρίου 1) γράψενται.

« Αρα φειγανα Πατριαρχικοῦ Ναοῦ.

Πετραγητῶν δις τον 61 και 67 δημειώματα μεριάν φειγανα. Τον μεταψ ίν καὶ ζενος Σκαρού, ἀνερ ζενέντο τῷ 1860, ἵν τινα καὶ μὲχρι τοῦ 1866 ζενίζοντο. Ανδραῖς ιερέως τίνος Σκεράνου, κακοϊδούσος, ίνωρεκάντος τον

επιμελεία γηραιάς εποχής - Ένα συγκαταγγέλμα του πατέρα μου.

ζημιά 220, άνωρα 33,200.

6. 62 .. Τότε έτσι ότι αὐτή ναι καὶ Μαρτίνης πλέον δεκαετές
παρέμεινεν ἡ Μεράρη ἔπειρης της τοῦ ζεύς εἰς οὐρανὸν περι-
άφηκεν μὲν Ἰωάννος ναυτικός αὐτορρυθμός διεφόρητος μεταξύ της
Μαρτίνης τῆς πρωτεύου Ιωάννου τοῦ Πατριαρχοῦ. Δρ.
μ.α 110

-- Τότε έτσι ότι αὖτις μηνί Μαρτίνης 15' ἡμέρα περασθε-
παρέμεινεν ἡ Μεράρη ἔπειρης, τοῖς αὐτοῖς παρατηταῖς εἰς
αναπρωτείαν τῆς τοῦ Πατριαρχοῦ μὲν Πληροφορούντος, τοῖς τοῦ ζεύ-
ρου εἰς μονήν Πατριαρχοῦ μὲν Ἰωάννος εἴδη ερία ὄρρυς
ἄστινα μέρος ζρύδων ἀριθμένα τῆς πρώτης προσομοίων τοῦ Μεράρην ἔπειρης
αν παρὰ τοῖς Κεντοροτοῖς αὐτούς τοῖς προσομοίων τοῦ Ζεύς
τοῦ Αγίου, ναὶ διὰ τοῦ αὐτοῦ προτέρου, τῷ μερος τοῦς βροτοπερίερεις τούτοις
ἀνεναγρήθησαν ναὶ ἐμητηριῶν παρὰ τοῦ δημοσίευτος Ιωάννου
τοῦ Αγίου, περίκον μὲν τούτοις πατερούντος τοῦ Αρροβοσιαρύτων, 85
δραμιών ναὶ ποιῶν μιαν ἀρροβοσιαρύτων 85 δραμιών, καὶ
επειδὴν διπλούν 185 δραμιών.

Διὰ δέ τοῦ εὑνέτερος διεπέρασθεν τούτοις. Θιερός παρ' αὐτοῖς
τούτων παρατηταῖς.. παρέμεινεν ἡ ἔπειρης ἐγγένητος τοῦ Ιωά-
ννος ζημιά 20 ναι ἀνωρα 2.200.

-- Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ παρέμεινεν ἡ ἔπειρης παρὰ εἰς μὲν
ἡν Πατριαρχοῦ μὲν Ἰωάννος, ἐνευα τοῦ πεπονισμού εἶναι
ζιάδων ἀβύρων, ὃν ἀμορφώθησεν οἱ νεισιοὶ τοῖς ζεύγεσιν τονισμοφερούθεντες
τοῖς τοῦ Αγίου τοῖς Ρωμαϊκοῖς ναὶ ζητίων ἀβύρων καὶ τοῦ πυθενέτος
τοῖς τοῦ Θιεροτοῖς παρατηταῖς τοῦ Μεράρης τοῦ Ζεύς,
ζητίδας προσίνοντα τοῦ.

-- Μεράρη δέ ζρύδων τοῖς παραδρομήν, οἱ αὐτοὶ εἰρηνέτες
τοῖς τοῦ Κοινωνούντος Βασιλείου τοῖς

Βιοσσαρίων Καρδινάλης τῷ λογιώτατῷ ἀνδρὶ Νικολάῳ τῷ Σεκ
δίνῳ εἰ πράττειν.

Εἶδὼς σε καί αὐτόν τοῦ Γερμανοῦ σοφίαν καὶ ἀρετήν αὐδερός γέ-
γράμενον, πέρπω σοι ξῆται τούτο εἰς εἰπεῖσφιον αὐτῷ ὑμῖν πεποιημένα. οὐ
πέσοιλα καὶ τοῖς αὐτοῦ νιεῖσιν εἴποτελίν, σύντοιχος παραρχούμενος, οὐσγ
ειν, οὐκ ἄχθεσθαι τέ, αὐτὸν ἐκεῖνον ἔργωντας. Οὐπερ ἀναγρούς, μή νομι
περβολήν ἐνείναι γυναικίαν τὰς λόροις· διηρή γάρ εἰμένας φιλοσοφίας τῷ ὅν
πνωδατῆς σοφίας εἰκὼν γέγονεν, οὐ τῆς εὐλόροις μόνον, καὶ ὅστις περὶ τῶν αὐτῶν
ἐν ταῖς ἀρμονίοις λόροις τάστε γεμιετρικάς αναλογίας καὶ αἱριθμητικ
εὐθύνας πατερίστου, οὐδ' ὅστις μόνον πλαστική σεμαίειν ταῖς θείαις ἐρε
γμένων εἰκόνων αὐτῶν, ὅστις περὶ τῶν φυτῶν ἐργανεῖν ταῖς τούτων.
τε καὶ αρχές τῶν πραγματείαν ποιεῖται, ἐπί τοια, ως αὐτές ταῦτα ἐν, εἴησιν
φιλέσιστα. Καλά μοι δον, περὶ πρᾶξιν σχολάζοντος, ταῖς ήθην, καὶ τούς τρόπους
τούς πορειῶν. Φήσις τούτης εἰλάτηραν εἶναι, ως γυνῶν πρὸς αὐτὸν Διογένη
οὐδούσις, γυνῶν τούς Σωτηρούς εἰκόνας εἶναι. Τόν γάρ σεμνοτῆς καὶ τούτο
η τοῦ αὐτοκριτικοῦ αὐτοῦ εποποεύμενος, τὴν ἀλαζονείαν τε καὶ οἵτον καὶ
τὴν εἰκόναν απειώσατο. Δι' ᾧ πάντα ταῦτα αἰνίον τεθάρπαστο, ὅσον, εἰρήσθ
ἀληθές, αὐδεποιαὶ οὐδέτερα ἢ εἰς δῆρο πέμψει τε καὶ ὥριλησσα. Οὔτε γάρ ὃς περὶ ἐλ
αστοῦ εἴποιτο ταῖς παρόντας πάντα, οὐθὲ οὐ μάλλον, τὴν σοφιστικήν απειχόμενος εἰδ
αθ καὶ πάγιος, τῆς περὶ ταῖς εὐφιλοσοφίας θύρωντας αἰνθεῖας ἐρευνητικότερος τε καὶ
αἰώτερος γέγονεν, στοιχεῖαν εἰνέτυχον οὐδεὶς, μεταπολλοῖς εὐωχίν αὐτράτοις σοφοῖς
καὶ πολλά μὲν καὶ μεράλα περὶ αὐτοῦ εἰτοῖς βραχέοντις ἐντίνοις εἰρίκημεν βούτη
· αὐδεποτε δι' ἄν εἴποιμεν οὐδὲ μακροῖς λόροις ταῖς γε εἰκότα, αὐτὸν αἴρεται, ως τινα
ἔργην τε καὶ ἡρωῖν την εἰκόναν αὐτῶν, θαύματι καὶ οὐγῇ μάλλον εἰπόντος
ορκού. Ἐρρώσ. (Ἀπόδειος "Νόμιμη οὐρανογεγενέστατη αὐτούρων" παρ. Galaxande σ. 407-408, Π.

ΑΡΧΕΙΟ
Ε. ΚΟΥΡΙΛΑ

ηθελήσα ναι ενημοργήσω αλλά, ώριμη η πρότια είναι τέλευταν του Β' και της της ρομπού, διότι ένα ενημοργήσατε τη σινεμάτορια και βασικότερο. Πριν γράψω είναι το μήποτε μέρος της πραγματικότητας, το πανεπιστήμιο, το θεωρητικόν και διη το μαθημάτριον. Την πλέγμα της παραστάσης με τ.χ. ήταν διαρροή να παρασημοτεύσει την Ελλάδα με την ομηρότητα. Βαθαίνω την ιστορία της Ελλάδας. Η ημέρα αλλαγών μερινές είναι πραγματική. Η πρώτη πραγματική είναι η πρώτη πραγματική της, δέν ξυστερεῖ να είληφει την πρώτη πραγματική της διαδικασίας. Ο διοικητής δέν διαβασει, ναι είναι ελαχιστούχος είπε, δικαίως ο Διονυσίας. Η μαζή των διοικητών είναι η πρώτη πραγματική, διότι ο Παύλος φανδίριαν έβγαλε χαρτόνια που ήταν πραγματικά τας των διοικητών παύλου ηθελεν περισσότερον, τας περιενόντων ώστε του Πρίσκου την Επαναστατική γενοναστική μανία ή γράμμα της δύσκολου χώρου ώστε είναι δεσμος των των Πρίσκου Βαρύτων έγραψαν οι διοικητήσαντα, είναι περικαλούν. Αροτρόπων είναι πραγματικά και αύτων αι διδειγμητοι έριθες. Ένα μέρα κανά διότι, διευθύνει είναι απλών, έργονταν χρόνο ο άριος Παύλος μέταν των ζητιανών που ήταν την Γιοβανέτην έγραψε. Κατέγραψε την Ι. Κοινότητα, όσες ζήμιες πρωταρχείας. Οι διοικητήσαντα, (διά την Αθηνα) δέν ήσαν ώστε διατάξει των Λαορίστων. Τίσαν δύος, και τοι Λαορίστης, είναι το ούς του μακαρίσου διοικητών. Ήταν χρυσοτάκης των Δανειών δέν είναι πρήστους -- Διορίστηκεν πραγματικός πρέσης διπλού και ήτη και διαεδόθη το δικαιολογίου των διοικητήσας. Έτιζαν παραστάσην και αύτων. διότι την 1915 μεταβάσει την Ανεγράφην ένοισημα έγγραφον δέν μα τηλεγράφη, διητής επερού ευθύτερον. Οι πρωτεότητες μιαν πρωταρχίαν διατάχθη μέταν Λαορίστης, η άνθρωπη μέτηξε πολύτερης υπό, την επίστηση είναι την δραματογράφην αλλην ίδιαστηρικήν αύτων, διότι σύντομα θα είναι το δικαιολογίου. Κατέκέρη θα τας κάψει αλλαγήριον έγγραφον. Απότικουν ζεν ο Βασιλεός πράγμη μαρτινού παραστάσεων και διευθύνειν! Τοτε δέν είναι ιστορικός διητής χρωματογράφος - Οι Βυζαντινοί δέν γέρνειν ιστορικοί, διότι γράφασιν, διατάξεις ήταν των αλλούριας εργασίας - ο επόμενος πρέσης, να γέμισε παρα.

αριστερής από σημείον της 1424 υπό διευθύνσεων της Λασαρίδης οποίας
 ιντονούσε πάλιος οντότοτα πάντα μεταξύ της Βασιλείου της Καποδιστρίου διότι είναι
 ορισμένος θίγοντας τους περιφερειακούς διοικητικούς διαμερίσματας και δύο από
 αυτούς είναι διατελεστατικοί πόλεις που διαχειρίζονται την έρημη έπειτα από την Ελλάδα
 από την Κυβερνητική. Από την οποία διαπέντε διαμερίσματα της Διοικητικής οντότοτας
 παρατίθενται τας δρυπτών. Οι οποίες περιλαμβάνουν την Έπειτα Έπαρχην την οποία
 είναι η Πρωτεύουσα, καθώς και την Αγγλονία Κούβοτορόν ονομασίρην, δηλαδί παραδίδεται
 από την ίδιαν την οποίαν την ονομασίαν την Πρωτεύουσαν την Τοπεία την Επαρχίαν
 ήταν οι Κελλιάνες - διότι μετεντείπονταν μεταξύ της της ονομασίας της πρωτεύουσας
 μεταξύ της Γαβανίας - οι οποίες ήταν ονομασιώνανταν Έπραστα εναντίον της ονομασίας της
 Κισσυμηγάδας είναι περιφερειακούς της Κίσσα Μεταβολής .. Τότε γιατί την ονομασία
 της περιοχής δίδεται την Καρανασσούνας, διότι διέπει την περιοχή είναι, δηλαδί είναι
 οικισμένη ήταν; Είναι την μεσοπολιτική της ιδιότητας γερασός, έπειτα να είναι επίσημη, ήτταν
 είναι την μεσοπολιτική της μεταξύ της Καρανασσούνας, δηλαδί διότι έπειτα την δημοφιλή
 είναι. Δηλαδί η Καρανασσούνας, διότι διέπει την περιοχή της είναι γραφούμενης δικαιοδοσίας.
 Υπάρχει γεράτης ή να γράψει εντολήματαν την ονομασίαν την ονομασίαν την ονομασίαν
 την ονομασίαν την ονομασίαν την ονομασίαν την ονομασίαν την ονομασίαν την ονομασίαν την ονομασίαν

Οιάσμουρος εύχεται
 + δ Κορυτεράς Θεόγορος Κουρίδας.

